

מסכת

זבחים

תלמוד ^בבבלי

ש"ס עוזר

הש"ס המסומן

לע"נ ר' עוזר ב"ר אלכסנדר הכהן ז"ל

הש"ס המסומן – מפת דרכים לדף הגמרא.

* על מנת להקל על הלומד לעקוב אחר משא ומתן הסוגיא (הוצאה פנימית) *

לפניכם מונחת גמרא שהיא תוצאה של שיטת הוראה המיושמת למעלה מעשרים שנה. ב"ה זכינו שהיום יש מספר מגידי שיעור ומרביצי תורה שלמדו בדרך זו וממשיכים ללמדה לתלמידיהם.

במקור, גמרות הללו נועדו לשימוש במסגרת השיעור. מגיד השיעור אמור לתת הקדמה מראש לסוגיא מתוך הגמרא, ולאחר מכן הלומדים יעקבו אחר מהלך הסוגיא בעזרת הסימנים בעת השיעור.

אחת המטרות העיקריות היתה ליעל ולדרבן חזרות.

במשך השנים, לומדים שונים גילו תועלת רבה מהגמרות המסומנות גם בלימוד עצמי.

רבים העידו שראו מהסימנים ברכה בעמלם וביכולתם לזכור את הנלמד.

הוספנו בין השורות זעיר פה וזעיר שם מילות קישור שנלקחו כמעט כולן מפירוש רש"י כדי לשמור רצף החשיבה של הלומד, כמו כן הבסיס של הסימנים מבוסס על פי פירוש רש"י. הוצאה זו אינה מתימרת להיות פירוש או תרגום אלא היא כעין "מפת דרכים".

מחשבה רבה ניתנה לכל סימון ופסיק, אבל בסופו של דבר הם בגדר הצעה. אנו מעודדים כל לומד להוסיף משלו.

אנו מאמינים בדרך ש"יהו עמלים בתורה אבל לא מתקשים בה".

גמרות אלו היו בפני תלמידי חכמים ומגידי שיעור שאמרו שראו בהן תועלת.

יהי רצון שנזכה לראות ברכה במעשה ידינו בריבוי לומדי התורה ויודעה להביא נחת לבורא עולם יתברך

לפרטים: 02-6541693
052-5300710

USA: 718-471-6510

Rabbi Yitzchak Berkovits
Sanhedria Ha'Murchevet 113/27
Jerusalem, Israel 97707
02-5813847

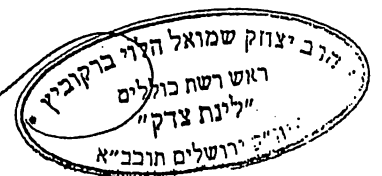
יצחק שמואל הלוי ברקוביץ
ראש רשת כוללים לינת הצדק
סנהדריות המורחבת 113/27
ירושלים ת"ו
קמ"ב ירושלים ת"ו י"ג כ"ג

Dear Friends,

I have had the pleasure of working with Rav Yehonasan Berger in the years I spent with Yeshivas Aish Hatorah and witnessed the success of his marking system in opening Shas to many who were about to give up on Gemara study altogether. I see it as an effective means of attaining clarity in the structure of the Daf in relatively little time and would suggest it for those seeking independence in preparing the Daf and retaining the basic shakla v'itaria. Magidei'shiur should certainly give it serious consideration as a valuable aid to their tzibbur.

Sincerely,

Yitzchak Berk

Rabbi Reuven Elbaz

Chief Rabbi of "Beit Israel" district
1 Ezra Street.
Jerusalem 91054, Israel
Tel 02-5000455 Fax 02-5000502

ראובן אלבז

רב ומו"צ שכונת בית ישראל והסביבה
וראש ישיבת "אור החיים"
רח' עזרא 1, ירושלים 91054
טל' 02-5000455. פקס 02-5000502

תמוז תש"ע

בס"ד

המלצה וברכה

ראה ראיתי את פועלו המבורך של הרה"ג יהונתן ברגר שליט"א אשר צלל

במים אדירים בש"ס הנקרא "שם עוזר" על הש"ס

והבהרתו בסימנים והבהרות להקל על הבנת הלומדים,

וכבר קיבל את דעותיהם של הרבנים החשובים ואמינא יישר להגדיל התורה,

ויהי רצון שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה לחנך את צעירי הצאן בתורה שבעל פה

כמסורת אבותינו שמעולם לא פסקה ישיבה מאבותינו,

ויזכה לרוב נחת בעבודת ה'.

החותם בברכה

ראובן אלבז

ראש ישיבת אור החיים

ומוסדותיה

הש"ס המסומן

מהדורת "להבין ולהשכיל"

ישמחו השמים ותגל הארץ אודה לה' בכל לבבי שנותן לי הזכות לשבת באוהלה של תורה ולהגיש בפניכם מנחת העני הצעה צנועה כלי עזר ללימוד הגמרא.

איתא בברכות (ו:): "אמר רבא אגרא דשמעתתא סברא" היינו שעיקר קיבול שכר הוא עבור שהלומד "יגע וטורח ומחשב להבין טעמו של דבר" (רש"י שם) ובאמת בחולין (עז). רואים תיאור של רבא - "חריפא סכיניה", ורש"י מפרש: "לב פתוח לו בסברא". שאיפתו של כל בן תורה בלימוד היא להיות בעל סברה ישרה, שבבא היום יוכל לענות "כן, פלפתי בחכמה והבנתי דבר מתוך דבר" (שבת לא.). כדי להגיע לכך אנו שוב פונים לרבא, הפעם במס' ע"ז (יט.) שם מובאים כמה מימרות שנוגעות לענייננו "אמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהנה (ע"י רש"י ד"ה ואח"כ יהנה - יעיין בתלמודו לדמות מילתא למילתא להקשות ולתרץ ובראשונה לא יעשה כן...), ואמר רבא לעולם ליגריס איניש ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר" (עיין רש"י שם) וכן עיין בשבת (סג.) "אמר רב כהנא כד הוינא בר תמני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא, מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר" ע"כ, ורש"י שם (בד"ה דליגמר איניש) מסביר "לגרוס שמעתתא מרביה ואע"ג דלא ידע לכולהו טעמיה. ושמיא ואמרו שהיום עצות אלו לא נוגעות לנו? על כך אנו מוצאים בר' אלחנן זצ"ל הי"ד בספרו עקבתא דמשיחא (עמ' ל' בחוצאת בני תורה) "יש לדעת כי מלבד המצוות והאיסורים הכתובים בתורה, רשומות שם גם עצות, עצות מנוסות! וכשם שהתורה נצחית היא כך גם עצת התורה נצחית היא!"

דברים אלו מקבלים חיזוק במשנה תוקף בספר אורחות צדיקים שער כז שער התורה עיין שם עמ' רע"ג - "... כמה היו דבוקים בתורה על כן זכו לרוח הקודש וכן בארץ צרפת היו עוסקים בעסק גדול זמן רב והיו יושבים במקום אחד ללמוד כל התלמוד והיו חוזרים תמיד ולא פסקה תורה מפייהם והיו עושים כמו מעשה הראשונים כדאמרין (ע"ז יט.) לעולם לגרס אנש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר ואמרין (שבת סג.) מעיקרא ליגמר אנש והדר ליסבר, וכל זה אינם עושים עתה כי כל אחד רוצה ללמוד תוספות וכל חידושים וחידושים קודם שידע צורת התלמוד, אם כן איך יצליחו, כיון שעושה להפך ממה שאמרו חכמי התלמוד, כי כל מה שנאמר בתלמוד הכל אמת ואין להשיב עליו או לשנותו ולא להוסיף ולא לגרוע וכו' (עיין שם המשך דבריו הנחוצים). יש להוסיף עוד ועוד בעניין זה אך אין כאן המקום להאריך.

שמנו כמטרה במהדורא זו להאבה התלמוד על לומדי, לגרום חשק ורצון לחזור לשנון, לומר לחכמה אחותי את ושיקיים בנו האמור בקידושין (ל.) "ושננתם - שיהו דברי תורה מחודדים בפך שאם ישאל לך אדם דבר אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד" ובעירובין (נד.) "שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעיתו מה טוב - אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו" ובתפילה שנוכל לומר די לצרותינו וכדמוכח במס' ב"ב (ת.) ש"אין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ", עיין בברכות (מ"ז:): "אחרים אומרים אפילו קרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ" עיין רש"י שם (ד"ה שלא שימש ת"ח) - הוא הגמ' התלויה בסברה שהיו נותנים לדברי המשנה טעם והיו מתאספים יחד ועוסקים בכך והיא דוגמת הגמ' שסדרו האמוראים ע"כ.ל.

הרבה לומדים מתקשים בלימוד הגמרא, הסיבה לכך היא שבו בזמן הלומד נדרש לבצע ג' פעולות בבת אחת והם א. הכרת נושא חדש. ב. לתרגם את השפה הארמית. ג. לפענח את המבנה והמהלך המיוחד לתלמוד הבבלי לצורותיו המגוונות, נפרט אותם:

א. הכרת נושא חדש - אנו ממליצים להכין את המשניות עם מפרש שמסביר פשט בנושא.

ב. תרגום השפה הארמית - קיימים ספרים שחברו ע"י תלמידי חכמים יראי ה' וניתן להעזר בהם.

ג. פענוח מבנה ומהלך דף הגמרא - אנו מציעים בפניכם מעין 'מפה', מילה זו תיטיב לבטא את התועלת שיש בשיטת הסימונים שלפניכם ע"י ההמחשה הבאה - לפניכם סרטוט של עיר שבו נראית גבולותיה החיצוניים ותו לא! סרטוט זה לא יועיל למשתמש שמחפש דרכו להגיע ליעד הנבחר, אולם כשיושלם הסרטוט עם קוים - רחבים וצרים מקוקיים ומפותלים שכל אחד מהם מראה על סמטה או רחוב ראשי, פסי רכבת או כביש, כבישים שבבנייה וכאלו שבתכנון, גינות ופרדסים, נהרות ואגמים, ככל שהמפה מפורטת וברורה יותר היא יעילה יותר! כמו כן הש"ס המסומן - נסיון לעזור ללומד למצוא את דרכו בשבילי מערבה נהרדע סורא ופומבדיתא.

שיטת הסימונים - הוראות שימוש

- המסגרת תוחמת מקור תנאי - משניות וברייתות שמובאים לאורך כל התלמוד לצרכי קושיא, סיוע או איזה סיבה אחרת. במהדורה הנוכחית יש התייחסות ל"חסוריה מחסרה והכי קתני" כאילו זה מקור תנאי וכן בכל תיקון מקור תנאי שמופיע בסוגיות (כמו "אימא הכי" וכו').

- סדרות - אמורים להבליט דברים שבאים בסדרה, לדוגמה: הגמ' מביאה מספר ת"ש (תא שמע) כדי להקשות על שיטה מסוימת, סביב כל ת"ש יופיע סימון סדרה. הסבה שישנם מספר צורות של סימון היא שפעמים רבות על הדף הנלמד יש כמה סדרות כמו - ת"ש להוכיח דעה מסוימת, רצף של מימרות מאותו רב, סדרה של עצות בקשר למאכלים מקבץ של ידיעות שמכנה המשותף שלהם אותו מספר (כמו שלשה דברים טובים ל... שלשה דברים קשים ל...), כדי להפריד בין סדרה לסדרה אנו משתמשים בצורות השונות.

- יבוא בזמן שהגמ' שואלת, מתרצת, דוחה, ומנמקת דברים. לפעמים העניין ממשיך לאורך מספר שורות ולפעמים משתרע על פני למעלה מעמוד גמ'! כדי להראות שכל השורות הבאות מטרם אחת היא - אנו מסמנים במרווח שבדף בין הגמ' לרש"י או לתוס', סימן זה יתחיל מהשורה שבה מתחיל העניין עד השורה שבה יסתיים.

פעמים רבות יש מלה או שתיים שמהווים עיקר הקושיא או ההוכחה לדברי הגמ' למרות שהוא מובא בתוך ברייתא ארוכה או כחלק ממימרא ארוכה, כדי למשוך תשומת חלב לאותם מילים או משפט אנו מסמנים בקו מקוקו או בפס מפותל. שימוש נוסף לפס עקום הוא להבליט את המילים שבהם הגמ' מציעה ריבוי אפשרויות כמו "איבעית אימא", "לישנא אחרינא", "או דלמא", "איכא דאמר" וכו'.

- חצים - אם יש צורך לחזור ולמצא דבר שנאמר לפני כן אנו מסמנים חצים במרווח בין הגמ' לרש"י, למשל רב הונא אומר הלכה מסוימת וכדי לבסס את הדין הגמ' מביאה ברייתא ארוכה שבה נמצא אותו משפט - אבל המשפט כבר מרוחק מספר רב של שורות הדין של רב הונא - החץ מקשר בין אותה שורה של הברייתא ודברי רב הונא שנאמרו לפני כן.

① ② ③ - מספור - כדי לעשות סדר בריבוי, למשל כשיש מספר תירווצים לאותו קושיא, או בזמן שיש ריבוי לשונות בגמ' - "לישנא אחרינא" או "איכא דאמר", ועוד שימוש רגיל כדי לעקוב אחר סדרות של דברים.

⌋ - מרכאות יחידות נועדו כדי לחבר קבוצות מלים להיות משפט ולקוראם ברצף במקרים שאחרת הלומד היה מפסיק מוקדם וליי כן לטעות בהבנה.

[] - סוגריים - מטרם כדי לוודא קטעים צדדיים על מנת לשמור על רצף חשיבה. במקרים רבים תוך כדי מהלך של הגמ' פתאום מופיעה ידיעה שאינה קשורה ישירות לעצם שקלא ותריא של הסוגיא. כדי לאפשר שמירה על אותו רצף סומנו הידיעות הצדדיות בסוגריים כך שבלמוד הראשוני הלומד ידלג עליהם - יבין ביתר בהירות את עיקר הסוגיא ובסיומה יחזור וילמד את כל הגמ' כולל מה שהוא דילג לפני כן. במקרים מעטים קיימת תופעה שבתוך אותה ידיעה צדדית יש עוד עניין צדדי (צדי צדדים) אז יופיע קטע בסוגריים תוך הסוגריים.

⌋ - צורת קשת מתחת שני מילים - סימן זה מורה להמשיך את הקריאה במקום שהפסקה בקריאה איננה נכונה.

⌋ - קשת עם פסיק - מורה שיש להמשיך את הקריאה אבל עם הפסקה קטנה דוגמא: קמ"ל ל"דלא.

מנסיון של שנים - שיטת הסימונים מוכיחה את עצמה כיעילה ללומד עם הזמן, הרבה ראו בה תועלת וברכה אבל רק לאחר שהתרגלו ולמדו בה מספר דפים.

נסיים בתפילה שנוכל להרבות בעסק התורה ובעמלה מתוך חשק ושמחה, וממילא נרבה גבולותינו בתלמידים ומלאה הארץ דעה, ונזכה לביאת גואל צדק ובניין ביהמ"ק במהרה בימינו.

סימוני התלמוד

דוגמאות	תיאור	שם	סימון
תיש, מיתני, תנא, תיר, תנ, תנא, ורמניו	לחבלט מקורח תנאים	מסגרת	
תיש, מיתני, ואימא, איתכח, יאלמא-אלא-לעלם	סידרה של שאלות או הוכחות (משולש הפוך מראה על כיוון הפוך)	משולש	
בני, איהיא לה, חזא גברא	גם מסמן סידרה - במקרה של סידרה שניה על אותו עמוד	מעין	
"	"	פס כפול	
"	"		
"	"		
"	"		
מסמן שם טאד מרכיב - שבדרך כלל דמים בשיטתו למשך עמוד גמי או יותר	"	"מייר-בוקס" מלבן אש	
מסמנים בריוח בין הנמי והנטי או רשי	"	שאלה/ תשובה בקדה ארוכה קושית/ דחיה	
לחבלט מילים או משמטים מרכיבים	"	קו-קו	
בשלמא-אלא, חזא-אלא, אי אשמעין-אי אשמעין	כמו הייל	פס מפותל	
אם הנמי מתיחסת לשורה למעלה או לך קודם - לחקל על חיפוש	"	חצים (בריוח שבין הנמי והנטי)	
ספרות תשובות או שיטה	"	מספרים ונתיחות	
איכא דאמר לישא אנדרא	ריבוי לשונות	מספר רומי	
לכלל יחד משפט (שאותה לא חיי נקרא כמשפט)	"	מרכאות	
מאמר גדדי שבקריאת ראשונה מרלמים כדי לשמור על רצף חקריא	"	סוגריים	
מורה לחמשך לקרא במקום שאחרת היו מפסיקים	"	קשת / חיבור	
לעצור אבל לא להפסיק	"	קשת - פסיק	
שימוש רגיל	"	ביסוק	
איבעיא להו	להבליט שתי אופציות כגון א-א דלמא-ב	א או דלמא ב, א או דלמא ב'	

GEMARA MARKINGS

Symbol	Name	Description	Examples
	Boxed Text	Marks off Tannaic sources	ת"ש, מיתובי, תניא ת"ר, תנן, הנה, וישינה
	Triangle	Series of related questions or proofs (inverted triangle represents proof in opposite direction)	ת"ש מיתובי, ואימא, איתובית, אילימא-אלא-לעולם
	Diamond	Similar usage as above.	בעי איבעיא להו, חזיא גברא
	Double underline	"	
	SERIES INDICATORS	Additional shapes needed for distinction when multiple series appear on one page	
	"Firebox"	Generally around a name, (sometimes on גופא or רגביא) Denotes beginning of a סוגיא which last at least an עמוד	
	Long Markings (in margin)	Used to mark off a long question, answer or proof. Or point	
	Dot-Underline	<ol style="list-style-type: none"> 1. Focuses on main few words in ברירא that prove or disprove גב of the גב 2. Contrast different statements 3. Focuses on the main few words of an אמורא's statement (for easier back reference) 	
	Squiggle-Underline	Highlights complimentary words Secondary use- May be used similar to the Dot-Underline	בשלמא-אלא, והחזא-אלא, אי אשמעינן-אי אשמעינן
	Arrows (in margin)	Reference back to a (hard to find) previous point in the גבי	
	Numbers & Letters	Numbering approaches of the גבי or for lists of הלכות	
	Roman Numerals	Different לשונות	איכא דאמרי, לישנא אחרינא
	Quotes	To denote פסוק short phrase, short quote	
	Brackets	Side point- can be anywhere from a line to an entire דף Bracketed section interrupts the logical flow of the גב and can be skipped temporarily to maintain continuity of the סוגיא Read without pausing phrase contained within	
	Single quote marks		
	Connector	Don't stop (in a place where I mistakenly might have stopped)	
	Comma-Connector	Pause- but don't stop	
	Various Punctuations	Common usage	
		Indicates two options of גמרא'S query	איבעיא להו

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

ב

עין משפט

גד מצוה

כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן... ששחטו עולה לשם שלמים...

כל הזבחים שנזבחו כ'... עבודה קמייהא נקט והוא הדין קבלה...

הזבחים שזבחו שלא לשמן כשרים... וזוהי חריקה דקדמי סופא לקמן ד' י'...

גוי זקן כפי מ"י ספסא... שאל לשמו כל זמן שמזכירו דהייט...

גליון הש"ס

כונני עין מן הכהן... עיני ממשותף דף מה מיר...

גוי דקין מה פירך... וזוהי מ"י מ"ח (ז' ד"ב) באותה נבחה...

שיטה מקובצת

והוא מלמד מהא דתורה... ליבט בבילא אמבון ור...

הזבח מוכח הוא הדין הזבח נקטר... דהא קרא דמייחיה ההם בהקטרה...

עקרה שיעקרו מירוש שלם פסח לשם אור... ויהי מ"י אריא דפסח בומנו דמלך שלא לשמו אפי' קדם וכו'...

כל הובחים פרק ראשון זבחים

עין משפט

ה א מ"י ח' מ"ג פ"ג
ג' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ב' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ד' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ה' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ו' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ז' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ח' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ט' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
י' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
יא ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
יב ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג

כל דייקין חמא
דייקין מיט ב"י
א"מ"ס ט"ז ג' י"ג
מ"ס י"ג

ה"א מ"י ח' מ"ג פ"ג
ג' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ב' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ד' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ה' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ו' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ז' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ח' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
ט' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
י' ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
יא ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג
יב ו"ג מ"ג ח' מ"ג פ"ג

דבורה להחליט ענינה דקדושתא דהס ענין גט עורה דכפרותא דס
וכפ"כ דגייסין (דף כ) וס"ח נמי פסלין [בגט] כפ"כ דגייסין (דף י"ז)
דמוכח בעובדה דהוא גברא דעל לבי כשפחא שקל ספר עורה
ויבד לדיכיהו: כתב

יחד על כן כתב לנרש את אשרו ובלקן
מצאו בעיור ואמר לו שמי כשפרשם אשתי
כשם אשר פסול לנרש בו דלמה שאני
הם דאין לה רשם גירושין והוא אלא

מהא יודע על כן י"ש דו שתי נשים
ששמתיהו שוחח כתב לנרש את הנרלה לא
נרש בו אם הקטנה דלמה שאני והם
דאיתיק ליה לשם גירושין והוא אלא מהא

יחד על כן אמר לבלקן כתב ולא היה שאר
אנרש פסול לנרש בו דלמה שאני והם דאין
בירה אלא מהא *הכותב שופט גייסין צריך
שינה מקום האיש ומקום האשה ומקום

העדים ומקום הומו ואמר רב יהודה אמר
שמיאל אף צריך שינה מקום הרי את מרת
לכל אדם: תורין מילתא אדירתו בי אמר
רב יהודה אמר רב חמא: ששחפה לשם

עולה פסולה: ששחפה לשם חילין כשירה,
אלמא דימיה מדיב בה דלא מנה לא
מדיב בה דלא מנה כל הגם שכתב שלא
לשם אשה פסולין ואפי' לשם עובדת

כוכבים נמי פסול גשמי עובדת כוכבים
מינה, והיה ליה חמא וסחמא פסול קישם
דל חילין מיניה והיה ליה חמא וסחמא
כשירים והוא מילתא אדירתו בי אמר רב

יהודה אמר רב חמא: ששחפה לשם עולה
פסולה, שחפה לשם חילין כשירה, אלמא
דימיה מדיב בה דלא מנה לא מדיב בה
דלא מנה *הכותב חרוב וכו' דלי ששחפה

מצא עש חילין אצל קדשים כמדינה
אצל תור מהמדצה אצל תור לא מהניא ליה
כלל אף חילין אצל קדשים לא מהניא ליה
כלל דתנן והעור שחצו בבסיס או בדיעות

ותמצא שרץ במקום אחד הכל טמא, בחדת
שודא פרוחה ופוחה בשם ומשולשלת לאורח
התור שרץ בתורה התור טמא, שרץ בתור
אוכלין שבתורה טמאין, ובי אליעזר מטהר

אמר רבי אליעזר קל וחומר אם הציל במת
החומר לא הציל בכלי חרס, אמר ר' לא
אם

ואין כלי מיטמא מליץ כלי חרס ומדקתי כלי שפק מילתא דלא
מינה חרץ כיה מן [ומכאן את שם טוב] דבא נמי ליטל שם חוץ
ליטל: ופני פסול פסול אצל קדשים ב' כומר לעולם דלא

מינה לא מרביב בה אלא שפק אצל בלי מינה מדיב בה
מנה והא מנה אצל חילין אצל קדשים הי דלא מינה כמחיה אלא
הער דלחמין ביה לקמן דלא מהניא ביה להוסיף עליו כן שרץ

ואוכלין דלחמין דלא מינה לא מרביב בה: שאלו נגפרים
מחיה כחלמא ונקלו זד למעלה מפני חרס טמא אשוי אוכלין כשכתיב
השי של מחיה: טורם שפיא פופוס. גרסינן כההדרת ולהכי נקט

פחותה דלא כלי הוא (א) דלי הוא שלימה היה מלגה על אוכלין
שכחוה כדלחמין (ב) אשי כלי שפק אצל חרס טמא דלא כלי הוא אויח
כאוכלין (ג) רבואה נקט דרש"י דפקוקה פחותה

בקט לא הי כלי ואשי פיה למעלה מני [ט] טור לא מלגה על אוכלין
שכחוה: ופופוס: טורה: שובלן שבפופוס פופוס. והיינו שמיטמא דימיה מהרביב בה
דלחמין דלא מינה גבון מחיה לא מרביב בה לבטל שם טוב מעט:

אם
טוב ולא איתמרך אלא לכלי שפק וייל דעדיפא משגי הכא דקאי
דחין מינה כלי ולקן לא מרביב בה כמחיה אלא טורי כלי כלי שפק
אבל כלי שפק קרוי מיט קדש ולא מרביב אלא לקמן כלל חרס כשירה

דאשי' אהו קדש קרוי אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל
מחיה כלי שפק אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל
מחיה כלי שפק אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל
מחיה כלי שפק אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל

ונמך. שלא יגרסנה: דלמא שפי ספס. דלאו סחמא הוא אלא
שלא לשמה מח: דאיינין. מאחר כל האשים והגסים [לס]
גירושין של זה ושל זו: אלא פסא. דעדיפא מקמייהא דהכא חד
גברא הוא: ופני ברירפ. וגריעה מסחמא דשאל בעטה שכתב

לא היה בדעתו של ככל לאו ואיתקף תורה אור
לשם האחרים: פכופט טופסי גייסין.
שיה מומתין לו טופס לטון טופס
מויל כל כפ"כ: מקום פריא כ"פ.

דזה שיקר גוש אלמא סחמא פסול
וחף על גב דליכתב לשם כריתות
לכתיובתו: לו טור פיה מילתא אדירתו.
דאריכיה ורב פפא קאי דקאמר [ט]
דרכי רבא אהדי וגיטניה: ורב

יטורם אמר רב. לקמן כפרק ביה
שמאי (דף מ"ג): לשם חילין כשירה.
קאי סכרה דדיה היא כדמסר
דמינה מהרביב בה דרב שאל מיט

מויל (ט) לעיקר את שם: דלאו
מיט. גבון חילין שאשוי מין קדשים
לא מהרביב בה וחין שמו נפסא על
הזכה לטקור שמו ממנו: פסול.

לגרס בו אשה אחרים: דאפי' לשם
שוכדם כוכבים. דהא שלא לשם האשה
קאי דהשתם שלא לשם אשה זו אלא

לשם אשה אחרת כל דהו ואפי'
לעובדת כוכבים לחי בת גירושין
היא מהניא לפסול אשתי דלא מינה [ט]
[מחריב] בה: זל טובט טובט

פניפ. ואיתא נמי דלא מינה לא
מחריב בה אפי' כפי פסול דהיה ליה
סחמא וימין לא לשם אשה זו

כשכב: זל חילין פניפ. כדכתיב
קן דלא חיל ולא מחריב ביה דלא
מינה אהו, או לאו שמיטין ביה דלא

ואמון לעיל סחמא כשירה: טור.
[הכל כלי חרס (ג) וידיא (ד) ופי
טור, כלי המונע כהער וכו']

לחמין מן פי החער וואוכלין ומשקין
כמוס ושרץ כהער אוכלין שכלים
סטרין והכי למחין כתיב אצל היה

פיו כהער, הטר, קייס: ביה
ופי כלי שפק פסול. כולקן כלי
מיטמא ליה חרס המונע כהער וכו'
על חילין כהער דהא חרץ טוב

הוא וכלי נופיה ליכא למימר דמיטמא
כלי חרס ויטמא אוכלין שטו דחין
כלי חרס מיטמא מעב אלא אשי' בלי

שפק שמיטמא מעב הכא טורא ומילן
דלחמין דכ"ק קמא דסחמין (דף כ)
אוכלין זו מיטמא מליץ כלי חרס

ואין כלי מיטמא מליץ כלי חרס ומדקתי כלי שפק מילתא דלא
מינה חרץ כיה מן [ומכאן את שם טוב] דבא נמי ליטל שם חוץ
ליטל: ופני פסול פסול אצל קדשים ב' כומר לעולם דלא

מינה לא מרביב בה אלא שפק אצל בלי מינה מדיב בה
מנה והא מנה אצל חילין אצל קדשים הי דלא מינה כמחיה אלא
הער דלחמין ביה לקמן דלא מהניא ביה להוסיף עליו כן שרץ

ואוכלין דלחמין דלא מינה לא מרביב בה: שאלו נגפרים
מחיה כחלמא ונקלו זד למעלה מפני חרס טמא אשוי אוכלין כשכתיב
השי של מחיה: טורם שפיא פופוס. גרסינן כההדרת ולהכי נקט

פחותה דלא כלי הוא (א) דלי הוא שלימה היה מלגה על אוכלין
שכחוה כדלחמין (ב) אשי כלי שפק אצל חרס טמא דלא כלי הוא אויח
כאוכלין (ג) רבואה נקט דרש"י דפקוקה פחותה
בקט לא הי כלי ואשי פיה למעלה מני [ט] טור לא מלגה על אוכלין
שכחוה: ופופוס: טורה: שובלן שבפופוס פופוס. והיינו שמיטמא דימיה מהרביב בה
דלחמין דלא מינה גבון מחיה לא מרביב בה לבטל שם טוב מעט:

אם
טוב ולא איתמרך אלא לכלי שפק וייל דעדיפא משגי הכא דקאי
דחין מינה כלי ולקן לא מרביב בה כמחיה אלא טורי כלי כלי שפק
אבל כלי שפק קרוי מיט קדש ולא מרביב אלא לקמן כלל חרס כשירה

דאשי' אהו קדש קרוי אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל
מחיה כלי שפק אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל
מחיה כלי שפק אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל
מחיה כלי שפק אשוי מיט ולא מרביב בה ועל זה פריך מאי שאל

[גייסין כ"ד]

[ט"ז]

גייסין ט"ז

[קמ"ב] סכמא וכו'
[קמ"ג] תיסקינן

[לקמן מ"ז]

חילין כ"ב

כלי חרס

מסחמא כלי חרס

ח"א

פ"א ח"א

הגדה הב"ח
(א) ח"א ח"א ח"א
(ב) ח"א ח"א ח"א
(ג) ח"א ח"א ח"א
(ד) ח"א ח"א ח"א

גילוי הש"ס
תוס' ד"ס כהנא וכו'
ד"ס ח"א ח"א ח"א
מ"ס ח"א ח"א ח"א
פ"ס ח"א ח"א ח"א

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

ט

עין משפט
נר מצוה

מב א מ"י סיד סגל
ק"ק פסא ב"ו
מב ב מ"י סיד סגל
מספיק ג"מ:

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

שיטה מקובצת
[א] גרם פסח :
[ב] נכסיו ולאדם :
[ג] המספק עליו בלא (מיטת)
[ד] יחידה הוא (במ)
[ה] כל פסח (מספק)
[ו] לישן זה המספק מה
[ז] חסדו חסדו
[ח] חסדו חסדו
[ט] חסדו חסדו
[י] חסדו חסדו
[יא] חסדו חסדו
[יב] חסדו חסדו
[יג] חסדו חסדו
[יד] חסדו חסדו
[טו] חסדו חסדו
[טז] חסדו חסדו
[יז] חסדו חסדו
[יח] חסדו חסדו
[יט] חסדו חסדו
[כ] חסדו חסדו
[כא] חסדו חסדו
[כב] חסדו חסדו
[כג] חסדו חסדו
[כד] חסדו חסדו
[כה] חסדו חסדו
[כו] חסדו חסדו
[כז] חסדו חסדו
[כח] חסדו חסדו
[כט] חסדו חסדו
[ל] חסדו חסדו

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

[א] חסדו חסדו
[ב] חסדו חסדו
[ג] חסדו חסדו
[ד] חסדו חסדו
[ה] חסדו חסדו
[ו] חסדו חסדו
[ז] חסדו חסדו
[ח] חסדו חסדו
[ט] חסדו חסדו
[י] חסדו חסדו
[יא] חסדו חסדו
[יב] חסדו חסדו
[יג] חסדו חסדו
[יד] חסדו חסדו
[טו] חסדו חסדו
[טז] חסדו חסדו
[יז] חסדו חסדו
[יח] חסדו חסדו
[יט] חסדו חסדו
[כ] חסדו חסדו
[כא] חסדו חסדו
[כב] חסדו חסדו
[כג] חסדו חסדו
[כד] חסדו חסדו
[כה] חסדו חסדו
[כו] חסדו חסדו
[כז] חסדו חסדו
[כח] חסדו חסדו
[כט] חסדו חסדו
[ל] חסדו חסדו

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

[א] חסדו חסדו
[ב] חסדו חסדו
[ג] חסדו חסדו
[ד] חסדו חסדו
[ה] חסדו חסדו
[ו] חסדו חסדו
[ז] חסדו חסדו
[ח] חסדו חסדו
[ט] חסדו חסדו
[י] חסדו חסדו
[יא] חסדו חסדו
[יב] חסדו חסדו
[יג] חסדו חסדו
[יד] חסדו חסדו
[טו] חסדו חסדו
[טז] חסדו חסדו
[יז] חסדו חסדו
[יח] חסדו חסדו
[יט] חסדו חסדו
[כ] חסדו חסדו
[כא] חסדו חסדו
[כב] חסדו חסדו
[כג] חסדו חסדו
[כד] חסדו חסדו
[כה] חסדו חסדו
[כו] חסדו חסדו
[כז] חסדו חסדו
[כח] חסדו חסדו
[כט] חסדו חסדו
[ל] חסדו חסדו

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

[א] חסדו חסדו
[ב] חסדו חסדו
[ג] חסדו חסדו
[ד] חסדו חסדו
[ה] חסדו חסדו
[ו] חסדו חסדו
[ז] חסדו חסדו
[ח] חסדו חסדו
[ט] חסדו חסדו
[י] חסדו חסדו
[יא] חסדו חסדו
[יב] חסדו חסדו
[יג] חסדו חסדו
[יד] חסדו חסדו
[טו] חסדו חסדו
[טז] חסדו חסדו
[יז] חסדו חסדו
[יח] חסדו חסדו
[יט] חסדו חסדו
[כ] חסדו חסדו
[כא] חסדו חסדו
[כב] חסדו חסדו
[כג] חסדו חסדו
[כד] חסדו חסדו
[כה] חסדו חסדו
[כו] חסדו חסדו
[כז] חסדו חסדו
[כח] חסדו חסדו
[כט] חסדו חסדו
[ל] חסדו חסדו

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

[א] חסדו חסדו
[ב] חסדו חסדו
[ג] חסדו חסדו
[ד] חסדו חסדו
[ה] חסדו חסדו
[ו] חסדו חסדו
[ז] חסדו חסדו
[ח] חסדו חסדו
[ט] חסדו חסדו
[י] חסדו חסדו
[יא] חסדו חסדו
[יב] חסדו חסדו
[יג] חסדו חסדו
[יד] חסדו חסדו
[טו] חסדו חסדו
[טז] חסדו חסדו
[יז] חסדו חסדו
[יח] חסדו חסדו
[יט] חסדו חסדו
[כ] חסדו חסדו
[כא] חסדו חסדו
[כב] חסדו חסדו
[כג] חסדו חסדו
[כד] חסדו חסדו
[כה] חסדו חסדו
[כו] חסדו חסדו
[כז] חסדו חסדו
[כח] חסדו חסדו
[כט] חסדו חסדו
[ל] חסדו חסדו

דוחין קדשים טהבלין. פסח זה המחלה הוקדש לשם קרבן האכל
הילך דוחין אותו אלא שלמים שקן נאכלין ולא אלא עולה (י) :
שאין נאכלין לכל אדם. אלא לזכר כהונה : לויסו מעשר. והא
קדשים קלים הוא. כבוד ומעשר אין טעונו נכדים בפרק שני מדות
(ממנו דף ט) : כמעשר בהמה כחצי תורה אור

דוחין קדשים הנאכלים אצל קדשים הנאכלין
ואין דוחין קדשים הנאכלין אצל קדשים שאינו
נאכלין, אמו המאת ואושם מי לא מותרת;
אלא זבחים קדשים הנאכלין לכל אדם אצל
קדשים הנאכלין לכל אדם ואין דוחין קדשים
הנאכלין לכל אדם אצל קדשים שאין נאכלין
לכל אדם. רבי יוסי ברכי אבין אמר זבחים
קדשים קלים אצל קדשים קלים ואין דוחין
קדשים קלים אצל קדשי קדשים, מתקין לה
רב יצחק ברכי [א] מברין [ב] שחמיה לשם
מעשר ליהויה מעשר למאי הילכתא ליה לביעי
והקדשים [ג] ולמלקא עליה [ד] בלא ימכר [ה] בלא
יגאל [ו] אמר קרא העשירי יהוה קדש' וה'
מעשר ואין אור מעשר אומר שחמיה לשם
כבוד ליהויה כבכור למאי הילכתא ליה לביעי
נסכים [ז] צנני ליהויה לכהנים; בכור נמי
עברה עברה מעשר גמר אומר שחמיה
לשם תמורה ליהויה תמורה למאי הילכתא
למלקא עליה [ח] צנני למיקם עליה [ט] בלא
ימכר ולא יגאל אמר מי זומרא בריה דרב
נחמן אמר קרא והיה הוא ומורתו [י] תמורה
ואין אור תמורה למאי הילכתא לשם תורה
ליהויה כי תורה למאי הילכתא לשם תורה
ואמרו בעי להם [יא] הכי השתא נמי מי
איכא מיד דפסח גופיה לא בעי נסכים
ומותרו בעי נסכים והכי קאמינו מי איכא
מיד ומותר תורה עמיה לא בעי להם
ואילו מותר דתנאי [יב] ליה מעלמא בתיא
להם. מתקין לה רב [יג] ימירן בריה דרב
הילל ומכא דבמותר פסח כתיב ליה למא
במותר אשם כתיב; אמר רבא אמר קרא ואתם
מן הצאן כדבנו לזבח שלמים; דבר השוה
בכל [יד] הצאן מתקין לה ר' אבין בר חייה
ואתימא ר' אבין בר כהנא בכל אתר את
אמרת מן להוציא וכאן [טו] לרבות אמר ר'
מיהרמיה נמי מן להוציא דלא אתי בן שתי
שנים ולא אתי [טז] הלקיחה מתקין לה רב
תנא בנדחיה ומי מצית אמרת דכי כתיב
אמר מותר פסח כתיב [טז] והוא מרכיב אס
לשם [יז] ואתם עו' מכלל דלאו במותר פסח
כתיב דהוא מיבעי ליה לכהונה [יח] ויהוה
לדבות את הפסח לאליה כשתוא אמר רב
בבש לרבות פסח שניברה [יט] ושלמים
הבאים ממנה פסח לזבח מצות שלמים שימעה
מכיה ונסכים ותעלה חוה ושקן, כשורא
אמר [כ] ואתם עו' חסדו הענין לימד יעל העו'
שאוהב מעונה אליהה מוכא נפקא מ' אברה
דשמואל [כא] נפקא דאמר אברה דשמואל ואתם
מן הצאן קרבנו לזבח שלמים; דבר הבא מן
אמר רבה בר אבהו נפקא *דאמר דבר נחמן
אמר רבה בר אבהו בנין למותר פסח שקרב
דכתיב שלמים שנאמר וזבחת פסח לה' אלהיך
צאן ובקר והוא אין פסח בא אלא מן
הכבשים ומן העוים אלא מכאן למותר הפסח
שיהא לדבר הבא מן הצאן וכן הבקר ומא'
גידו שלמים [כב] אלא תלחא קרא כתיב
חד

נאכל ליום וילנה כמו תורה אלא
ג' י"ד י"ג או עיברה זמנו וטעו אמר א"ס
הואילן (לשון) נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא
הואילן (לשון) נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

[נפקו לנו מעלה י'
תורה ט']

נאכל ליום וילנה כמו תורה אלא
ג' י"ד י"ג או עיברה זמנו וטעו אמר א"ס
הואילן (לשון) נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא
הואילן (לשון) נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

נאכל ליום וילנה כמו תורה אלא
ג' י"ד י"ג או עיברה זמנו וטעו אמר א"ס
הואילן (לשון) נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא
הואילן (לשון) נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

גמרא
הואילן (לשון)
נ"ב ע"ב ע"ג ע"ד
גמרא

כל הזבחים פרק ראשון וזבחים

מד א מיי מייז מלי פסת מ'לקים מזה ב מיי מ'לי...

הד לעיברה עגנו זמנו. ה"ה עגנו בלא זמנו והט"פ שכשהטע

לעברה וזמנו ועיברה שנתו תב לעיברה זמנו ולא שנתו תב לא עיברה לא זמנו ולא

נמסו כיון לדורון אחי ולא לעברה על חטא הכי היא (ד) ית (כשתביע)

שיטה מקובצת

הד לעברה וזמנו ועיברה שנתו תב לעיברה זמנו ולא שנתו תב לא עיברה לא זמנו ולא שנתו תב לא עיברה לא זמנו ולא

והטעם כמין עומד רמז ע"ב עומד רמז ע"ב עומד רמז ע"ב

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ועליון נגד עיברתו דהיינו ע"כ חטא המזבח נשחט עליון נגד עיברתו ועליון נגד עיברתו

ואת היד ר"ב רבא מנה קשיא וי' וסמני משם דמשיב מ"חיים וקשה מ"ד ור"ז סמני אלא ל"ב רבא קאמר ההם ר"ל משום מעשיה מוכיחים אלא משום זאת תורה ב'...

כל הזבחים שקבלו רמן

פרק שני זבחים

מז שימה מקובצת

ור שליו אכל - בקרשי קשים: עכן עשה בו קרב בקרשי - האוס

זך שליו אכל ס' - וזך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

[קידוש כל ימי]

זר שאינו אכל אינו רץ שאם עבר חללה

לכעול עם שכן עשה בו קרב במקדש

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

שימה מקובצת

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

זך למד רעמה בקרבן לזר וזך גדול זאן

אזר וז' חס' בעצן

ז' כוונה לכר סמכות ד'ס מ' וז' יושב פ"ט

כל הזבחים שקבלו רמן פרק שני זבחים

הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

ק"א ב מ"י ס"ד
מלכות פס"ט
הלכה י

א נ מ"י ס"ה מלכות
פס"ט הלכה א וס"ט
מלכות ביאת מקדש ב'
ו ס"ט מלכות פס"ט
הלכה א

ב ד מ"י ס"ד מלכות
פס"ט הלכה ב
י"ג מ"י

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר. והיכי דמי בשני בני אדם מצטרף ש"מ ב"מ רבא חישוב לאכול כוות ביתר מכדי אכילה פרס מהו: לאכילה גבוה מדרמינן ליה אצ"ל לאכילת הדיוט מדרמינן ליה: אמר אביי ח"ש *ואכל לאכול כחצי וית' ולהקטיר כחצי וית' בשם שאין אכילתו והקטירה מצטרפי למעלה דלאכול ולהקטיר מהא לאכול ולאכול נ"מ מצטרף והא הקטרה ביתר מכדי אכילה פרס הוא, ולמא בחיוב ג"כ: לאכול כחצי וית' ולהקטיר כחצי וית' כש"ג: *מעמא דלאכול ולהקטיר והא לאכול ולאכול דבב שאין דרכו לאכול מצטרף הא קמיני רישא לאכול לחד שרדכו לאכול ש"מ דלאכול (מצטרף) את שרדכו לאכול אין שאין דרכו לאכול דרימא הא מני דירבא

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

מנחות יב כל הפסוק

אלו עזרו היא דאמר ומאכילת מובה לאכילה אדם לאכילת מובה ומאכילת אדם לאכילת אדם *דרגון השוחם את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר בשר ורבי אליעזר פוסק אפי' אפר חימא רבנו ולא תימא הא לאכול ולאכול

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

[ע"ל]
בא נקמת סיכא דמנחת
"לאכול כתיב" צ"ל וקטיר כתיב
ב"ה כתיב" (ב"מ מ"א ס"ב)

א א"ר א"ר א"ר א"ר
ב"ב
ג"ב

ד"ב ד"ב ד"ב ד"ב
ה"ב ה"ב ה"ב ה"ב

הדרן עלך כל הזבחים שקבלו רמן

כל הפסולין ששחטו:

שהשחיטה כשרה בגשים. בגמרא מוכח דגשים ששחטו אפי' לכתחילה יו"ט הא דקמיני ששחטו דעבד משום דעבי למימיה טמאים דלכתחילה לא ולא קאמר משום דעבי למימיה נשים דקמיני ברישא ית' מיקן השוכה למה שכתבו בהלכות א"י דגשים לא ישתחו משפי שדעין קלה ועוד כדכב בך שחט ולא בידך ועגורו ששחט שחיטה פסולה וגולה שחט תומתו בעלמא כשהיה חומר וזוהו חתום י"ט) סתב הלכות ארץ ישראל:

[ע"ל] מדקתא הא דקמיני
ב"ב
א"ר א"ר א"ר א"ר

א"ר א"ר א"ר א"ר
ב"ב
ג"ב

ד"ב ד"ב ד"ב ד"ב
ה"ב ה"ב ה"ב ה"ב

ובטמאים

שחטין שחט אפי' יגש בבשר וז"ל דגם קדשים אלו מכשר חיצה הקדש מן שחטו או כשהעבירה בגרה ועדיין משקו עומד עליו כדאמר בס"ק דפסחים (דף ב'.) וז"ל חושק ליה ללמא אחוה לאימא שכיני כן ואפי' טורג גמור לכן זומא דאמר (יומא ג.) האכנס למקדש טעון טבילה כל' און יכול לשחטו בסכין ארוכה דלמא אחוה לאימא שכיני כן דלמא בס' אמר להם הממונה (שם דף ג.) וז"ל דבטור שיד למיגור טעם דלמא אחוה לאימא שכיני דלמא דבר שחטו אפי' אכילתו לא כוונא לאכול ודלמא דבר שחטו אפי' אכילתו לא כוונא לאכול

[ע"ל]
ג"כ פס"ל
ד"ב ד"ב

א"ר א"ר א"ר א"ר
ב"ב
ג"ב

ד"ב ד"ב ד"ב ד"ב
ה"ב ה"ב ה"ב ה"ב

הדרן עלך כל הזבחים שקבלו רמן

כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה שהשחיטה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים ובלבד שלא יהיו מטמאים נוגעין בבשר, *דליפוך הן פוסלין בכח שבהן, וכולן

אלו עזרו היא דאמר ומאכילת מובה לאכילה אדם לאכילת מובה ומאכילת אדם לאכילת אדם *דרגון השוחם את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר בשר ורבי אליעזר פוסק אפי' אפר חימא רבנו ולא תימא הא לאכול ולאכול

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

זהו הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר מצטרף. וז"ל דלמא לעולם לא יין יקטיר וז"ל דלמא לאכול ולאכול בחד גברי. מטקוף ואפי' ביתר מכדי אכילה פרס וכן בחד הכי דייק אפי' פרס מטקוף מדקמיני לאכול

הדרות הבית
(א) רש"י ר"ס וקמחא
וב"י א"ר א"ר א"ר א"ר
וא"כ מ"ה וכל"ג ס"ל
י"ד טמאים טעמו כבשר
ונגון דעבדי ס"ג:
(ב) ד"ה לטיב וט'
שחטו כחמשה טון
לזמן ומזן מקדש
דואיל ורואיי:

הדרות הבית
(א) רש"י ר"ס וקמחא
וב"י א"ר א"ר א"ר א"ר
וא"כ מ"ה וכל"ג ס"ל
י"ד טמאים טעמו כבשר
ונגון דעבדי ס"ג:
(ב) ד"ה לטיב וט'
שחטו כחמשה טון
לזמן ומזן מקדש
דואיל ורואיי:

הדרות הבית
(א) רש"י ר"ס וקמחא
וב"י א"ר א"ר א"ר א"ר
וא"כ מ"ה וכל"ג ס"ל
י"ד טמאים טעמו כבשר
ונגון דעבדי ס"ג:
(ב) ד"ה לטיב וט'
שחטו כחמשה טון
לזמן ומזן מקדש
דואיל ורואיי:

הדרות הבית
(א) רש"י ר"ס וקמחא
וב"י א"ר א"ר א"ר א"ר
וא"כ מ"ה וכל"ג ס"ל
י"ד טמאים טעמו כבשר
ונגון דעבדי ס"ג:
(ב) ד"ה לטיב וט'
שחטו כחמשה טון
לזמן ומזן מקדש
דואיל ורואיי:

הדרות הבית
(א) רש"י ר"ס וקמחא
וב"י א"ר א"ר א"ר א"ר
וא"כ מ"ה וכל"ג ס"ל
י"ד טמאים טעמו כבשר
ונגון דעבדי ס"ג:
(ב) ד"ה לטיב וט'
שחטו כחמשה טון
לזמן ומזן מקדש
דואיל ורואיי:

[ע"ל]
ג"כ פס"ל
ד"ב ד"ב

א"ר א"ר א"ר א"ר
ב"ב
ג"ב

ד"ב ד"ב ד"ב ד"ב
ה"ב ה"ב ה"ב ה"ב

כל הפסולין פרק שלישי זבחם לב

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י מ"ד מהלכות
ספיקת הלכה כ' :

ד ב מ"י מ"ה מהלכות
ספיקת הלכה כ' :

ה ג ד מ"י מ"ב מהלכות
כד וי"א ס"ג ט"ז :

ו ה מ"י מ"ג מהלכות
כ"ה :

ז ו מ"י מ"ד מהלכות
ספיקת הלכה י' :

ח א מ"י מ"ה מהלכות
ספיקת הלכה א' :

ט ח א מ"י מ"ז מהלכות
מספיקת הלכה י"א :

המזמר עליו לאלה כמו שמפרש רבינו חס מואס דקאיז ליה ההס
חבר ליה לטובול יום ליכנס בעצרת נשים מואס דמוזן למחנה[שכינה]
ואמרין נמי גנמ' שחידו דברים ואמרו טובול יום אל יכנס למחנה
לוי' פירוש לא בכל מחנה לוי' ט] דמפתח הר הבית עד שער ניקטר
מחנה לוי' כדמגל בתוספתא ובפירי
וזכרין בתרא דמילתינן (דף קס"ז):
וזכרין (מ"ח מ"ח) משמע דשרי
בכולו חוץ מעוצרת נשים ואפי' טובול
יום דזבין וזכות אלה במחנה לוי'
כגון עוצרת נשים דמוזן למחנה
שכינה קאמר ובמסכת תמיד משמע
דשרי בכל מחנה לוי' גבי בית
המקד שוקי בית אב ישיב שם
וקני' [כשחזרע קרי לאחד מהן האלך
וטובל וחוזר לחמו הכהנים עד
שהשערים נפתחו והלך לו ואין לך
סמך למחנה שכינה יותר מביית
המקד שהיה בקודש ומילה בתול
וכסוטה פרקיה טעון(דף כ"ז:ט"א)(הא)

ובגין שקיבלו את הדין חרץ לזמונו חרץ
למקומו, אם יש דם הנפשו יחזור הבהר ויקבל
כקבל הבהר ונתן לפסול יחזור לכשר. קרי
בימינו ונתן לשמאלו יחזור לימינו. קרי
בכלי קדש ונתן לכלי חויר לכלי קדש.
*השפך מן הכלי על הרצפה ואספו כשר.
*יחננו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד, נתן
את הניחנין למשה למעלה ואת הניחנין למעלה
למשה ואת הניחנין בפנים חרץ ואת הניחנין
חרץ בפנים י-אם יש דם הנפש יחזור הבהר
ויקבל:גנמ' ג' שהשפך ויעבד אין לכתחילה לא
ורמינו [שהשפך שחפה בור כשרה
שהשפחה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

שיימה מקבוצת

(ל) אם יש דם הנפש
כ"י האו תנא די מ"ט
דמלו עושה שריים
א"כ צריך לפרש דתוי
במקומו לאו במקומו
דמי וכן יחזור הכשר
ויקבל ואי מ"ט במקומו
דמי (אינו) צריך לפרש
(אינו) עושה שריים:
מפ"ד וכן דורשתי לא
דק דמאן דתנא ליה לאו
במקומו דמי לא קמי
אמטיל כלל כדמסקת
לעיל סוף דראי (כמ"ד)
[למ"ד] במקומו דמי
פ"כ אמטיל קמי ואת
א"כ מהו אבי לית
ליל ס"ג או פ"מ ל
עושה שריים או לא
והו את ליה לריל
לעיל במקומו דמי ואת
השפוש מהו דמלו
אינו עושה שריים ויל
דאינו למימר משום
דדוקא שחטו למעלה
או למטה אבל אם נטה
בהשורו לא יחזור
הכשר ויקבל ומיזו קשה
דא"כ השפוש דמלו
עושה שריים ממש
פסול (שנתן שלא
בהשורו] משמע משום
פסול לפרש עושה שריים
לכן ג' כו' לעיל
ב"י קבד דאי קמי
אמטיל חיוני אס"מ
דהו מיהו כ"כ שורו
רשעה שריים וראיל
ופירי כדמור כדאית
בפיעלה [מ"י פ"ג דף
טו פ"ג דכ"ע כ"ס]:
[כ] ששחט ריעבר :
[ג] והקריבו הכהנים וגו'
מקבלה ואילך מצוה
כהנהיגות ודמלו לית
סודקשא דמ"כ כ'ה
לשחיטה כדדריש י"ש
ב"י הקומץ רבה וי"ל
דאי לאו דרשמו דבא
נמי בכלל הנהגות מדכתי'
הוי ממעטין שחיטה
בית כלל הנהגות מדכתי'
כדתבאם והו על גב
דאיצטריך ב"ק והקריבו
בני אהרן הכהנים למיט
שחמו במקו כשר ובכל
שור' כ"כ דריש נמי
מקבלה ואילך מצוה
כהנהיגות מה"ט: [למבול
אי לתקיי דתי :
[ה] ראשון ספיקת ה' :
[ו] בניהו פסול על בני :
[ז] נתינת לית פסול :
[ח] שכינה מ"י מ"ט: [זית
קאמר דמפתח הר הבית
כ"י מהנה לוי' כדמגנא:
[י] וקני אית קיי
לאחר כ"י וחזרו וישב
אצל אחיו הכהנים וכו'
נפתחו ויצאו והלך לו:

בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

רמי ורמינו [שהשפך שחפה בור כשרה
שהשפחה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

המקור

ב"מ קפ"ו
ב"מ קצ"ו
ב"מ קצ"ז
ב"מ קצ"ח
ב"מ קצ"ט
ב"מ ר'א
ב"מ ר"ב
ב"מ ר"ג
ב"מ ר"ד
ב"מ ר"ה
ב"מ ר"ו
ב"מ ר"ז
ב"מ ר"ח
ב"מ ר"ט
ב"מ ר"י
ב"מ ר"כ
ב"מ ר"ל
ב"מ ר"מ
ב"מ ר"נ
ב"מ ר"ס

דמי ורמינו [שהשפך שחפה בור כשרה
שהשפחה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

דמי ורמינו [שהשפך שחפה בור כשרה
שהשפחה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

המקור

ב"מ קפ"ו
ב"מ קצ"ו
ב"מ קצ"ז
ב"מ קצ"ח
ב"מ קצ"ט
ב"מ ר'א
ב"מ ר"ב
ב"מ ר"ג
ב"מ ר"ד
ב"מ ר"ה
ב"מ ר"ו
ב"מ ר"ז
ב"מ ר"ח
ב"מ ר"ט
ב"מ ר"י
ב"מ ר"כ
ב"מ ר"ל
ב"מ ר"מ
ב"מ ר"נ
ב"מ ר"ס

דמי ורמינו [שהשפך שחפה בור כשרה
שהשפחה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

המקור

ב"מ קפ"ו
ב"מ קצ"ו
ב"מ קצ"ז
ב"מ קצ"ח
ב"מ קצ"ט
ב"מ ר'א
ב"מ ר"ב
ב"מ ר"ג
ב"מ ר"ד
ב"מ ר"ה
ב"מ ר"ו
ב"מ ר"ז
ב"מ ר"ח
ב"מ ר"ט
ב"מ ר"י
ב"מ ר"כ
ב"מ ר"ל
ב"מ ר"מ
ב"מ ר"נ
ב"מ ר"ס

דמי ורמינו [שהשפך שחפה בור כשרה
שהשפחה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובמטאים ואפילו בקדש קדשים או אינו אלא
בהנהגים, אמרת וכי מאין באחה, מכלל
שנאמר ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המובח יכול אף בשחיטה
ת"ל ושחט את בן הבקר לפני ה' ויחזיקו
וגו' מקבלה ואילך *מצוה בהנהגה לימד על
השחיטה שבשרה בכל אדם הוא הרין דאפי'
לכתחילה נמי, וישם דקא בעי למיתנא
למחנה, ולכתחילה לא יזוהר בשמא יגעו
בבשר] תנא ששחט, ושמך שערב שפיר

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

לג

עין משפט גרי מצוה

גו א מ"י פ"ד מלכות
ב י"א מ"ד מקד כלס
טו :
יד ב מ"י פ"ג מלכות
מטעם הקדמות טו :
י :
פז ב מ"י פ"ד מלכות
מחשבי הפרה ה'
ג ו"ט כ"ח :
ז"ל אגו עליות
פז ב מ"י פ"ג מלכות
ממשיק כל י"ג :

ג) [טומאה] דמיים סוף - כלומר בקושי נדחת הללה דמיה בעלמא על ידי גשוחה עון שהלך מרלה ולא בהיכר גמור (ז) לטומאה מוח ארדתי ולא לטומאה ובה : דקרייהו - ארזי ורבה כבירה להו טומאה דמיה היא בלבד ו"למ למיאי (ח) מלך דלמך כפ"ק דיומא (ד) ו' דלמך האכהר סוף בליבור יחיד במקום רבים: תורה אור

מבלל דתרייתו סבירא להו * * * * * היא בצבור, גימא מסייע ליה גדל הסמיכות

שהיו שם קראו * * * * *
שחיטה ירנן מו' שהיתה בשער גנובה שאינה מצורע יכול ליכנס לשם עד שמושו עליו מים * * * * *

לא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

גליון השל"ס (לוח לוח) וישמעל צורה אלה ל"י * * * * *
הוא שמה ביאה ליעויל * * * * *

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

עין משפט
נר מצווה

שיאבלוהו טמאים. לא דמי לכלילת כלבים דבעמאס מפיסל קורח אכילה משמע נגיפה ואפי' חבו לו חבירו מ"מ בהך כנז (מחשבה אכילה) דבר אחר גורס לו שקלא אכילה יכול לפסלו בניגוה: **בשער** פסח שלא הוללה. לא דמתיח בהקומן רכה (מנחת דף כה): השלין ניהר לטהורים אין חייבין עליו משום טומאה הייט בדבר שרין היקר מזה כגון כשר שנטמא לפני זריקה ולא דמי לכשר פסח שלא הוללה ולמה טורה שלא הורמו זריך לרקוד והבא דרשיק אשר לה לרבות אימורי קדישים לטומאה והתם מוקמינן ליה לרבות לן ויואל :

יהא חייב (ט) והתניא **דבני יהודה אומר יבול** וזאת ששחטה בדרום יהא חייב ת"ל לא תזבח לה אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע על. (כ) דבר רע אתה מייביו ואי אתה מייביו על האמת ששחטה בדרום תרי

יהא חייב (ט) והתניא **דבני יהודה אומר יבול** וזאת ששחטה בדרום יהא חייב ת"ל לא תזבח לה אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע על. (כ) דבר רע אתה מייביו ואי אתה מייביו על האמת ששחטה בדרום תרי

יהא חייב (ט) והתניא **דבני יהודה אומר יבול** וזאת ששחטה בדרום יהא חייב ת"ל לא תזבח לה אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע על. (כ) דבר רע אתה מייביו ואי אתה מייביו על האמת ששחטה בדרום תרי

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

מנין לניהיגין על מוצה החילון שנתן מטה אחת כיפר כו'. לכאורה אחיה כתיב שמאי דביט גלג גז [כ] כיון דמכשיר במתחא לקמן וכפר אפי' שלא נקן אלא אחד לא נריך קרא לשאר קרבנות וכן משמע בסוף שמעתי דקאמר וכל הנך הניח דמפקי ליה להאי דמי דזמך יספק לרשא אחרינא כל הניחין על מוצה החילון שנתן במתנה אחת שכיפר מנא להו סבירי לה כתיב הלל דאמרי אף תטולת שנתנה במתנה אחת כיפר וילפי טוליה מחטאת ותרבה דאחיה אפי' כבדי' וקסבר האי תנא דלא ילפינן מתולת מתנה שתי מתנות שכן ארבע דשאר קרבנות ילפי' כפ' איזהו מוקומן (נקמן דף ג:) מדכתיב סביב כן [א] והוה אמיגא טחים שגאלן הכחוב כמתנה אחת ולא כיפר אי נמי משום דטובא סביב כתיב (ט) ומהנה לעבד ולקמן נמי אמרי' וכפר וכפר וכפר מפני דרין כו' מה דמיס האמורים למטה שנתן מתנה אחת כיפר אף דמיס שלממלה ק

מנין לניהיגין על מוצה החילון

יהא חייב (ט) והתניא **דבני יהודה אומר יבול** וזאת ששחטה בדרום יהא חייב ת"ל לא תזבח לה אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע על. (כ) דבר רע אתה מייביו ואי אתה מייביו על האמת ששחטה בדרום תרי

יהא חייב (ט) והתניא **דבני יהודה אומר יבול** וזאת ששחטה בדרום יהא חייב ת"ל לא תזבח לה אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע על. (כ) דבר רע אתה מייביו ואי אתה מייביו על האמת ששחטה בדרום תרי

בשר פסח שלא הוצלה ולא נכחיה ולא להריוס (ט) (ו) (לישנא אדרינא הא אימרוין לא חוו ולא היא הנך חוו למיאתיהו והני לא חוו כלל) :

בשר פסח שלא הוצלה ולא נכחיה ולא להריוס (ט) (ו) (לישנא אדרינא הא אימרוין לא חוו ולא היא הנך חוו למיאתיהו והני לא חוו כלל) :

בשר פסח שלא הוצלה ולא נכחיה ולא להריוס (ט) (ו) (לישנא אדרינא הא אימרוין לא חוו ולא היא הנך חוו למיאתיהו והני לא חוו כלל) :

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

בית שמאי אומרים *כל הניתנין על מוצה החילון שנתן מתנה אחת כיפר ובחטאת שתי מתנות ובבית הלל אומרים *אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר ואפי' ילפינן אפ' נתן את הראשונה כתיקה ואת השניה חוץ לומנה כיפר ואם נתן את הראשונה חוץ לומנה ואת השניה חוץ לומנה עליו כרת/כל הניתנין על המוצה הפנימי [ט] שאם חיסר אחת מן המתנות (כאילו) לא כיפר לפיכך *נתן כולן כתיקין ואחת שלא כתיקה פסולה ואין בו כרת :

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

הדרן עלך כל הפסולין

הגדת הבית (ב) בני' ישנא אחרינא ולא סתו כתיב אימורים חוץ למיאתיהו כתיב אלא חוץ לכל בני' (ג) רש"ד"ס ומוסר וכו' וכו' מנא ליה חוץ דמי וכו' לחיי שחזור וקובעו (ג) ד"ה אשר לכל וכו' וקטני ליה נסיונו ולא :

הגדת הבית (ב) בני' ישנא אחרינא ולא סתו כתיב אימורים חוץ למיאתיהו כתיב אלא חוץ לכל בני' (ג) רש"ד"ס ומוסר וכו' וכו' מנא ליה חוץ דמי וכו' לחיי שחזור וקובעו (ג) ד"ה אשר לכל וכו' וקטני ליה נסיונו ולא :

הגדת הבית (ב) בני' ישנא אחרינא ולא סתו כתיב אימורים חוץ למיאתיהו כתיב אלא חוץ לכל בני' (ג) רש"ד"ס ומוסר וכו' וכו' מנא ליה חוץ דמי וכו' לחיי שחזור וקובעו (ג) ד"ה אשר לכל וכו' וקטני ליה נסיונו ולא :

הגדת הבית (ב) בני' ישנא אחרינא ולא סתו כתיב אימורים חוץ למיאתיהו כתיב אלא חוץ לכל בני' (ג) רש"ד"ס ומוסר וכו' וכו' מנא ליה חוץ דמי וכו' לחיי שחזור וקובעו (ג) ד"ה אשר לכל וכו' וקטני ליה נסיונו ולא :

הגדת הבית (ב) בני' ישנא אחרינא ולא סתו כתיב אימורים חוץ למיאתיהו כתיב אלא חוץ לכל בני' (ג) רש"ד"ס ומוסר וכו' וכו' מנא ליה חוץ דמי וכו' לחיי שחזור וקובעו (ג) ד"ה אשר לכל וכו' וקטני ליה נסיונו ולא :

הגדת הבית (ב) בני' ישנא אחרינא ולא סתו כתיב אימורים חוץ למיאתיהו כתיב אלא חוץ לכל בני' (ג) רש"ד"ס ומוסר וכו' וכו' מנא ליה חוץ דמי וכו' לחיי שחזור וקובעו (ג) ד"ה אשר לכל וכו' וקטני ליה נסיונו ולא :

Handwritten marginal notes in Aramaic script, including a table of contents on the right side of the page and various commentary notes.

בית שמואל פרק רביעי ובהים

וחל לזקוק חריקה בכלל שפיה דכין דקארז דכין על הפסח
פטר את הבה אם כן סבירא ליה למתנותיהם שוין והף פסח
בוריקה והא דזבח לא פטר פסח משום דז' דזבח טפל לו וזוין
לפסח בוריקה אם כן אייתר ליה דם ובזדן ישפר טו ומלי למודק
מניה לומר דחריקה בכלל שפיה ולא

גרים ולא שפיה בכלל זריקה דלהאי
מנא דרבי ישמעאל כולה בוריקה
ולדברי ר"ע טו' ללא זה פטר את זה
אם כן אין מתנותיהם שוות לפסח
שפיה מקראות וזו ובזדן ישפר ואם
כן לא זריקה בכלל שפיה ולא שפיה
בכלל זריקה דהא ורס ובזדן אינךרין
ליה לדידה לומר דפסח בשפיה ולהאי
פירושא קשה מכל מקום מהאי
דהשפה (פסחים דף פ"ט) ועוד מנא ליה
לרבי ישמעאל חריקה בכלל שפיה
משום דמייתר ורס ובזדן ישפר דלמנא
האח לכל היתנין על מוצה היתנין
שנתנין ממנה אחת כיפר וה"ר חיים
אומר דבספרי"ס יש"ס גרסינן
כשיתנו לומר לרבי רבי ישמעאל
זריקה בכלל שפיה ושפיה בכלל זריקה
והכל אחד דכל הקרבתות בוריקה לרבי
ישמעאל ואין לתש אם בוריקה אם
בשפיה והייט כשיטת רבינו שמואל
וכל מה שהקשו עליו קשה גם לפי
זו ולכונה ליטע קשה אי פסח בשפיה
(לרבי עקיבא) אם כן דרבי לקרא
זו דמו כרבי ישמעאל ובערס דהך
(קמאר) כרבי ישמעאל ואחור סוואחד
בצל מוס נפקא ליה יין מיהיה לך
ולקמן בסוף זרחה מקומן (דף י"ז)
פליג רבי עקיבא לרבי ישמעאל ומוק
לה לקרא דבערס אחד הם ואחור
בעל מוס כרבי יוסי הגלילי דהאב:
אחד הם ואחד בעל מוס. וע"ג
י"ס דיהו לך כזוה התוספה

מקורות ר"ל יוסי הגלילי
וה"ר ישמעאל דמוצה זרחה
א"ר קריבא

ואין חמורתן קריבה (ב) (ה) דרנן חמורתן כבוד
ועשר הן זולות חולד ורין עד מוף כל
העולם דרי הן כבוד ועשר ויאכלו בזמון
לבעלים ונתן אמר רבי יהושע שמעתי
שחמורת פסח קריבה וחמורת פסח אינה
קריבה ואין לי לפרש אלא לרבי ישמעאל
דמוק ליה כוליה בכבוד מעשר ופסח דלא
קריבה חמורתן מנא ליה מעשר נמר עברה
עברה מבכור פסח בהריא כתב ביה כשב
מה ת"ל האם לרבות חמורת הפסח
אחר הפסח שתקרב שלמים, יכול אף לפני
הפסח כוונת ת"ל דוא וכל הנך תנאי רמפקי
ליה להאי דם ובזדן ישפר לדרשא אדרינא
האי כל היתנין על מוצה היתנין שנתנין
מתנה אחת שכיפר מנא לחיוב סביר להי
כבות הלל דאמר אף המתא שנתנה מתנה
אחת כיפר וילפינן כוליהו מתאמת: והתאמת
שתי מתנות: אמר רב הונא מ"מ דב"ש
קדנות קדנות קדנות תרי כאן שש, ארבעה
קדנות והשנים לעכב ונת הלל קדנות קדנות
קדנות דרי כאן ארבע שליש למצוה ואחת
לעכב, ואימא כולהו למצוה: כפרה בכרז לא
אשכחן נצבעות אימא היינו מעמא דבת
הלל אהני מקרא ואהני מבורח אהני מקרא
למפיי חרא ואהני מסורת לבצור דרא אלא
מעמא למטפת למטפת למוטפת דהריבוי
כאן ארבע אהני (ב) קרא ואהני מסורת חמשה
בתי בעי למעבד: סבר לה כר' עקיבא דאמר
ממא בכתיב: שתיים: פת באפיקוי שתיים אלא
מעמא בסבתו בסבתו, בסכות אהני מקרא
ואהני מסורת דפנתא בעי למעבד:
הרם

לימד על כבוד כעל מוס שניתן לכן שלא
בכל פסח פונס: דרמן וחלבן ליח לאוקומי בחד כבוד דבעל
מוס לא קריב: דסיים: וכסוק הימן לך יהיה: סייעו דכפיב קוש
סס כו' ופנ כו'. כלומר הייט דקודש הם ממעט נמי חמורת מעשר
חורה אור ופסח מהקריבה ועל"ה מיהה טעמא

דלך ב' משניות דתנן בזה דלא קריב
(וולדו): ככבוד ומעשר דאין נפרין
כמוס לחול קדושה על המעט ומיהו
לא ככבוד ומעשר לקרב אלא יאכלו
בעלים כמוס: ופנ נמי: בפסחים
הגמיר דחמורת פסח לא קריבה: וע"ז

הי קריבה והי לא קריבה
וקיימא לן דחמורה שהמיר ב' חמ
פסח קריבה דחמורת שלמים היא
והמיר ב' קדש מעט לא קריבה
דחמורת הפסח היא: פסחה עברה.
כל אשר יעבור חמרה שהמיר בפסח
העברת כל פסח בפסח: אם כפי
בשלמים כפי: שקריבם שלמים.
שקרי מותר ו' נעשה שלמים משעבר
זמנו: פסח: זכח פסח הוא הוא קריב
ואין חמורתו קריבה: קריבם חמור
וילפינן לה מקראי בשמעתין טו' והדר
ילפינן כולהו זבחים מחמתה: קריבם
קריבם קריבם: שלם פשוט גמור
במתנות החמורות בוריקה אחת בעשר
קריב ו' כקראת ימיר אחת בכשבה
ואחת בעשרה בשתיים כפיב על קריב
חסר והאחת מלא וב"ש היה לה יס
אם למקרא הרי כאן שש ואין בזמנה
אלא ארבע טו' והשנים יתירות לא
נחמורו אלא ששקה עליה הכבוד לעכב
ארבע נחמורו למנוה שמונה בארבע
מתנות ושנים נפט מן לעכב: וב"ס
סביר אין הם למסורת הלך הרי
ל' ג' ג' למנוה נחמורו שמונה
לכתמילה ליתן טו' עליה והאחת
מעכבה כדמפרש ואולי: ואימא כולהו
למנוה: ואין כלן יין אחת לעכב
שהרי לא שנה כחמה מן: כדרי:
כלל מן דמיים: אפיני יתקרא:
דחמורת קדש: ופנסי פסופס: דחמורת
ארבע הלך טפי חדרא חמורת וכלי
חדא ממקרא הואו לה חמש נצטל
למטפת למטפת: למטפת למטפת
לחפיון ואין כולהו לעוטפות קרינן
ל' נמי אהני קרא כו': פסחי שם מקום:
הס

חמורה כפי

פסחים טו'

לפי"ט פ' תמילה י"ט
חמורה טו'

סנהדרין ד'

הגרות הב"ח

(ה) נמי ואין חמורת
קריבם וכן: (ב) שם
אחי מקרא:

סנהדרין ד' ממות לה

ר"ל לרובא תרתי לגי
מוקו סס כוונתו יו
ורכא מוקו כבוד כו'
ופין י'ק
פי"ק שמשך פרי"ס
חיים בשם"ו וע"ז כוונתו
דחתם בפסחים טו'

וע"פ חס' סנהדרין
ד: וזו"ט ממות לה ד"ס
(למפת)
וע"פ חס' סנהדרין
וגממות לה חס' ד"ס
(טו)

ואיך ב"א אינו י"ו וקרא דרסס ובערס דהך בטרות כרי: י"ו ליה סלך יהיה לקמן בי פליג ר"ע אדריב ישמעאל: י"ט א"ג רבוחו היתנות שוק ויפין מוקינן: כ' מקרא אור
בכל היתרות וקשה דרא
דכל בכל היתרות קריבין
לכב מנא כו' נפקא ליה מדרביב לוי: ד' הרם בפסחים דהתם כעמא כו' ורמז כו' וכן חמורתו פסיב דרוחלי ורמז עמא לא קריב לא: כ"ב אימא ורמז דאמר ויחבה למאן ל"ש: ט"ז פסח
דרי לישנא קמא: ט"ז לבסוף פין ב"א לתרי: מ"ח בתר דשילטא נפשת כתיבי: ט"ח למנין ד' בתים: ט"ז כו' הבה דרשין ויחבתו בשם' סכת וחדר י' נסוק: ל"א דכשם שאל שם שמים על
[כסבל] ק"ח על דהינתן ותימה: ל"ג דרשין: ס"א לא חיישינן:

בית שבאי פרק רביעי זבחים מא שישה מקובצת

סוּחוּ מַעֲשִׂים לַמַּעֲשִׂים לְמַעַל דְּכַחֵּץ כְּבוֹ. [ו] אֵל עֲשִׂים הַכּוֹזֵב בְּהוֹלֵת
הַכּוֹזֵב בְּכֵן לֹא שִׁינָה אִלּוּ מִזֶּה אֵל עֲשִׂים הַכּוֹזֵב וְאֵל עַל הַפֶּרֶק
אֵל עַל הַקֶּרֶטָה וְאֵל עַל הַקֶּרֶטָה אֵל בַּלְבַּעַת וְאֵל בַּלְבַּעַת וְאֵל
לֹא כְּזִיב בִּיהַּ בְּשִׁעִיר לֹא בְּדָם וְכִיבֵלָה אֵין זֶה שִׁעִיר לֹא כְּזִיב
לֹא פִרְשׁ אֵל הַכֵּל דֹּהָ [לְמַעַל] דְּפִרְשׁ חוּרָה אֲחֵר

הַשִּׁשִּׁי מַעֲשִׂים לַמַּעֲשִׂים לְמַעַל דְּכַחֵּץ כְּבוֹ. פי' בְּקוֹמְרָם מֵה
שִׁפְרָם הַכּוֹזֵב בְּהוֹלֵת הַכּוֹזֵב בְּכֵן לֹא שִׁינָה אִלּוּ מִזֶּה אֵל עֲשִׂים
עַל [וְאֵל] עַל הַפֶּרֶק אֵל [וְאֵל] עַל הַקֶּרֶטָה וְאֵל [וְאֵל] עַל
בַּלְבַּעַת וְאֵל [וְאֵל] עַל הַקֶּרֶטָה אֵל בַּלְבַּעַת וְאֵל בַּלְבַּעַת וְאֵל
לֹא כְּזִיב בִּיהַּ בְּשִׁעִיר לֹא בְּדָם וְכִיבֵלָה אֵין זֶה שִׁעִיר לֹא כְּזִיב
לֹא פִרְשׁ אֵל הַכֵּל דֹּהָ [לְמַעַל] דְּפִרְשׁ חוּרָה אֲחֵר

ק"י פ"ב ק"א ח"ב
ק"י פ"ב ק"א ח"ב
ק"י פ"ב ק"א ח"ב

דְּפִרְשׁ לֹא שִׁנָּה אִלּוּ מִזֶּה אֵל עֲשִׂים הַכּוֹזֵב בְּכֵן לֹא שִׁינָה אִלּוּ מִזֶּה אֵל עֲשִׂים
עַל [וְאֵל] עַל הַפֶּרֶק אֵל [וְאֵל] עַל הַקֶּרֶטָה וְאֵל [וְאֵל] עַל
בַּלְבַּעַת וְאֵל [וְאֵל] עַל הַקֶּרֶטָה אֵל בַּלְבַּעַת וְאֵל בַּלְבַּעַת וְאֵל
לֹא כְּזִיב בִּיהַּ בְּשִׁעִיר לֹא בְּדָם וְכִיבֵלָה אֵין זֶה שִׁעִיר לֹא כְּזִיב
לֹא פִרְשׁ אֵל הַכֵּל דֹּהָ [לְמַעַל] דְּפִרְשׁ חוּרָה אֲחֵר

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב
בְּק"י פ"ב ק"א ח"ב

הַבְּרִית צ"ח [א] וְכֵן דְּרָשׁ [ב] וְכֵן דְּרָשׁ [ג] וְכֵן דְּרָשׁ [ד] וְכֵן דְּרָשׁ [ה] וְכֵן דְּרָשׁ [ו] וְכֵן דְּרָשׁ [ז] וְכֵן דְּרָשׁ [ח] וְכֵן דְּרָשׁ [ט] וְכֵן דְּרָשׁ [י] וְכֵן דְּרָשׁ [יא] וְכֵן דְּרָשׁ [יב] וְכֵן דְּרָשׁ [יג] וְכֵן דְּרָשׁ [יד] וְכֵן דְּרָשׁ [טו] וְכֵן דְּרָשׁ [טז] וְכֵן דְּרָשׁ [יז] וְכֵן דְּרָשׁ [יח] וְכֵן דְּרָשׁ [יט] וְכֵן דְּרָשׁ [כ]

פרק המישי ובחים

מט

עין משפט
גר מצדה

ופרי מעשר שני דהוא נפדה - אפי' בירושלים אם נטמא כדלפנין
(ב"מ דף ע"ג) מלל חוכל שחלו ופין שאח' אלא אכילה שנאמר וישא
לשאלת: יהוה נפדה - אכילה דר' יהודה אלא איכא טפל חמור
מעיקר: אהו משום דלא אליס - ולא חומרא הוא: קדישם אלא
חיילי (י' פליג) - חילת הקדש איט תורה אור

מט מעשר דהוא נפדה - אפילו בירושלים אם נטמא כדלפנין
מלא חוכל שחלו ופין שאח' אלא אכילה ואילו לקוח בכסף
מעשר שני איט נפדה אכילה דר' יהודה כן אלא איכא טפל חמור
מעיקר קר' פ' בקיטרוס ובספרי פרשת עשר חמור מפרש טמא
דכרי יהודה משום דכתיב [הכסף]

ב"מ דף ע"ג פ"ג מסכת
מטעם הלכס כ' :
י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ
ב"מ דף ע"ג פ"ג מסכת
י"ד הלכס כ' :
י"ד פ"ג פ"ג

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

י"ג וקטג פירוש נמשך
שני וחס היה כ"ו כ"ז
י"ק ופי' כ"כ טעם
ע"כ

א) **הוא מעשר דהוא נפדה ואילו לקוח בכסף**
מעשר אינו נפדה דתנן *הלקוח בכסף
מעשר שנמכר יפדה ר' יהודה אמר יקבר
(בטמא אין לא נטמא לא) החם לא אילמא
קדושתיה למיחוס *פ"ג ויהי **הוא חמור**
דאילו *קדשים לא ידיל על בעל מוסקבוע
ואילו יאמר חילת חמורה מבח קדשים קא
אריא וקדשים מבח חילין קאמי **הוא פסח**
דהוא אינו יטעון סמיכה ונסכים וחונפות הוה
ישוק **ואילו** מוכר דיריה טעון סמיכה ונסכים
וחונפות הוה ושוק. פסח בשאר ימות השנה
שלמים היאצבינא אמתא קרא העולה

ב) **במקומו תהא** אשם מכל דבש צפון
דכתיב °במקום אשר ישחמו את העולה
ישחמו את האשם אשבחן שחיטה קבלה מצא
לן דמו יורוק קבול דמו נמי בצפון
מקבל עצמו מצא לן דמו ואת דמו אשבחן
למצוה לעובד ° מצא לן קרא אחרתא כתיב
ישחמו את האשם ואת דמו ואת דמו אשבחן
הא' פ"ג ויהי **הוא יפדה** דהוא דאחא

ג) **ויצא לידן בדבר הדרש** אי אתה רשאי
להחירו לכללו עד שחירונו הכתוב לכללו
בפירוש כיצד °שחמו את הבכש במקום
אשר ישחמו את החמור ואת העולה במקום
הקדש כי בחמור ° האשם הוא ור' שאין
ת"ל בחמור האשם מה דר' בברכת האשם
לפי שיצא אשם מצוץ לידן כדבר הדרש
בבבוח יד ובהו רגל ואו ימנית וכול לא היא
טעון מתן דמים ואימורין לגבי מובח חמור
לומר בחמור האשם הוא מה חמור טעונה
מתן דמים ואימורין לגבי מובח אי אשם
מובח האם כן כתיב **הוא** ולא נכתוב
הוא הדרש או סבירא לן יצא לידן
ברבר הדרש איהו הוא ולא נבר מכללו
אבל

ד) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

ה) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

ו) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

ז) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

ח) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

ט) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

י) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

יא) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

יב) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

יג) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

יד) **שחמט** גבי זה תורת האשם
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו
לאוכלם בירושלים לא יפדה כמו שלא היה פודה מה שהיה לקח
בירושלים וגירסתם הספרי ט' לא נטמא לא קשה לפירוש הקיטרוס
דפרק הבב (ב"מ דף ע"ג) גבי מחלין ליתו כסף על נחשת נחשת
על הפירות וחמור ויפדה את הפירות מן ומכרים אותם יעלו

ספרי לה' כ"ט כ"ז
מעשר שני פ"ג מ"י
סדרי ק"י

חמורה ט"ז

ג"י ס"ק וליעבר אל
קדש מן להקדיש דלן
קדש חנוף עליהם אלא
קדש דמים כדכתיב כ"ו
פ"ג ויהי כ"ט

יבמות י'

י' ק"ב י"ג
ט"ו א"כ ככ"ט ק"ק"ט וי"ט
י"ט א"כ ככ"ט ק"ק"ט וי"ט
ק"ק"ט ק"ק"ט ב' כ"ט
ק"ק"ט ק"ק"ט ב' כ"ט
ק"ק"ט ק"ק"ט ב' כ"ט

ג"י ס"ק מסכת ספ"ד
ואח"כ כ"ט כ"ט כ"ט
ט"ו כ"ט כ"ט כ"ט

ג"י ס"ק וליעבר אל
קדש מן להקדיש דלן
קדש חנוף עליהם אלא
קדש דמים כדכתיב כ"ו
פ"ג ויהי כ"ט

גילוי הש"ס
תוס' ד"ה ל"ו ו"ו
ק"י ד"ה ח"י י"י לקוח
ה' ו"ה ח"י י"י ח"י
ו"ה ח"י י"י ח"י
ו"ה ח"י י"י ח"י

ג"י ס"ק וליעבר אל
קדש מן להקדיש דלן
קדש חנוף עליהם אלא
קדש דמים כדכתיב כ"ו
פ"ג ויהי כ"ט

ג"י ס"ק וליעבר אל
קדש מן להקדיש דלן
קדש חנוף עליהם אלא
קדש דמים כדכתיב כ"ו
פ"ג ויהי כ"ט

ג"י ס"ק וליעבר אל
קדש מן להקדיש דלן
קדש חנוף עליהם אלא
קדש דמים כדכתיב כ"ו
פ"ג ויהי כ"ט

ג"י ס"ק וליעבר אל
קדש מן להקדיש דלן
קדש חנוף עליהם אלא
קדש דמים כדכתיב כ"ו
פ"ג ויהי כ"ט

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

ר"ל לה יסוד למוצה של עולה . פירש בקונטרס כל דמים הניתני על מוצה החיטון טעון שפיכת שירים ליסוד ומזוס דבעולה לא כתיבה שפיכת שירים ליסוד אילתריך למילף הכה או אינו מדבר כלל בשירים אלא למוצה של עולה יהא ה ליסוד לחיילת דמים שיה ומוטות של כל הזבחים כעג היסוד אמר רבי ישמעאל ו כי וקרא לא אילתריך לחיילת מחטת כעג היסוד דמקל וחומר דשירים של מחטת אחו אלא על כרחך להאריך שירים ליסוד לכל הזבחים אחי קרא כן פירש בקונטרס וקשה דלעיל בפרק ב"ש (דף נ"ג) נפקא לן מקראי אחריני מרס זבחיך ישפך ולרבי מדברס וטפי האה ליה לאחיותי הך דרשא ז' דלעיל על רבי עקיבא ורבי ישמעאל דפליגי שפיר אית להו הך דרשא וקרא דלעיל "מייחתי לרבי ישמעאל ורבי עקיבא דהכא ועוד קשה דלקמן בסוף פירקין (דף ט"ז) ילפינן גוואי לבראי ודבראי גוואי הא לין לו יסוד לפנימי עטמו או

הו יסוד למוצה של עולה ראי סלקא דעתך כדכתיב והני למה לי קרא לשירים שירים הוא בראי עבד להו וכי תימא נ דאפיך מיפך דבראי

רבי עקיבא דהכא ועוד קשה דלקמן בסוף פירקין (דף ט"ז) ילפינן גוואי לבראי ודבראי גוואי הא לין לו יסוד לפנימי עטמו או

ג' זקן קרא לשירים הא בראי סי' וכו' רבי אמר

י"א ש"ל

ז"ל ושירך אז אינו אלא מוצה של עולה ספק ליסוד וקרא דלא יסוד מוצה ט' [פורק יסוד כעטמ]

מחלה דמי דרשן אה כי אס שפירס אפי' ז"ק

ז"ק ע"ז

וש"ק ז"ק

ז"ל ובי"ט משכר וססא

ר"ל ופליגי אכסא בנייהא (ט' א"כ) וגו' ז"ק לא גמרינן כהנהו בנייהא ט' א"כ (לכ"ט) יסוד וא"כ

(ש"ך גע"א)

אז אינו אלא למוצה של עולה תהא יסוד כלומר כ"א מפרך או אינו כ"א כלומר ז' דרשא וטפי האה ליה לאחיותי הך דרשא ז' דלעיל על רבי עקיבא ורבי ישמעאל דפליגי שפיר אית להו הך דרשא וקרא דלעיל "מייחתי לרבי ישמעאל ורבי עקיבא דהכא ועוד קשה דלקמן בסוף פירקין (דף ט"ז) ילפינן גוואי לבראי ודבראי גוואי הא לין לו יסוד לפנימי עטמו או

(ג' זקן קרא לשירים הא בראי סי' וכו' רבי אמר

שיטה מקובצת
 א) לפי ילפיוני הא. חובת קרא שירים נבחה: [ב] ובי תימא. אלא אל יסוד הכותב סתמא תרא דנפקא טפי: [ג] עולה דמי מ"ד דכתיב הני לפי בראי לי לשירים הא בראי עבד להו וכו' דנפקא טפי: [ד] רבי יסוד חיבת לה נבחה: [ה] יסוד אהו לי נבחה: [ו] ישמעאל קרא לא יוצא: [ז] דרשא לעיל על כ"א שפיר הא אית להו הך דרשא וקרא דלעיל "מייחתי לרבי ישמעאל ורבי עקיבא דהכא ועוד קשה דלקמן בסוף פירקין (דף ט"ז) ילפינן גוואי לבראי ודבראי גוואי הא לין לו יסוד לפנימי עטמו או

ז"ל ובי"ט משכר וססא ר"ל ופליגי אכסא בנייהא (ט' א"כ) וגו' ז"ק לא גמרינן כהנהו בנייהא ט' א"כ (לכ"ט) יסוד וא"כ (ש"ך גע"א)

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

נד עין משפט

נד עין משפט

חופף. כמו יזיר חופף ומשפספס (שנת דף כ) דפרוט"ר דגרנטור" כנע"ו בדרום המזרחי והוא: ומדיל. כשתי סימנין ולא כחפוף שהיא בדרום אחד ולקמן יליף לה בפרק קדשי קדשים (דף סג): וממנה מדמה [ח]. (ומקף מחבר כמו אין מקיפין שתי מצות

לז א מיי"ן מ"ן סלקת מעט"ק סלכ"ה : לח ב מיי"ן פ"ה סג"ל בית המזבח הלי' : לש מ מיי"ן סג"ל ס"ה : ד ר מיי"ן סג"ל סלכ"ק :

והוא מתמנה ע"י טו דחוק ביקריי"ס חופף עליו כל היום *לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושיבו להקב"ה שנאמר ויבין כחפיו שבן כותיבי *עולת העוקף יביצו וידחה נעשית ויהי מולק את ראשה ממול עורפתו ומבדיל וממנה [ח] רמה על קר המזבח ואי אמרת לא היה לה יסוד/באוריא בעלמא דוא דקא עבדי/אמר רב נחמן ב"י יצחק אמר כך התנו: אוריא דבנימין ה"קע דיהודה מאי גא דהה ל"ה יסוד רב אמר בבנין לוי אמר ברמיס רב מר"גם באחסניה יתבני מרחא [ח] לנ מרחגם באחסניה יתבני מקדשא חקום מקודש לרמים בא ששע *היסוד היה מולק ע"י פני כל הצפון ועל פני כל המערב אבל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת מאי אוכל נמי ברמים דא ששע *המזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים [ח] במאי עסקין מן הצדקיש *ממנה פרח [ח] אמה [ח] יסוד [ח] אמה [ח] על סוכב אימא כנגד אמה יסוד [ח] ועל אמה סוכב דא ששע דתני לוי ביצד בונין את המזבח *מבצח מלבן שד"א שלשים ושתים על שלשים ושתים ונוברו אמה ומביא [ח] חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא סיד וקוניא ופת ומבחה ושופך *והוא הא סמקום יסוד, וחזר על שלשים מלבן שד"א שלשים ושתים אמה ונוברו ושיש חלוקי אבנים [ח] *וחזר גמ"א (ג) מלבן שד"א כ"ח על כ"ח אמות ונוברו ג' אמות ומביא חלוקי ב' והוא מקום המערבה, וחזר גמ"א מלבן שד"א אמה על אמה ומביא חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא ופת וקוניא ומבחה ושופך וזו קרן וכן לכל קרן וקרן וי"ב ח"מא *והו פנג וחזר כ"י ז"ל דגיון

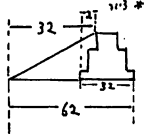
והוא מתמנה ע"י טו דחוק ביקריי"ס וליקמן *לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושיבו להקב"ה שנאמר ויבין כחפיו שבן כותיבי *עולת העוקף יביצו וידחה נעשית ויהי מולק את ראשה ממול עורפתו ומבדיל וממנה [ח] רמה על קר המזבח ואי אמרת לא היה לה יסוד/באוריא בעלמא דוא דקא עבדי/אמר רב נחמן ב"י יצחק אמר כך התנו: אוריא דבנימין ה"קע דיהודה מאי גא דהה ל"ה יסוד רב אמר בבנין לוי אמר ברמיס רב מר"גם באחסניה יתבני מרחא [ח] לנ מרחגם באחסניה יתבני מקדשא חקום מקודש לרמים בא ששע *היסוד היה מולק ע"י פני כל הצפון ועל פני כל המערב אבל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת מאי אוכל נמי ברמים דא ששע *המזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים [ח] במאי עסקין מן הצדקיש *ממנה פרח [ח] אמה [ח] יסוד [ח] אמה [ח] על סוכב אימא כנגד אמה יסוד [ח] ועל אמה סוכב דא ששע דתני לוי ביצד בונין את המזבח *מבצח מלבן שד"א שלשים ושתים על שלשים ושתים ונוברו אמה ומביא [ח] חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא סיד וקוניא ופת ומבחה ושופך *והוא הא סמקום יסוד, וחזר על שלשים מלבן שד"א שלשים ושתים אמה ונוברו ושיש חלוקי אבנים [ח] *וחזר גמ"א (ג) מלבן שד"א כ"ח על כ"ח אמות ונוברו ג' אמות ומביא חלוקי ב' והוא מקום המערבה, וחזר גמ"א מלבן שד"א אמה על אמה ומביא חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא ופת וקוניא ומבחה ושופך וזו קרן וכן לכל קרן וקרן וי"ב ח"מא *והו פנג וחזר כ"י ז"ל דגיון

הא קחני הסם עשאה למטה מרגליו ואפילו אמה אחת כשרה ללא קפיד אלא למעלה מן החוט קד פירש בקונטרס ונראה שלא היה כתוב בהך בריוחא שירי הסם היה שופך ליסוד מולק מוקדק בקונטרס אלא מהא שהסם הולך לאיבוד וקשה דלסן כן הוה ליה לאקשויי ממחתי' דקדשי קדשי' (פס סד): דתנן בל' ל' לקמן דרומית מרחית היה מולק ראשה כ"י וכבר שפך ליסוד ומפרש ה"ל חיים דורתי גרסי' ליה ומכאן זה פריך דעל כרחין לאושו קרן שמוקם סס היה שופך שירי הסם כ"י קרי ליה יסוד מולק קחני שהיה הולך לקרן דרומית מערבית שהיה ט' יסוד לשפך שירים ועוד לקמן פ' קדשי קדשים (גס דה סס). מפרש ששע"ה אמה בנאותו קרן לפי שהוא קרוב לבית הכנסת ויכול לרוקח משם מוראה ועולה ואם היה זקוק לילך לקרן אחר לשפך שירים מה היה מכוחיו כיון שהיה לר"ך לחזור ואין לומר דלאחר זריקת מוראה ועולה היה הולך לשפך שירים דלסן היה מתאחר כל כך היה דס כלה אלא על כרחין במקומו היה שופך ליסוד ולכן פריך וחי אמרת לה ליה לה יסוד כהניכור בעלמא קעבד ומשני אומר כן הוה ליורא דבנימין ועשו כמין בליטה ועל אורחא בליטה היה שופך שירים ומיאו קשה דחי חשיב יסוד לענין שאר דמים נמי יחשב יסוד ללא חשיב יסוד אלא לענין דמים הניטין למעלה ממוטו הסיקרא אבל לענין דמים הניטין למטה י"י מכשרת ליה להאור קרן וימנין דלחי למיבט חתח אורחא בליטה ונמלא טוקן חתח היסוד אבל דמים העלויים לעולם הם למעלה מן הבליטה ומיאו קשה דלסן כן היכי

הא קחני הסם עשאה למטה מרגליו ואפילו אמה אחת כשרה ללא קפיד אלא למעלה מן החוט קד פירש בקונטרס ונראה שלא היה כתוב בהך בריוחא שירי הסם היה שופך ליסוד מולק מוקדק בקונטרס אלא מהא שהסם הולך לאיבוד וקשה דלסן כן הוה ליה לאקשויי ממחתי' דקדשי קדשי' (פס סד): דתנן בל' ל' לקמן דרומית מרחית היה מולק ראשה כ"י וכבר שפך ליסוד ומפרש ה"ל חיים דורתי גרסי' ליה ומכאן זה פריך דעל כרחין לאושו קרן שמוקם סס היה שופך שירי הסם כ"י קרי ליה יסוד מולק קחני שהיה הולך לקרן דרומית מערבית שהיה ט' יסוד לשפך שירים ועוד לקמן פ' קדשי קדשים (גס דה סס). מפרש ששע"ה אמה בנאותו קרן לפי שהוא קרוב לבית הכנסת ויכול לרוקח משם מוראה ועולה ואם היה זקוק לילך לקרן אחר לשפך שירים מה היה מכוחיו כיון שהיה לר"ך לחזור ואין לומר דלאחר זריקת מוראה ועולה היה הולך לשפך שירים דלסן היה מתאחר כל כך היה דס כלה אלא על כרחין במקומו היה שופך ליסוד ולכן פריך וחי אמרת לה ליה לה יסוד כהניכור בעלמא קעבד ומשני אומר כן הוה ליורא דבנימין ועשו כמין בליטה ועל אורחא בליטה היה שופך שירים ומיאו קשה דחי חשיב יסוד לענין שאר דמים נמי יחשב יסוד ללא חשיב יסוד אלא לענין דמים הניטין למעלה ממוטו הסיקרא אבל לענין דמים הניטין למטה י"י מכשרת ליה להאור קרן וימנין דלחי למיבט חתח אורחא בליטה ונמלא טוקן חתח היסוד אבל דמים העלויים לעולם הם למעלה מן הבליטה ומיאו קשה דלסן כן היכי

והוא מתמנה ע"י טו דחוק ביקריי"ס וליקמן *לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושיבו להקב"ה שנאמר ויבין כחפיו שבן כותיבי *עולת העוקף יביצו וידחה נעשית ויהי מולק את ראשה ממול עורפתו ומבדיל וממנה [ח] רמה על קר המזבח ואי אמרת לא היה לה יסוד/באוריא בעלמא דוא דקא עבדי/אמר רב נחמן ב"י יצחק אמר כך התנו: אוריא דבנימין ה"קע דיהודה מאי גא דהה ל"ה יסוד רב אמר בבנין לוי אמר ברמיס רב מר"גם באחסניה יתבני מרחא [ח] לנ מרחגם באחסניה יתבני מקדשא חקום מקודש לרמים בא ששע *היסוד היה מולק ע"י פני כל הצפון ועל פני כל המערב אבל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת מאי אוכל נמי ברמים דא ששע *המזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים [ח] במאי עסקין מן הצדקיש *ממנה פרח [ח] אמה [ח] יסוד [ח] אמה [ח] על סוכב אימא כנגד אמה יסוד [ח] ועל אמה סוכב דא ששע דתני לוי ביצד בונין את המזבח *מבצח מלבן שד"א שלשים ושתים על שלשים ושתים ונוברו אמה ומביא [ח] חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא סיד וקוניא ופת ומבחה ושופך *והוא הא סמקום יסוד, וחזר על שלשים מלבן שד"א שלשים ושתים אמה ונוברו ושיש חלוקי אבנים [ח] *וחזר גמ"א (ג) מלבן שד"א כ"ח על כ"ח אמות ונוברו ג' אמות ומביא חלוקי ב' והוא מקום המערבה, וחזר גמ"א מלבן שד"א אמה על אמה ומביא חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא ופת וקוניא ומבחה ושופך וזו קרן וכן לכל קרן וקרן וי"ב ח"מא *והו פנג וחזר כ"י ז"ל דגיון

הוא מתמנה ע"י טו דחוק ביקריי"ס וליקמן *לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושיבו להקב"ה שנאמר ויבין כחפיו שבן כותיבי *עולת העוקף יביצו וידחה נעשית ויהי מולק את ראשה ממול עורפתו ומבדיל וממנה [ח] רמה על קר המזבח ואי אמרת לא היה לה יסוד/באוריא בעלמא דוא דקא עבדי/אמר רב נחמן ב"י יצחק אמר כך התנו: אוריא דבנימין ה"קע דיהודה מאי גא דהה ל"ה יסוד רב אמר בבנין לוי אמר ברמיס רב מר"גם באחסניה יתבני מרחא [ח] לנ מרחגם באחסניה יתבני מקדשא חקום מקודש לרמים בא ששע *היסוד היה מולק ע"י פני כל הצפון ועל פני כל המערב אבל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת מאי אוכל נמי ברמים דא ששע *המזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים [ח] במאי עסקין מן הצדקיש *ממנה פרח [ח] אמה [ח] יסוד [ח] אמה [ח] על סוכב אימא כנגד אמה יסוד [ח] ועל אמה סוכב דא ששע דתני לוי ביצד בונין את המזבח *מבצח מלבן שד"א שלשים ושתים על שלשים ושתים ונוברו אמה ומביא [ח] חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא סיד וקוניא ופת ומבחה ושופך *והוא הא סמקום יסוד, וחזר על שלשים מלבן שד"א שלשים ושתים אמה ונוברו ושיש חלוקי אבנים [ח] *וחזר גמ"א (ג) מלבן שד"א כ"ח על כ"ח אמות ונוברו ג' אמות ומביא חלוקי ב' והוא מקום המערבה, וחזר גמ"א מלבן שד"א אמה על אמה ומביא חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות ומביא ופת וקוניא ומבחה ושופך וזו קרן וכן לכל קרן וקרן וי"ב ח"מא *והו פנג וחזר כ"י ז"ל דגיון

אין דמו בבלי וסדר רלא ויהי בו שירים כיון דבני מיצוי: [ג] היינו ס"א דקא בבבחה דכתיבי בקרא: [ג] כן דעל דמא לענין קדושת טהרה ויחית איעה שולא לקדשי נחוק: [ג] פולמות. ליה בני דמים ששולמים: (ב) נראה דז"ל מדמה כ"י נעל אה כהאל וחקף בית מליקטא מקיף סוכב וכו'.

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ערה שיטה מקובצת

קרבת יחיד שנפטר בו... ככולה גרסינן קרבן: קרבן יחיד בקרבן יחיד...

נוסחאות רש"י ב"ח

קרבת השאת יחיד... שנתערב בהשאת יחיד... כגדרי וכו'...

אירוביה אבי... קרבן יחיד שנערב בקרבן יחיד... וקרבת יחיד וקרבת יחיד שנערבו זה בזה...

הזאה

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

ויש לומר דהא נמי כיון שיש לו תקנה ברעיה אין לעשות בלא סמיכה... דכי האי גונא מפליגין נמי לקמן (דף ט"ז)...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

האיש מוקדש (קדושתו דף ט"ה) בזבחה שנמלחה בין ירושלמי למגדל עבר זכרים עולות נקבות וכו'...

קדושתו דף ט"ה... קדושתו דף ט"ה... קדושתו דף ט"ה...

[קמן ט]

ז"ל נבל

ז"ל מן

ז"ל פ"ט

ז"ל מ"א

[פ"י תוספת יענות קד ד"ה דאמר]

ג"י ז"ק ע"פ ר"ח לפיכך

גירסת ה"ח יכול בו'

יבוא בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

בפסוק ש"ס ע"פ ר"ח

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

עו

עין השפה
נר מצוה

וכולן ח' ספסלים רשאים בו. משנה היא ב' כל החזיר (לקמן דף ט')
וגבי קדשים קאי: לשונם כבליהן כגון לנלמן לנליון כו'. ס' אמר
קרא לך נחמיה למשחה (במדבר יו) לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין:
וחבלי תרומה. והע"ז דקה ממעט בזמן אכלת תרומה: אין לוקחין
תרומה. הכהנים בכסף מעשר שני

אין לוקחין תרומה בכסף מעשר שני מפני שממעת באכלתה. פי'
בקונת' דמחלה שריא לזמן כדאמר ב"ר העזר (יבמות דף ע"א).
זרות אמרתי לך ולא איטת והשאת אסירא דמעשר אסור לזמן וגם
בשיחומה ותרומה לא בעי חומה ית' ומתוך המעט משעת שאין הקדושה
משום תרומה אלא משום מעשר

ואמר ד"ק

נקטו ז'

רח שבעון

מעשר שני ס"ג ספסלים
א' אחר כיוצא בזה
ב' אחר כיוצא בזה
ג' אחר כיוצא בזה
ד' אחר כיוצא בזה
ה' אחר כיוצא בזה
ו' אחר כיוצא בזה
ז' אחר כיוצא בזה
ח' אחר כיוצא בזה
ט' אחר כיוצא בזה
י' אחר כיוצא בזה

ד"ק מ"ו

פי' ע"כ

פי' ע"כ
מנחה
ד"ק ע.

שבעה וזה וזה
ומכאן פי' ד"ק
עד שיתקן כד' ע"ו
דגלו כ"ו פי'

טומאה אסור פי' ד"ק
תגלתה אשט שיטתה ד"ק

ג"כ ע"כ תגלתה וזה
ג"כ ע"כ תגלתה וזה
ומכאן פי' כ"ו
משכח ד"ק

ותגלתה ד"ק

לו ית' לרעו ד"ק

לגלתה ע"כ ד"ק

והוא ד"ק
ועלתה ד"ק

יזכור דשאין ח' כהנים לשנות באכלתו
לאכלו צלויין שלוקין ומבושלין ולחת לחובן
חבלי חליו וחבלי חסומה דברי ר' ז' ישמעאל
אמר ליה הגח לתרומת חבלין דרבנן אהניבג

אין לוקחין תרומה בכסף מעשר מפני
שממעת באכלתה ר' שמעון מביא אישתין
ליה ז' אהא לקמיה דרב יוסף אמר ליה
אמאי לא תותביה ביה ז' אין מבשלין יתק
של שביעית בשמן ח' חרומה * שלא יבא
נ' קדשים לבית הפסול ור' שמעון מביא אישתין
אמאי לא מי אותביתיה מהא דחבלין ואמר
לי הגח לתרומת חבלין דרבנן ז' הכא נמי
(תרומה) חרומת יתק דרבנן א' אהא
מביעיא ליה למתני ז' רג של תרומה בשמן
של שביעית אהא מי אותביתיה ח' ממתני
דמאי ר' שמעון ואמר לי איתקב הכא
נמי דאיערב א' דאיערב מאי מעיניה דרבנן
מב' דהוה א' אאשם ושלמים א' דג' תתם
איה ליה תקנתא ברעיהא ז' ליה
תקנתא ברעיהא לא דמי אלא לחיבה
שבחתיבות דכיון דרית תקנתא וראובן כחומר
שבחתיבות ליה רבנא ז' דמי חסובה
שבחתיבות לית לה תקנתא כלל ז' איה
ליה תקנתא בסחיה ז' דרב יוסף הוה נסרוח
נסרוח טובא קא מפסיד בשיעית נסרוח

פורתא סוף סוף איערבי מערב
מביא אישמו ורעו עמו ואמר: אם של מצורע ז' הרי זה אשמו וזה לוגו
ואם

יום כי'ד אמרו לו נזיר טמא אהה לא ומנה שבעה הוה ושנה גלח והביא קרבן מנה *שבעה ומבקש
סוואר מגלח פחות משלשים יום לא ומנה עשרים ושלושה יום להקלים שלשים מנה ומבקש
נזיר מגלח אלא על הדמים פירוש * שלש בהמות חיוב להביא תחלה עולה ושלמים ועל אחת מהן יטול לגלח ותחלה בהמה אינה בלה על
הספק ושלמי נזיר נמי טעוין תטפה חה אין יכול להניף מפני שהוא ספק מלועט טמא אכל עולה יכול להביא על תחלה והיית דקחתי כי'ד
הוא עושה מביא עולה בהמה ומתנה עליה והוארם אס סוואר אי הרי ז' חובה ואם לאו הרי ז' נדבה כי'ד הוא עושה להחמיר עליו מביא
פניו של חרס חדשה ית' וטעוין לתוכה לזכרה לזכרה מים חיים ומביא [שתי] נזירי דדור כדון כל המלועטין ביום תגלתהו ותקלתה העוף
פירוש כדון נזיר טמא דשמו נזיר טמא הוא ותגלתה ז' של טומאה ואיט מחמיל נזירות סתרה עד שיביא תחלה של טומאה ית' (יש)
שקלתה מעכבחו מלמטע נזירות אכל אשמו איט מעכבו ומשיגלת תגלתה *טומאה הוא אסור לגלח עד שמונה נזירות סתרה ולהכי
לך להביא תחלה נזירות טומאה למטע נזירות סתרה ולגלח בסופה לזכרה ואלאם ישהה עד *תגלתה הטומאה שיעשה אחרי
סתרה בודאי מן הרענה שאינה חטלה לו ודאי לטומאה מורו כמו שפירשנו בסוף דבריהם דמי לרעו איז עולין לימי נזרו ותגלתה
לרעו אינה עולה לתגלתה נזרו כדאמר: [שתי] מי שאמר להיני נזיר מגלח (מיר דף ט') ובפ' ב' נזירים (דף ט' ע"ב) ומה מביא וסתרה
ביום תגלתה היט כ' עקיבא דלמר במס' נזיר (דף מג.) אס גילח בשמיני מביא קרבטתיו בו ביום והכא נמי הי גילח בשמיני עשה
זוהה תגלתה ומתנה על חטאתו והוארם אס טמא אי חטאת מחובתו ועולה נדבה פירוש עולה שאמרט למעלה ואס סוואר איז עולה
מחובתו ותקלתה העוף ספק ומגלה ראשו וקטן ונזבות עיניו כדרך שהמלועטין *תגלתה ומביא עולה בהמה ומתנה עליה כ' ונראה
שחאר מן התוספתא וספר שלשים יום וגרסו: וספר שלשים יום ומביא עולה בהמה ז' שיהי ספק נזירות סתרה הוא ומנה ואיט
יכול לגלח תגלתה סתרה לרעו עד שיתקן עליו אחד מן הדמים כדכתיב עולה ומתלת ושלמים *וישהה עד סוף נזירות סתרה שאמר
סתרה לרעו ששלה בודאי והוארם אס טמא אי חטאת מחובתו ואס סוואר איז עולה ראשונה חובה חו נדבה שתגלתה ז' של עששו אינה כלום
וחטאת העוף כאל ספיקו *מגלה ראשו וקטן ונזבות עיניו כדרך המלועטין ותגלתה ז' היתה ראיה ליעשות בסוף שבעת ימי ספרו
מתגלתה ראשונה אכל לא היה יטול משום דגילוח ספק מלועט איט דומה איסור גילוח הגזיר רבי שמעון אומר כן מחיר יביא אשמו
ולגו בידו כדון מלועט בשמיני שלו והוא אס ספקו *מגלה ראשו וקטן ונזבות עיניו כדרך המלועטין ותגלתה ז' היתה ראיה ליעשות בסוף שבעת ימי ספרו
יכול להביא מתחלה שאין חטאת בהמה בלה על הספק לפיכך יביא חטאת העוף ואס הוא עשיר יכתוב נכסיו לחתים ויהא איט
ויביא קרבן עני דהייט עוף ור' שמעון לטעמיה דלמר במס' ערכין (דף יז) אפי' היה עשיר בשעה שהביא ליפורים או בשעה הבאה
אשם והעני הכל הוהך אחר חטאת ואפי' לחגלו דפניו עליה איכא לחוקמה ליה דהכל ולפרש יכתוב נכסיו לאחר מתיקרו ומתנה
על חטאת חטאתו והוארם אס טמא הוא פירוש אס מלועט הוא הרי ז' חובתו ואם לאו הרי ז' ספיקו ויכול בקדשים מיד אכל לטעו יין
וליקמא לחתים אינו יכול שאין ימי נזרו עולין לו *מתוך ימי לרעו כי'ד יעשה לדברי בן זמא [ע] שאיט מלך לבקש אחד מן הספק
לידור כגדו בגזיר כמו שמלך ר' יהושע עשיר נזירי (מיר דף ט' ע"ב) וספר בהמה ז' ומביא עולה בהמה ומגלתה פירוש ספק
תגלתה טומאה וספק תגלתה סתרה דשמו מלועט היה וגזיר טמא ולא עלו לו אחת מתגלתהו לזיודתו רק לרעו שאין ימי נזרו
עולין מתוך ימי לרעו ולסוף שבעה אחרי סתרה ימי לרעו איט יטול לגלח דשמו נזיר סוואר הוא אכל האה לא בעי שכבה הוה
ושנה ואפי' לסוף שלשים איט יטול כד' *עד שיתקן עליו אחד מן הדמים ומביא חטאת העוף משום ספק תגלתה טומאה שאיט יטול להתחיל
מני נזירות סתרה עד שיביא חטאת ודבריהם ומתנה עליה כהנה אכלתה בתגלתה ראשונה והי' שיש להתנות שאם איט נזיר
טעוין כלה שכלתה נזירות מתגלתה. שתלמעה הגולה חטאת העוף ספיקו אך התנה לא מש לפרש כל' זה *סוואר שלשים יום
ומביא קרבטתיו שלמים ודאי *עולה בהמה ספיקו ומתנה עליה והוארם אס טמא הייתי בתגלתה שלישית העולה ראשונה

לד א' פי' פי' מלכות
מעשר עני יט' ט'

לה ב' פי' פי' מלכות
מעשר עני יט' ט'

לו ג' פי' פי' מלכות
מלכות כלפי ז'

למלכות ד"ק

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

מבט (מק' מ'ט' ג' א')

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

סדרה השמיני

עין משפט
גזירה
אין ב' מיי פ"ה מה'
חכמים פ"ה ג' הל'
לח ב' מיי פ"ה מה'
אמרנו מנה לניס:
המלך נכסה פ"ג
לש ב' מיי'ס כ"ג :

נדבה וזו נדבה והשאלת העוף מחובבתי ואם טהור חגי העולה רשאית
מוכה וזו נדבה והשאלת העוף ספקי וה"ה נמי דמחנה אם לקחה
גזירות מתגלתה שניה שהיהן העולות נדבה והשאלת העוף ספק
לא שם לפרס כל כך וזוהי יין ומיטמא למתים והימה למה לא הכיר
בקרבתו בגלגלה רביעית זו "השאלת
שכר והוא מור היה והפריין לא
כיבוא מלחמא כהמה בשום פעם ואם
באט לפרס רישא דכרייתא ספק
מיר טמא וספק חט נמר כלל עכשו
אכל מור והוא "היה ולכן לא יבוא
מלחמא כהמה שכרי אינה נבאה על
ספק לא משממנא הכי דל"כ הא"ל
לפריש ביה"ט ועוד אי"כ בשלמים
ה"ל למתיני תנאי או למתיני שלמי
גדלה או שלמי מור לענין מורס
מהם דבאה חיה ושוק ובכחי ורוע
בשלה . דל"כ בזמן שנגר שלמים יום
אכל מור י"ב חדש וזכר לכל בקדשים
לאחר שהיו שלמים וזוהי יין ומיטמא
למתים לאחר ד' שנים "בארשע ענין
וכחוהו [אמריש מנגלה לטוף שנה
זו] במוהה של סוף שלשים במוהה הנאי
ולבסוף שתי שנים בשנים ולסוף ג'
שנים בשלישית ולסוף ארבע ברכיבית
עומא בספק ומתלט בודאי לאל
בקדשים לאחר שמוהה ימים התגלח

ואם לאו אישם זה של שלמי נדבה ואתווי
אישם טעון שריפה - בצפון וסחן בהונות
וסמיכה ונקיט ותנופת חזה ושות נאכל
ליום וללילה **לשמי** וישיבה ושינוי והוינה אישם
לוג מאי איכא למיטר: דאמר "ל"ג ה' יהא
נדבה וריילמא לאו מצורע הוא ובעי מקמבי:
דמקמי' וירילמא מצורע הוא ובעי מתוך שבע:
דיחוב, והא חר ליה, דמיית פורתא ומלי
ליה רחון **והשליש** עד שלא יבא מלאות
והא בעי דמיטה דאקמל ליה, אימתי
בחר בשנת שבע הוון להו שריישים שחרו
בין קבציה דתחמתא' מקמי' אית דקומי'ן
עליהן א' קורם [א מתנות שבע] כל שממנו
לאישים הרי הוא בכלל הקמיו: אמר רב
יהודה בריה דר"ש בן פוי דמיסיק להו לשם
עצים רתינא **רבי אליעזר** אומר **לדל**
ונידוח **א** אותה מעלה אבל אותה מעלתה
לשם

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)
לשמי (המשנה)

מלטרע דהוי דוחה איכא גילוח דגזיר ומד "כשיבא לפנינו מנגלה
רשאהו (ח) ובשביעית תגלתה שניה ובשמיני יריו לכהוט
ושוהה ביין ומיטמא למתים לאחר שלשים ושבע כך כחוב במוססאה
וגראה דגדרם שיש ושבע לפי שיטה שפירשט. טמא טולד ומתלט
בספק אכיל בקדשים לאחר שבעה ושלשים יום שוהה ביין ומיטמא
למתים לאחר שבעה ושלשים יום (ט) טמא בודאי ומתלט טולד לאל
בקדשים לאחר שלשים ושבעה יום שוהה ביין ומיטמא למתים לאחר
ארבעה ושבעה יום) טמא בודאי ומתלט בודאי לאל בקדשים לאחר
שבעה ימים שוהה ביין ומיטמא למתים לאחר ארבעה ושלשים יום:
אישם זו השלמי נדבה. והוא הוא האמן לעיל ב' לזוהי מקומן
(ד' מה): דלשם מלטרע שני האנים מקבלין את דמו אחד ביד
ואחד בכלי ושלמים אמר' לעיל (ד' מה) דלרד' שיקבל ככלי את כל
דמו (ש' מה) [וי' ל' דהקווי גבדא שאני: **וסמיכה**. למ'ד' לעיל)
(ד' מה) שמיכה לשם מלטרע ללו דלורייתא הוא בהקפא ד' והע"ג
דשלמים בנו סמיכה ג'מר משום תקוין גבדא דהיורי דפרישית לעיל ולמאן דלמור דלורייתא הוכיר במסם סמיכה וכן נכסים דבין לשם
"בין שלמים טעונין סמיכה ונסכים: **ונאכל** ליום ולילה. ובתורה דלוח נאלמא לאל ליום ולילה אין יטל ליהטע משום דבעשין לתם
ובלחם חי לשפר לעשות תקנה דמתוכה כפ' התורה (מנחות ד' מה):

לוג מחי איכא למימר. פ' דשחתי יחידה כיון דעבדיר מינה עבודה שמוה שבע כנגד פתח חל מה מועד וטוהן על בהוטה
ועל ראש המלטרע ותימה לייול ליקדים ליה קדושת דמיס על הנאי אס איט מלטרע "דהשחתי נמי מייית פורתא להשלים הלוג וליקדוש
ליה קדושת דמיס וזי כפי למוכל השיריים פריק להו דלורייתא בכסמך ויש לומר דהכי עדיף עפי לעשות קדושת העוף בכל מה שזכור
ויהי' לי היך טוהן מקום שבע ועל בהוטה מהוא פורתא שקדוש קדושת דמיס דשחתי איט מלטרע וזורקו לנידור שמן הקדש. כדרי' ב:
הזכר הלוג עד שלא יגמ' ומלחט. משהו זה ברא (מ"י) **אירמות** חי בחר מתעטע שבע הוה למו שיריים שחכרו בין
קמילתא להקטרה כ"י. וה"ה הוא ר' יוחנן הוא דלמור בפ"ק דמנחה (ד' מה). דמקמי' קומן עליהם והע"ג דלמור אין מקטי'רין
אליבא דר"ל מורה דמקטי'רין דלורייתא האם וכו' אליעזר משני האל לבסוף דמסיק לשם עלים ויש לומר דלמ' דמקטי'רין מ"ל לענין אכילה
לא משכחה תקנה דהא חסירי שרייסי כאלה כדנפקא ליה האם מוהתרת ולא התרתה מן התרתה:

ואי קודם ליה לטעם טעם "הוה ליה למינקט דמי' לשם מוח בעלמא ודווקא בקונטרס לפרס [כך] משום לשנא דקרא דלוחכמה יתן מל
שממנו לואישים ועוד חי איך שיי' כל שממנו לואישים הרי הוא בכלל המקטירו דמי' בהוטה איך שיהי' הה דלמור' לקמן (ד' מה) היתעית במתנה אחת
שנחמנדט מתוך ארבע ר' אליעזר לומר ינתנו במתן ארבע כל כיון כי דמיני מתנה אחת אידך כו' ליה שרייסי וקא עבר משום כל המקטירו
מיהו יש לומר ד' אליעזר לטעמה דחיה ליה (טעם ע"י) רואין כאלו הוא מים ועוד כיון דשירי' הוה למוכח לישוד מש"ה כי היבד ליה למעלה
לא עבר בכלל המקטירו כיון דבאלו הכי טעונין מוכח ועוד קשה לימא דהיבד מן שבע דרישא והדר ממל' ליה וקמי' והע"ג דלמור ר"ל בפ"ק
דמנחה (ג' מה) מנחה שחכרה קודם קמילת' לא יביא מתוך ביותו ומלחמה היא אירוחתה הוה נקראה לפרס דהמקטרה ממך פריין המקטירו
מלוג שטן על מלטרע היבד כ"י טקבא דלמור כ"י טקבא דלמור כ"י טקבא דלמור כ"י טקבא דלמור כ"י טקבא דלמור כ"י טקבא דלמור
דהך סוגיא כ"י אליעזר כדמשני דמסיק לשם עלים כדאידך לא מהכבדא כ"י אליעזר דשמוחי הוא חלל כ"י עקביה ואלף על גב דקמי'ר
מתן שבע אייכי שמו קרבן מקי'ר כיון דעמד להיות קרבן "מה (ג') דמקטירי כער חלחא קודם ורייקא דס דמסתמא חייב ומעיקרא [ז'] פריין
חי לאחר מתן שבע כ"י הוי מלי למיפידן נמי מכל שממנו לואישים ובכלאו הכי ("טו) שפיר פריין ליה ותימה ליה קדוש קדושת העוף
(* המערה ס"ד ב"ד חמ"ב מה"ד ופ"ק ל"ה. מיסע וכו' כ"י)

ל' גמור
סכסכו מלטרע בין י"ק

ל' גמור
סכסכו מלטרע בין י"ק

הא שכל סכ"ד וכו'
ומס' ס"ו כ"י שייך בסוף
ד"ס דמקטיר ליה כ"י וכו'
כ"י ח' ח' ל"ג מ' לקח. פ"ג

הא שכל סכ"ד וכו'
ומס' ס"ו כ"י שייך בסוף
ד"ס דמקטיר ליה כ"י וכו'
כ"י ח' ח' ל"ג מ' לקח. פ"ג

כמלך ומקסי ומדי י"ק
וקפי' א' כ"י י"ק

כמלך ומקסי ומדי י"ק
וקפי' א' כ"י י"ק

כמו דמקטיר כער חלחא
סכסכו

כמו דמקטיר כער חלחא
סכסכו

[* גראז ועל רשעים מן שבע יוחא וזוהרה דלחמא מנהו שבע יקטש סכ"ד כ"י]

[* גראז ועל רשעים מן שבע יוחא וזוהרה דלחמא מנהו שבע יקטש סכ"ד כ"י]

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

עך

עין משפט
ג' ר' משה

כ"א ב ג מ' ח' פ"ב
מב' ספסי' סב'ל:נ
[כפי' אהל]
ב' ד מ' טי' ס'ל' כ"ב:

כ"ח מ' טי' פ"ד מב' ח
מקס' ס'ל' ו' סט
טס'ן ס'ר ט'ס'ט י"ד
ט"ס'ן כ"ה ס'ר' י"ג:

ב' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ג' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ד' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ה' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ו' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ז' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ח' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ט' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

י' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

יא' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

יב' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

יג' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

יד' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ט"ו מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

ט"ז מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

י"ח מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

י"ט מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

כ' מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

כ"א מ' טי' פ"ז מב' ח
מ' ט' ס'ט'ט' י' א' ט'ס'ט'
י' ד' ס'ט'ן ט'ס'ן ס'ט' פ:

בסך פסולין. כגון ברובת או בכשחטו ת"ן למנו או ת"ן למקומו:
ידם לאמס. והפילו הכשר רבה עליו וכן בדם התמליט ישקר לאלמה
ואז"ש שם רבנן רבה עליו ומקום גזירה דכמפרש בגמ': ורי"א
מכאיר. טעמא מפרש בגמ': אס לא נמלך ונתן כשר. דהאפילו לת"ס
דלפילו לכתלהו י"י ללו משום גזירה

היה מעשר: **ב'ל' לא שנו.** דלמס י"י
בו מרוא"ט דכ"ר ואל"ט דרובא מ"ס
אלא סגפלו מ"ס לתוך דם: **ועשנו**
ציפנו. דקמן ביה נמי כה"כ ה' כהעריב
במים א"ס י"ב בו מרוא"ט דכ"ר חייב
לכשות בפי' כיפוי הדם (חולין דף סז:).
אזני ג'. דלפילו עליו דם לתוך מ"ס
א"ס י"ב בו מרוא"ט דכ"ר חייב לכשות ולא
למרין קמח קמח בעלי ליה: **לפי'**

עליו דבין פגולו. דל"מ"ס עשה ר"ה
ספס רחוקה (1) סגפלו לתוך המ"ס ולא
היה מרוא"ט יכ"ר וז"ל פ"כ ה' סדר כפל
ספס עשה חוזרת רחוקה ועשה
להתקף עמה וכי נפל עד שפסקו מ"ס
למראה ס' חזרו וכאלו לכיפוי ולא
למרין האילו ונדמה ידקה ולא שיק
דמיו אלף כדבר קדושה: **ובגללו**
זו. כו"מ מהו וכי"מ מהו (1) ונתן
לכ"ר פיו פסור ממלקות ואל"ט המרו
בו: **א"י אשכר** שלא ירבה מ"ס על הכזיר

ספסו"ס
חולין ע"ז
ל' ל' ס'ט'
ל' קמח ע"ז ד"מ ע"ל

[מלך המלך...]

שיטה מקובצת

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

שיטה מקובצת

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

שיטה מקובצת

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

שיטה מקובצת

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

שיטה מקובצת

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח
ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

ל' פ"ח

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

שלישי

מחולק דמיירי בהדה לאחרי שטחה זו העובד כוכבים דומה הדך
דהבא ולא כמו שפירש רש"י דמיירי
מחולקו פעם ראשון ופני קודם
שטחה זו יקרא כלל וזוקף עליה חס
הוא דבעי דהיה שלשה פעמים אבל
טכוח על פניו או על כפה אפילו בחד
זמנה כפי רבי אליעזר בן יעקב
אומר כו'. מלאך הריאה לר"ה דמין
במיני בעלי יתן קרייל משנת ר'
אליעזר בן יעקב קב וקפ' :

חובבי התורה
הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

אף הדרבנן במים עומה. פירוש
מלחמה במים וה"ל כ' לא
ורטבו נמי הא קנן בפרק דם נדה
(נדפדף נדד) וה"ל יטלין להקרות
ולחזור לנמוח שזו מטמאה למים
ומטמאה יבשים ועוד מאי טעמייהו
דרבנן וי"ל י"ן וה"ל דקטני ההם
והמה שייחורו בפסחין ומה לנה
הבא בדם מהו דמנח לנה הילכך
יבש טבור ומיהו נראה דרבי יהודה
לאו איבש דרבנן קאי אלא אלה
ולאטמעינן דאין יולא מטמאה ו"
שעיה אפי' במים עומה וכן שמענו
בבבבבבבב דקאמרין כי רבנן קאי זה
משמע לחוד מים ורבו עליו טבור:
בבבב קמפלגי אמר רב זבד
בגוריון גזירה במקדש
קמפלגי. ואם האמר מאי קשוי לה
במאי קמפלגי למה דפליגי בבבבב
אני ר' אליעזר מכשיר לזרוק משום
האמרין רואה אני דם הפסולים ודם
התמלים כאלו הם מים ורבנן לא
לית להו רואה אני ואסור לזרוק
דם פסולין למנוח וכי האני גזירי פליגי
בפסול גבי ימתין למטעה שנתערבו
ביתקני למטה והיינו טעמא נמי דמתן
אחת בתקן ארבע ויש לומר דלא
משמח להו דפליגי בהא מלוא פירש
רבי אליעזר דמכסר משום דרואה אני כדמפרש בבבבב אלא דאני
רבנן דהבא אורח כלא והיה דדם בעלי ומומין דהשחל בבבבב למטעה
למתייחד קב בבא כלל והיה דדם בעלי ומומין דהשחל בבבבב למטעה
ולמטה שטיהם כשירי לא אמרין רואה אני דם פסולין מביטעו ואי
משום רבי אליעזר דאפילו דדם פסול איהו ליה רואה אני והוה ליה
לבי רבי אליעזר לפרושי בהדיא ועוד נראה כמו שפירש לעיל (דף טו ע"א)
גבי דם הבמה או בדם דהוה דבבבב ובפסולין ובתמלים ובתמלים
מודו כולי עמלא דשירי לקם מים ולא אסרי אלא במידו דהקדשה כגון
ימתין למטעה בבבבב ומומין דהשחל בבבבב למטעה דכין דשטיהם
דמים כשרין און לנהו להשיר לקטע דדם כשר לזרוק על המנוח חייט
לקם מים דמי בבבבב אלה העלונים אבל בבבבב ופסולין לא כאלו חייט
שירי לזרוק לקם מים עם הכשר כיון דיש בילה אסין על כרחין טעמייהו
משום גזירין כן אבל בבבבב וכדם חיה דלא שכיח בצורה לא גזירי:
רב גריבין דמר סבר גזירין. אם נפרש דגזירין הכא דאין דדם
לזרוק בבבבבב בדי הכשר אמו היכא דיש בו כדו הכא דאין דדם
כן פלוגת רבי יהודה בהא דלאמר אין דם ממכל דם וכי האני גזירי פריך
לקמן (דף טו ע"ב) גבי הימתין בפנים שנתערבו בבבבב בתקן ויפולו נמי
רבי אליעזר בהא אלא הכא גזירין דילמא אחי לאכשירי דם הפסולין
בזריקה בבבבבב וכי דם התמלים והן גזירה שייכא אפילו לבב
יהודה כן) וכן פירש בקונטרס לעיל על משנה זו והא דלא גזירין
בעדים וזכר מהם משום דבההוא לא אחי למטעי לאכשירי
גזירה ומיהו לרב פפא דלאמר דדם התמלים מילי לרבות על דם
הנפש קמפלגי ואי אפשר לומר כן דעל כרחין גזירי רבנן דדם און
היכא דרבנן דגזירי ודאי לא שייכא לרי יהודה כן משום דהיינו הוא:
רב פפא דלאמר דטלי עמלא גזירין. כן כתוב בספרים ור"ל מלא
בספר יטן דטלי עמלא אין גזירין ומכשר אין גזירין וילמא אחי
למזרוקה בבבבבב דבהא לא אחי למטעי והא דאמרין בפסולין כדם
מיטעי און רוב ומהו בהא ר"ל אמה ודשכחי ופי' והוה משמע
וואניו או משמע גזירות הפסולים עוקר: (**אמר** לו ר"ל הרי
יהשע מכל חובב משום כה) בדמה אחי כאלו הוא מים ר' אליעזר
אני לקם מים: **תנן** התם במבטא פרה ללואים ורובו מים כל שהוא כו'. תומרק
דמי חתנת הוא ומלוא ורובו כן) כגון בדבבבב:
התקין

חובבי התורה
הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

חובבי התורה
הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

אמר רבי יודנה והוא היה לחו, מביטעו ומה
משום משקה פיה רבי יודנה אומר אף
הרובו בדם ממש משום משקה פיה ואפילו
לבוש, אמר רבי פפא שאני רוח דסרי: נתערב
בדם הפסולין ישפך לאמה: במאי קמפלגי:
אמר רב זבד בגוריון גזירה במקדש קא
מפלגי דמר סבר גזירין וגזירי לא גזירין
ג' דב פפא אמר דבדל קטני עמלא גזירין והבא
בדם התמלים מצוי לרבות על דם הנפש קא
מפלגי דמר סבר שכיח ומר סבר לא שכיח,
בשילמא לרב פפא היינו דקאמרין דם
הפסולין ישפך לאמה (או) בדם התמלים
וליתניהו קשיא: **בתנן** דם ז' חמיימם בדם
בעלי מביטעו ישפך לאמה, כולם בכוסות:
רבי אליעזר אומר אם קרב כוס אחד
יקרבו כל הכוסות וכתבם אומרים ואפילו
קרבו כולן חוץ מאחד מהן ישפך לאמה,
הגזירין לבמה' שנתערבו בבבבבב למעלה:
רבי אליעזר אומר יתן למעלה ורואה
אני את התחתונים ולמעלה כאילו הם
מים: **תירוחד** ויתן למטה **כתבם** אומרים
ישפך לאמה, ואם לא נתערב ונתן כשר
התקין.

הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

אמר רבי יודנה והוא היה לחו, מביטעו ומה
משום משקה פיה רבי יודנה אומר אף
הרובו בדם ממש משום משקה פיה ואפילו
לבוש, אמר רבי פפא שאני רוח דסרי: נתערב
בדם הפסולין ישפך לאמה: במאי קמפלגי:
אמר רב זבד בגוריון גזירה במקדש קא
מפלגי דמר סבר גזירין וגזירי לא גזירין
ג' דב פפא אמר דבדל קטני עמלא גזירין והבא
בדם התמלים מצוי לרבות על דם הנפש קא
מפלגי דמר סבר שכיח ומר סבר לא שכיח,
בשילמא לרב פפא היינו דקאמרין דם
הפסולין ישפך לאמה (או) בדם התמלים
וליתניהו קשיא: **בתנן** דם ז' חמיימם בדם
בעלי מביטעו ישפך לאמה, כולם בכוסות:
רבי אליעזר אומר אם קרב כוס אחד
יקרבו כל הכוסות וכתבם אומרים ואפילו
קרבו כולן חוץ מאחד מהן ישפך לאמה,
הגזירין לבמה' שנתערבו בבבבבב למעלה:
רבי אליעזר אומר יתן למעלה ורואה
אני את התחתונים ולמעלה כאילו הם
מים: **תירוחד** ויתן למטה **כתבם** אומרים
ישפך לאמה, ואם לא נתערב ונתן כשר
התקין.

בפסול ולא בתמלים כדי לכתול אח הכשר, ישפך לאמה, גזירה דילמא
אחי לאכשירי נמי היכא דיש בדם הפסול או דם התמלים כדי לכתול
אחי הכשר וה"ל דלא גזירין (ו) כיכלא) בנתערב דם בדם הבמה או בדם התייה,
משום דמתנין בצורה לא שכיח אבל בפסולין שכיח, וכן **המשנה** שכיח
דרבה עלה) הנפש אפילו כשר אין גזירין דהשחל חמיימם אלא להפסיד
קדשים מחמת גזירה **הרב** עד שיאח מן הפסול כדי שאלו לא מים
לא היה ניכר דם הכשר כי משקרינין ליה לזירי: **ה"ל** רב פפא
אמר דכ"ע גזירין והכא בדם התמלים משום כו': **דכ"ע גזירין**, דלא
משני להפסיד קדשים ונתערב בדם הפסולין דילמא דשכיח הוא ל' לא
פליגי בבבבבב אלא בנתערב **א** דם התמלים לבוד פליגי והמשום דקא
כשר דם התמלים של כהמה אית מלי להוירי רבה עלי דם הנפש היכך
אמרי גזירין **א** וזהו ליה ככהתרעב בדם חולין דלא גזירין ביה מדי משום
דלא שכיח. **ג** אמר רבי פפא פתמים שהיא רבה עלי דם הנפש היכך גזירין
בדיה היכא דלא רבה אמו היכא דרבה, ומיהו אס לא נמלך ונתן כשר
גזירה בעלמא הוא: **בבבבבבב** דלאמר לא פליגי רבי אליעזר
ברישא משום הכי לא עריב להו יתן ישפך דבבבבבב פליגי וירשא דכרי
הכל: אלא לרב זבד ליערדינא וליתמינא. **ה** נתערב בדם הפסולים או
בדם התמלים ישפך לאמה קשיא: **בבתנן** דם תמימים בדם בעלי
גזירין ומלמא דשכיחא הוא וישפך לאמה גזירה שמה **א** **א** ל' וירבה עליו
ויבשיריה: **ה** נתערב כוס של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו
ניכר: דמים סניתינו למטה. מן החוט שנתערבו בדם חטאה שניתן
למעלה: רבי אליעזר אומר יתן למעלה. מן החוט שנתערב ואף על
פי שהחטאות מעורבין בו הואיל ואינו **מ** תחתיו **א** **א** הפסולים
למעלה. ורואה אני אותן כאלו כן מים ומתנין משמע להקדים
מלונסין לתחתונים כדאמר בפרק כל התדיר **א** **א** (דף טו ע"ב) שיהו כל
החטאות קודמות לעולות: **ה** נתערב חמילה וח"ח למטה ומתנתק
הטלה לו לשפית שירים של חטאת מן ולהתחיל חטאת עולה: ישפך
לאמה. **ד** לית להו 'רוחין' ואין משקין בתחתונים כבבבבב להכשיר
העלונים: ואם לא נמלך ונתן כשר. העליון דהא יתן ממנו למעלה **א**;
התקין

בפסול ולא בתמלים כדי לכתול אח הכשר, ישפך לאמה, גזירה דילמא
אחי לאכשירי נמי היכא דיש בדם הפסול או דם התמלים כדי לכתול
אחי הכשר וה"ל דלא גזירין (ו) כיכלא) בנתערב דם בדם הבמה או בדם התייה,
משום דמתנין בצורה לא שכיח אבל בפסולין שכיח, וכן **המשנה** שכיח
דרבה עלה) הנפש אפילו כשר אין גזירין דהשחל חמיימם אלא להפסיד
קדשים מחמת גזירה **הרב** עד שיאח מן הפסול כדי שאלו לא מים
לא היה ניכר דם הכשר כי משקרינין ליה לזירי: **ה"ל** רב פפא
אמר דכ"ע גזירין והכא בדם התמלים משום כו': **דכ"ע גזירין**, דלא
משני להפסיד קדשים ונתערב בדם הפסולין דילמא דשכיח הוא ל' לא
פליגי בבבבבב אלא בנתערב **א** דם התמלים לבוד פליגי והמשום דקא
כשר דם התמלים של כהמה אית מלי להוירי רבה עלי דם הנפש היכך
אמרי גזירין **א** וזהו ליה ככהתרעב בדם חולין דלא גזירין ביה מדי משום
דלא שכיח. **ג** אמר רבי פפא פתמים שהיא רבה עלי דם הנפש היכך גזירין
בדיה היכא דלא רבה אמו היכא דרבה, ומיהו אס לא נמלך ונתן כשר
גזירה בעלמא הוא: **בבבבבבב** דלאמר לא פליגי רבי אליעזר
ברישא משום הכי לא עריב להו יתן ישפך דבבבבבב פליגי וירשא דכרי
הכל: אלא לרב זבד ליערדינא וליתמינא. **ה** נתערב בדם הפסולים או
בדם התמלים ישפך לאמה קשיא: **בבתנן** דם תמימים בדם בעלי
גזירין ומלמא דשכיחא הוא וישפך לאמה גזירה שמה **א** **א** ל' וירבה עליו
ויבשיריה: **ה** נתערב כוס של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו
ניכר: דמים סניתינו למטה. מן החוט שנתערבו בדם חטאה שניתן
למעלה: רבי אליעזר אומר יתן למעלה. מן החוט שנתערב ואף על
פי שהחטאות מעורבין בו הואיל ואינו **מ** תחתיו **א** **א** הפסולים
למעלה. ורואה אני אותן כאלו כן מים ומתנין משמע להקדים
מלונסין לתחתונים כדאמר בפרק כל התדיר **א** **א** (דף טו ע"ב) שיהו כל
החטאות קודמות לעולות: **ה** נתערב חמילה וח"ח למטה ומתנתק
הטלה לו לשפית שירים של חטאת מן ולהתחיל חטאת עולה: ישפך
לאמה. **ד** לית להו 'רוחין' ואין משקין בתחתונים כבבבבב להכשיר
העלונים: ואם לא נמלך ונתן כשר. העליון דהא יתן ממנו למעלה **א**;
התקין

הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

הוא האחד והוא השני
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח
הוא המזבח והוא המזבח

המוזבה מקדש פרק תשיעי זבחים

ואתכרם שנאמר מקדשו בכלי און להם פדיון ומשנת מקדש
לא קרב י"א ב"עטרט כלי חול איירי וכן היה מקריב מנחת השומר
ונמנחת בירו ואמר לו הכא אחרת מחמיה בהכי מעוקמן לה מיה
אכתי קשה לפי דמי מטיקרא ס"ד דלענין פדיון קבמי אם כן לא
הוא היה למימר לכתחלה ליקרב
מיבעיא לי אלן ליקרב מיבעיא לי
ומדקאמר לכתחלה ליקרב מיבעיא לי
משנת דמעיקרא נמי הוא ידע דליקרב
קמיבעיא ליה אלן דמיבעיא ליה
דביטבד ועוד הקשה ה"ר פטר
לפרש"י ז"ל שסביר"י דדוקא משום
דדוקאו פסולין אחרי שקבלו פסולין
אכל קבלו פסולין וזרקוהו כשרים
יעלו ז"ל מחילה ליקרב איברים דכלי
שרה מקדשין לכתחלה ליקרב דבהרי"ח
אמרין בפ"ק דמנחות (דף ז' ו) והא
צטי מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן כלי
שרה מה שיקדשו פסולין לכתחלה
ליקרב וה"ל אין מקדשין ומטיני און
מקדשין ליקרב אבל מקדשין לפסל
ש"מ ואין מקדשין ליקרב פשיטא ליה
הילך נראה פריש שפירש דמעיקרא
ס"ד דר' יוחנן קבמי מיניה אם העלה
פסולין לגבי מוצב ככלי שרה ומפסיק
הכלי שרה ומיבעיא ליה נתי דאין גומר
דלא ירדו מטעם דחורי מוצב כמוזב
דמי שחיית דמחיה הכלי מפסיק מיהו
כלי שרה משך קדשו לא היה מוצב
החלה והי כאלו הפסולים ע"ז המוצב
ממט דלא ירדו או היא חליה וירדו
אחר ליה קניטוה כסם שהמוזב כי'
לענין דאם עול לא ירדו ק' הכלים
מקדשין לענין זה ז"ל (מכתן וילך
לשון ר"ת) ה"ל לכתחלה ליקרב
קמיבעיא לי דסבר ריש לקיש דאיתא

ג"ל נטעין ז"ק
ל' א"ח מ"י ז"ק פסולות
פסולות כוללי י' י'
1889
א"ר מנחה כמנחה ז"ל
א"ר מנחה כמנחה ז"ל
פסולות מאיר וזו המנחה
זו המנחה ז"ל וזו י"א-
מנחה
הה"ק (הה"ק)
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל

מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל
מנחה כמנחה ז"ל

שקילו פסולין וסדר פסולין ולמה ל' דרין מקבלה הפסולה לה
א לא לאשמועינן עמא דזרקו פסולין הוא דהו איברים בטרות אם
עול לא ירדו ולכתחלה לא יעלו דהפסול כשר בזריקת פסולין הא וזרקו
כשרין לכתחלה נמי יעלו האיברים דזריקת מעליה הוא וזע"ז דקיבעט
פסולין משום ב' דזריקתה בלי שרה
לזרוק לכתחלה: אי גמי שובמו (עליו הרי)
ושמוס הוא נופא אינטרין
לאשמועינן אם עול איברים לא ירדו
ואף על פי שפסול כזריקה: אייר
פסולות. אם חלה איברים פסולים
כחומר רש המוצב כמוזב דמי ולא
ירדו: או לאו. כמוזב דמי וירדו: סיני
מפיק לה מכנס למוזב. הא כי מנכה
ליה כחומר הכנס הזה ליה ירדו ומן
כך אם ירדו לא יעלו: דמשכח דנגד
ליה. גוררין עד המוצב ואיני מנכיק:
בזריקה אייר יש בין כנס למוזב.
כדאמרן בפרק קדשי קדשים (לעיל)
דף ס"ב) וי' מטי כנגד חומר אייר הוא
ליה ירדו: דמשכח רובו לכנס ככנס
כז' מה שכנגד ו' חומר שריין ליה כמר
רובא אם רוב האבר ככנס שריין ליה
במר כנס וז' זריקו כמזבח שריין ליה
במר מוצב: י"ש פ"ב דבבב' ז"ל. דלא
חשבינן להו כמאן דמפיקת ואלוינן כז'
במר רובא או אין מיכור: (ה) דמשכח
י"ש פ"ב. דאין אין מיכור קמא קמא
דמשכח כנגד אייר איפסול ליה
ובכרייתוהו (דף י"ג) גרסינן ליה
בלישנא אחריתא חיישטו דבעי רמי
בר ממוה הלכו כזריקה אחר הרוב
או לא הלכו: עולתה סעוק. שמלקחה
כדאם המוצב: יפ"י משכחת על. דפסל
בה משכחה תון לזמט הא קלטיה
אייר המוצב דאין נמי אמרינן ליה

ז' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה

מועלת כדאם המוצב וקיים זה את מחשבתו ושהיה פד למחר והקטירה,
בח הקטרה היא, דהא פסולין שעלו לא ירדו, וז"ל דבב' הקטרה מות
לכתחלה היא' אמת' פסלה בה מחשבת הקטרת מותר: אלמנה לא.
בתמיה (ה) ואלא משכחה בה פסול מחשבה ולא משכחת כגון שחשכ
עליה לאוריד למחר לאחר שפסל ולהעלותה ולהקטירה דכיון
ח' דהקטירה ליה מחשבתו או לא סלקא דהא איפסל ליה בלישנא השתא
נמי אהני בה מחשבה: דמשכחה אחרתא פסולת דרב שמי: הניחא לרבא
דאמר ליני מופלג. ארא ס' לאשכחה ככ"ז: אלן לרבא. אפי' קיימא
למשכחתו לא מיפסל וכל שכן דמשכחה לא ז"ל ויהי' אחרתא לרבא נמי
כ' לאורידה קודם עמוד השחר וכיון דעמוד השחר משכחה לה
אחרתא פסול לה בלישנא הילכך מהניא לה נמי מחשבה: לכך גיפסא
מיפסא חשכו פו'. רב שמי פ"ה ב' דמשכחה: הכי
אח צבי למילף מיניה אייר מוצב לאו משכחה דמי, לאורך גיפסא
מניה למיפסע מיניה ולמימר דכמוזב דמי דאין לא מוצב דמי:
מחאה

ג' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה

מחאה
ג' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה
ד' חזקתה

שישה מקבוצת
א) פסולין אבישי לז'
א) וזכב פקדו:
ג) בעולין אה' ל' גשוק:
ד) עולת העוף הפסול'
(וא"ח)
ה) מחשבה:
ו) מקדשין מ"י מליק'
ז) חמת בראשית של מוצב
ח) חמת מוצב לה מוצב
ט) דמי מוצב
י) וילוי דההקטרה למוזב
יא) חזקתה מ"י דלשונא
יב) חזקתה חשמו דרב
יג) חזקתה חשמו דרב
יד) חזקתה חשמו דרב
יט) חזקתה חשמו דרב
כ) חזקתה חשמו דרב
כ"א) חזקתה חשמו דרב
כ"ב) חזקתה חשמו דרב
כ"ג) חזקתה חשמו דרב
כ"ד) חזקתה חשמו דרב
כ"ה) חזקתה חשמו דרב

פרק אחד עשר זבחים צה

עין משפט
נר מצוה

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג
ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
מ"ג סכ"ג

מדברנו ז' גז' הו"א: כלי חרס שיצא כו' (צ' ב' ג')
אמר רחמנא ולא כלי חרס? ושיניקב לצד הרשע
קטין: כלי נחשתו (כו') פורתו (וכו'): ז' אהא
לאו כלי הוא: דרבינו חייק' מרזיף. (הו"א) אמר
 ריש לקיש ימעיל שניטמא מבניו בפתח
 (ה) משירש על שלש ומכבסו משום שניא לא
 יקרעו בתיב רב ארא בר אבהו (ס' העובין)
 ויתרבי און בבן משום שלש עד שלש אונב
 ויביתו חשיביו: והא בעי שבועת סממין
 דא"ר רבון אמר רבה בר אבהו דם חמטא
 וכת"ר נגעים צריכין שבעת סממין וחניא
 זאלא שאין מבניו מי רגלים למקשר
 וכו'

טעם שהחמיל בה לקורעו ולבטלה מתורת טעם מותר
 למלאכה ראשונה ואין טעם עליו משהיה ראשונה
 על שלש ועדיין ראויין לקבל טומאה ז' טעמו
 דכ"ל מרס דשכירתו מתעוררו ושכ"ריו מקבלין
 טומאה כדאמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

זוירה דילמח לא אחי' למיקרע רובא
 אכל מדאורייתא סהרה ותוהר להניסה
 משום מלת כייבוס: נראה ז' כענין שחם
 מן הספדים נדבי כלי חרס לא שייך
 לטעמי דמלף ליה מלף והא' שיעי'
 גבי כלי נחשת הוא והכי פריך
 פוחתו כלי חרס רחמנא והא' לאו כלי
 הוא כשעת מריקה ושיטיפה: ושפני
 תורה אור

דנף לים פלף. אחר (ח) שפוחתו
 מין עליו כקורעו ומחברו וחוץ
 שם כלי עליו ונדי כלי חרס זילת
 למימך דניקב דחמטין במולי'
 משקה ליהר ועדיין כלי הא' לקבל
 זיתים במ' שבת כפרק המלניע (דף ט"ו):
פפיל. של בגדי הכונה שניתח עליו
 דם החמץ וילא חוץ לקניעין ונטמא
 מכניס מקום הדרס לפניס: כסות
 משלש על שלש. שתי מכות שיעור
 בגד טומא לעורה לפי שאי אפשר
 לקורע ולהכניסו משום שנאמר
 לא יקרע: שפנים. בגד עב:
 ופריסין. פלטר'א שיתנו ארוז: און פסו

משום שלש על שלש. דלחו ללבישה
 חוץ ולחו לנקב בהן חלוק חלה
 לעב עליו ולירד ע"ה ור' יצחק
 ור' אבהו חוץ קפול שנים עשר ואפי'
 שלש על שלש ימיס: און אפוסו.
 כשהוא מחובר בבגדו תשוב ע' ג'
 וידיה: אפוסו. כשהוא מחובר
 במים השניין במ' כה (דף ט"ו)
 לענין חממים חוץ ס' ואי רגלים
 ונתר וזריע וזריע וזריע וזריע
 והכי מעיילין מי רגלים לעורה
 ונחמין קפרין: ופראוס נעים.
 שהזיקה הכתוב נעמי בגדים
 לכייבוס וכתב א' חרס ט' הנגס:
 ופניא. בפוטוס הקטרת
 (כרייתו) שאין מכניסין מי רגלים
 למקדש: ה'.

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

ז' א כ ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג
 ל' א ב ט"ו פ"ח סכ"ג
 מ"ג סכ"ג

אמר רבא דרבי (שם דף ט"ו) הן וקורעו
 טומאה ואין (ז' ט"ו) משם ראה דהתם
 מיירי כשייחד השכיר את הכלל בלא ייחוד
 לא כדפרישית שם ז' ונראה לפרש דקריעה
 דבגד טעמי ייירי טעמי קאמר טעמה
 לגמרי אש"כ הרבה ואין בכל אחד רוחב
 שלשה ולהכי קאמר טעמה לגמרי אש"כ
 שפירין כל הקריעות מחוברין בכופין
 לאו חיבור הוא: כיון שכל קריע
 הוא כלי אחד גמר כל אחד ואחד
 עד כופין ובגון שלש טעמי סיייר בטעמי
 בלתי מייחד ריבויי' דמספרים

דם המאת פרק אחד עשר זכרים

ענין מה' ס' מה' : משפט הלכה ט :

ענין ב' ג' מה' ס' מה' : מקומום הלכה ט :

א' מה' ס' מה' : מקומום הלכה ט :

ב' מה' ס' מה' : מקומום הלכה ט :

ג' מה' ס' מה' : מקומום הלכה ט :

ד' מה' ס' מה' : מקומום הלכה ט :

ה' מה' ס' מה' : מקומום הלכה ט :

ועליו לעיל ומאן דדריש עלמות מותרין מלו יהיה פרק המזבח... ופליג דלעיל (לעיל דף טו.) אינה ליה היקשא דאש...

דם המאת למטה דם עולה למטה דם המאת... כיבוס, בעי רבא דם עולה למטה דם המאת...

הדרן עלך דם המאת

מבול יום ומחר כיפורים אינן חולקין בקדשים לאכול לערב... ונגוע ואינו מקריב ואינו חולק לאכול לערב...

דם המאת למטה דם עולה למטה... נפול דם המאת חמלה על הבגד וחור וניחו דם עולה על חוטו כחם...

הדרן עלך דם המאת

מבול יום ומחר כיפורים... האילו ואין ראויין לאכלה וז' אין מולקין לאכול לערב...

שיטה מקובצת

א' תיבת הוא נבחק : ב' תיבת אינו נבחק : ג' בין בעלי טומא...

כדכתיב והטור מבשר הוצב וא"כ לא לריבנא למגמר אלא עולה דכליל וכו'...

הדרן עלך דם המאת

מבול יום ומחר כיפורים אינם חולקים בקדשים לאכול לערב... משמע וכן משמע פרק בכל מערבין (ערוכין דף נ"ג)...

דכתיב והטור מבשר הוצב וא"כ לא לריבנא למגמר אלא עולה דכליל וכו'...

הדרן עלך דם המאת

מבול יום ומחר כיפורים אינם חולקים בקדשים לאכול לערב... משמע וכן משמע פרק בכל מערבין (ערוכין דף נ"ג)...

לכאן ולכאן דה"ל : ח' דריש בלי טומא : ט' תיבת דריש טומא...

לכאן ולכאן דה"ל : ח' דריש בלי טומא : ט' תיבת דריש טומא...

ב' תיבת הוא נבחק : ג' תיבת אינו נבחק : ד' בין בעלי טומא...

ב' תיבת הוא נבחק : ג' תיבת אינו נבחק : ד' בין בעלי טומא...

ה' תיבת הוא נבחק : ו' תיבת אינו נבחק : ז' בין בעלי טומא...

ה' תיבת הוא נבחק : ו' תיבת אינו נבחק : ז' בין בעלי טומא...

ח' תיבת הוא נבחק : ט' תיבת אינו נבחק : י' בין בעלי טומא...

ח' תיבת הוא נבחק : ט' תיבת אינו נבחק : י' בין בעלי טומא...

יא' תיבת הוא נבחק : יב' תיבת אינו נבחק : יג' בין בעלי טומא...

יא' תיבת הוא נבחק : יב' תיבת אינו נבחק : יג' בין בעלי טומא...

יד' תיבת הוא נבחק : יו' תיבת אינו נבחק : יז' בין בעלי טומא...

יד' תיבת הוא נבחק : יו' תיבת אינו נבחק : יז' בין בעלי טומא...

יח' תיבת הוא נבחק : יט' תיבת אינו נבחק : כ' בין בעלי טומא...

יח' תיבת הוא נבחק : יט' תיבת אינו נבחק : כ' בין בעלי טומא...

כ"א' תיבת הוא נבחק : כ"ב' תיבת אינו נבחק : כ"ג' בין בעלי טומא...

כ"א' תיבת הוא נבחק : כ"ב' תיבת אינו נבחק : כ"ג' בין בעלי טומא...

מבול יום פרק שנים עשר זכחים

מסורת הש"ס

גוי ספק ורעק ונחלה קאי והל' כחד מעבדא...
מבול יום פרק שנים עשר זכחים

אבילות פסחים מעבדא. פלוגתא הוא במרק כולד טלין (פסחים דף ע"ה) דרבי נתן ורבנן ומשמע מתוך פירוש הקונטרס...

רבא אמר אירי ואירי ארד חזות וכו'...
רבא אמר אירי ואירי ארד חזות וכו'...

רבא אמר כו'. אמלתייה דר"ש קאי לטתי דר"ש אר"ש: אידי ויודי לאמר הטום. ואפילו מה לאחר תלות...

תורה אור וכו' פסחא וערב כשמה לאמר...
תורה אור וכו' פסחא וערב כשמה לאמר...

שימה מקבילה...
שימה מקבילה...
שימה מקבילה...

מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אכל...
מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אכל...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

מבנה...
מבנה...
מבנה...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

מבנה...
מבנה...
מבנה...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

מבנה...
מבנה...
מבנה...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...
ואוכל בקדשים לערב...

מבנה...
מבנה...
מבנה...

מבנה...
מבנה...
מבנה...

מבנה...
מבנה...
מבנה...

טבול יום פרק שנים עשר זבחם

נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה
נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה
נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה

מחשבה הוא דלא פסלה אכל לינה פסלה - דימה דבריה
הוליו ל (יומא דף מח) בעי רב פסל חיטב בחגיגת קמרת
מח ת"ש הסוף רבי עקיבא הקמח והקמרת טי מדפסול *טבול יום
כדכחה וי"ל דהתסדכחילת מזבח מה
פסלה נמי מלינה ומדפסלה לינה
כדכחה וי"ל דהתסדכחילת מזבח מה
לי מחשבה מה לי לינה אכל הכא
בבשר *פרים הגשרפין וז"ל היכי
פסלה מחשבה בקמרת הא תנן לעיל
בפרק ב"ש (דף מנ) דקמרת ולבנה אין
בין מזבח פיגול וי"ל דנהי דכרת לכה
מחשבה מיחא פסלה מיד דהוה
לאחרות הפנימות לרבי שמעון דלמיר
בפ"ק (לעיל ד) מדה היה רבי שמעון
לפסול מק"ץ משלל לשמו ובקמרת
נמי אהי ג"ש דמלח מלח ממנה
והתם הקשה בקמרתם אחי הלכך
לקרק מטבול יום הא היה לאחי
ממנהי דמטבול (דף י"י) דקמתי כדתי
הוכשרו לפסול כטבול יום ובמזבח
קטרים ובלנה ומיח רבי י"ל
מזבח דהיה חייב בקמרת וכל הגנה
דקמתי קדשו ככלי והוא דמיקדש
ככלי פסלה כהלינה אכל התם בקמרת
דיום הכפרים דמיקדש אינה ככלי
אלא מזבח דלא אפשר כדלמך התם
לעיל ג' *והא אמרי' דלא מייפסלה
כלינה אכל הויה דרבי עקיבא משמע
דמיייר ככל קמרת וטור וי"ל דהיה
דמטבול ליחא לרתי מדרבנן *וכן
מחייבין עליה משום פיגול וממא הוה
אחינה אמר מדרות כמו *אכל לוכלין
מזבח ופסה משקין טמאין וסנה
רביעי' יין וכנס למקדש וסנה כזי
אכילה פרס חייב דהייט מדרבנן
דפסול ג' גויה [הוי דרבנן] כדלמרינן
בפרק בתרא דיומא (דף ט) אכל היה
ד' עיקבה פטויה דאורייתא מרפסל
טבול יום *וי' לירוף דף מדרבנן *לא
הוה מחייבין נמי הוי פסול על ידי
לירוף וז"ל והיי דייק מדפסול טבול
יום פסלה נמי לינה והא משנינה
במקשה נפסלה כטבול יום ולינה לא
פסלה עד שחזקו במחנה כדלמך
פרק קמח דטבנות (דף י"א) וי"ל דהא
דנפסלה כטבול יום *הייט מדרבנן :
[ס] שיעור רוב כמיטות אבר -
פ"ה בקמרתם דמכעיש ליה לענין
מזבח המחשבה כן וקשה דבסוף
כילד טלין (פסחים סה) אמרינן המוציא
בשר פסח מחבורה לחבורה איש חייב
עד שיניח האלה כחיזי ביה כשכה
אפרו ממנהי דהכא רז"ז סובלין
צדו במזבח דקמתי ראשונים ממזבח
בגדים אחרונים אין וז"ל נמי
עד שילח וקף על גב דלא נח ומשי
בגדרים ואם כן רוב כמיטות אבר
דהכא לא מחייב לענין שכהיון דלגוו
בניס לא ימא צדדים ונראה לפרש
דמכעיש ליה לענין לשורפם בפנים :
א

היו *טבולין (ה) אותו במזבח (ה) יצאו
הראשונים חוץ לחזכת העורה והאחרונים
לא יצאו : הראשונים ממזבח בגדים והאחרונים
אינן ממזבח בגדים עד שיצאו יצאו אלו
*ואלו *במזבח בגדים *רבי שמעון אומר *
אינן ממזבח עד שיצאת האור ברובו *גירוף
הבשר אין השורף ממזבח בגדים : *מאי
ביריה *אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן
מקום יש בדר הבית וביריה שמו וי"ל אמר בר
הבית כולו קרי בירה שנאמר (ואל הבירה
אשר הבינותי *אמר רב נחמן אמר רבה בר
אבהו *שליש *בית הרשין הן בית הרשין
גדול היה בעורה ששם שורפין פסולי קדשי
קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין
ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם
וריקה *זבית הרשין ארד היה בדר הבית
ששם שורפין פרים הנשרפים ושעורים
הנשרפים שאירע בהן פסול ארד וריקה
*אבל מצות חוץ לשלש מתנות, תנין ושלשה
בית הרשין הן בית הרשין גדול היה בעורה
ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי
קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעורים
הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם וריקה
בין לארד וריקה, וזבית הרשין ארד היה בדר
הבית ששם שורפין פרים הנשרפין ושעורים
הנשרפין שאירע בהן פסול ביצאתן
*ובמצות חוץ לשלש מתנות, *ג' רגלי
*ויריקה *לינה מדי שתועיל בפנים הנשרפים
ובשעורים הנשרפים מי אמרינן כמדתאי
לינה, בבשר, דבר אכילה אבל הני דלא בני
אכילה ניגדו לא *אבל לא שניא אמר רבא
הא מילתא איבעיא ליה לאביי *ופשטנא ליה
*מחא : *ושין *שאם חיטב באכילת פרים
*ובשרפתן שלא עשה כלום מאי לאו
מדמחשבה לא פסלה, לינה נמי לא פסלה
*ודלמא מחשבה הוא דלא פסלה אבל
לינה פסלה *הא שיעור *פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפין מעליד בהן משהוקדשו
נשרפו הוכשרו לפסול בטבול יום ובמזבח
בפירות *בלינה מאי לינה בשר, לא לינה
אימורי, והא מדקתני סיפא *כולן מעליד בהן
בבית הרשין עד שירד הבשר מדסיפא בשר
רישא נמי בשר מיד אירא סיפא בשר רישא
*אימורי *הא שיעור דתני לוי *שורפם בהן פסול
*ביצאתן מאי לאו *לינה, *לא פסול מומאה
ופסול יציאה *ג' רגלי *ויציאה *מדי שתועיל
בפנים הנשרפים ושעורים הנשרפים מאי
קמיבעיא ליה *א"ר ירמיה בר אבהו * (ג)
*אליבא דמ"ד *עדיין לא הניעו זמנו לצאת
*חובה אבל הני דסופן לצאת חובה
*לא *אן *למא *ה"ג הניעו זמנו לצאת לוי *שורפם
*בשר ביצאתן מאי לאו הניעו זמנו לצאת לוי *שורפם
*בשר *אלעזר פרים הנשרפים ושעורים הנשרפים
מדי *ירך מעימא דאבר בדר רובא שדין ליה והא לא נפקא ליה *אן דלמא
בדר רובא דבהמה *עדיין *פשיטא דלא שבקינן רובא דבהמה ואולינן בדר
רובא *י' דאברים, *אלא *שיצא חציו ברוב אבר, האי מעימא דאבר
בדר

נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה
נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה
נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה

היו *טבולין (ה) אותו במזבח (ה) יצאו
הראשונים חוץ לחזכת העורה והאחרונים
לא יצאו : הראשונים ממזבח בגדים והאחרונים
אינן ממזבח בגדים עד שיצאו יצאו אלו
*ואלו *במזבח בגדים *רבי שמעון אומר *
אינן ממזבח עד שיצאת האור ברובו *גירוף
הבשר אין השורף ממזבח בגדים : *מאי
ביריה *אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן
מקום יש בדר הבית וביריה שמו וי"ל אמר בר
הבית כולו קרי בירה שנאמר (ואל הבירה
אשר הבינותי *אמר רב נחמן אמר רבה בר
אבהו *שליש *בית הרשין הן בית הרשין
גדול היה בעורה ששם שורפין פסולי קדשי
קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין
ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם
וריקה *זבית הרשין ארד היה בדר הבית
ששם שורפין פרים הנשרפים ושעורים
הנשרפים שאירע בהן פסול ארד וריקה
*אבל מצות חוץ לשלש מתנות, תנין ושלשה
בית הרשין הן בית הרשין גדול היה בעורה
ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי
קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעורים
הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם וריקה
בין לארד וריקה, וזבית הרשין ארד היה בדר
הבית ששם שורפין פרים הנשרפין ושעורים
הנשרפין שאירע בהן פסול ביצאתן
*ובמצות חוץ לשלש מתנות, *ג' רגלי
*ויריקה *לינה מדי שתועיל בפנים הנשרפים
ובשעורים הנשרפים מי אמרינן כמדתאי
לינה, בבשר, דבר אכילה אבל הני דלא בני
אכילה ניגדו לא *אבל לא שניא אמר רבא
הא מילתא איבעיא ליה לאביי *ופשטנא ליה
*מחא : *ושין *שאם חיטב באכילת פרים
*ובשרפתן שלא עשה כלום מאי לאו
מדמחשבה לא פסלה, לינה נמי לא פסלה
*ודלמא מחשבה הוא דלא פסלה אבל
לינה פסלה *הא שיעור *פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפין מעליד בהן משהוקדשו
נשרפו הוכשרו לפסול בטבול יום ובמזבח
בפירות *בלינה מאי לינה בשר, לא לינה
אימורי, והא מדקתני סיפא *כולן מעליד בהן
בבית הרשין עד שירד הבשר מדסיפא בשר
רישא נמי בשר מיד אירא סיפא בשר רישא
*אימורי *הא שיעור דתני לוי *שורפם בהן פסול
*ביצאתן מאי לאו *לינה, *לא פסול מומאה
ופסול יציאה *ג' רגלי *ויציאה *מדי שתועיל
בפנים הנשרפים ושעורים הנשרפים מאי
קמיבעיא ליה *א"ר ירמיה בר אבהו * (ג)
*אליבא דמ"ד *עדיין לא הניעו זמנו לצאת
*חובה אבל הני דסופן לצאת חובה
*לא *אן *למא *ה"ג הניעו זמנו לצאת לוי *שורפם
*בשר ביצאתן מאי לאו הניעו זמנו לצאת לוי *שורפם
*בשר *אלעזר פרים הנשרפים ושעורים הנשרפים
מדי *ירך מעימא דאבר בדר רובא שדין ליה והא לא נפקא ליה *אן דלמא
בדר רובא דבהמה *עדיין *פשיטא דלא שבקינן רובא דבהמה ואולינן בדר
רובא *י' דאברים, *אלא *שיצא חציו ברוב אבר, האי מעימא דאבר
בדר

נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה
נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה
נר חיים פ"ה מלכות
פיה חזקתו כלכלה
לא יתעורר יום פסלה
למנוחה

היו *טבולין (ה) אותו במזבח (ה) יצאו
הראשונים חוץ לחזכת העורה והאחרונים
לא יצאו : הראשונים ממזבח בגדים והאחרונים
אינן ממזבח בגדים עד שיצאו יצאו אלו
*ואלו *במזבח בגדים *רבי שמעון אומר *
אינן ממזבח עד שיצאת האור ברובו *גירוף
הבשר אין השורף ממזבח בגדים : *מאי
ביריה *אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן
מקום יש בדר הבית וביריה שמו וי"ל אמר בר
הבית כולו קרי בירה שנאמר (ואל הבירה
אשר הבינותי *אמר רב נחמן אמר רבה בר
אבהו *שליש *בית הרשין הן בית הרשין
גדול היה בעורה ששם שורפין פסולי קדשי
קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין
ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם
וריקה *זבית הרשין ארד היה בדר הבית
ששם שורפין פרים הנשרפים ושעורים
הנשרפים שאירע בהן פסול ארד וריקה
*אבל מצות חוץ לשלש מתנות, תנין ושלשה
בית הרשין הן בית הרשין גדול היה בעורה
ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי
קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעורים
הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם וריקה
בין לארד וריקה, וזבית הרשין ארד היה בדר
הבית ששם שורפין פרים הנשרפין ושעורים
הנשרפין שאירע בהן פסול ביצאתן
*ובמצות חוץ לשלש מתנות, *ג' רגלי
*ויריקה *לינה מדי שתועיל בפנים הנשרפים
ובשעורים הנשרפים מי אמרינן כמדתאי
לינה, בבשר, דבר אכילה אבל הני דלא בני
אכילה ניגדו לא *אבל לא שניא אמר רבא
הא מילתא איבעיא ליה לאביי *ופשטנא ליה
*מחא : *ושין *שאם חיטב באכילת פרים
*ובשרפתן שלא עשה כלום מאי לאו
מדמחשבה לא פסלה, לינה נמי לא פסלה
*ודלמא מחשבה הוא דלא פסלה אבל
לינה פסלה *הא שיעור *פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפין מעליד בהן משהוקדשו
נשרפו הוכשרו לפסול בטבול יום ובמזבח
בפירות *בלינה מאי לינה בשר, לא לינה
אימורי, והא מדקתני סיפא *כולן מעליד בהן
בבית הרשין עד שירד הבשר מדסיפא בשר
רישא נמי בשר מיד אירא סיפא בשר רישא
*אימורי *הא שיעור דתני לוי *שורפם בהן פסול
*ביצאתן מאי לאו *לינה, *לא פסול מומאה
ופסול יציאה *ג' רגלי *ויציאה *מדי שתועיל
בפנים הנשרפים ושעורים הנשרפים מאי
קמיבעיא ליה *א"ר ירמיה בר אבהו * (ג)
*אליבא דמ"ד *עדיין לא הניעו זמנו לצאת
*חובה אבל הני דסופן לצאת חובה
*לא *אן *למא *ה"ג הניעו זמנו לצאת לוי *שורפם
*בשר ביצאתן מאי לאו הניעו זמנו לצאת לוי *שורפם
*בשר *אלעזר פרים הנשרפים ושעורים הנשרפים
מדי *ירך מעימא דאבר בדר רובא שדין ליה והא לא נפקא ליה *אן דלמא
בדר רובא דבהמה *עדיין *פשיטא דלא שבקינן רובא דבהמה ואולינן בדר
רובא *י' דאברים, *אלא *שיצא חציו ברוב אבר, האי מעימא דאבר
בדר

השורש והמעלה פרק שלשה עשר זכחים

קו

עין משפט
גרי מצוה

ס"ג דאמר רבי יונה אמר קרא שם פגולה ופלוסך ושם תפסו...
איזקש שאר פשוט להעלה מה העלה לא עשה אלא אם כן הזכיר...
בפון שטמי פנים שהו עומדים להקמירן בפנים י' והעל בעתן חייב

רבי דאמר כדרבי יונה דאמר רבי יונה איתויא
שם שם מה להלן לא ענש אלא א"כ הוהיר
אף כאן לא ענש אלא אם כן הוהיר ואשכחן
מוקמרי פנים שהעלן **ל' לחיץ מוקמרי חייץ**
שהעלן לחיץ בנין **אמר רב כהנא אמר קרא**
ואליהם תאמר **על נהם סביבין חאמר** **מחוקף**
לה **ר"ב מי כתיב ועליהם** **ואליהם כתיב**
אלא כדרנא דבי ר' ישמעאל **איתיה חאמר**
לערב פרשיתו **אמר רב חייא** **איתיה בבאה**
הבאה מה להלן מוקמרי חייץ אף כאן מוקמרי
חייץ מחוקף לה רב בביבוי **הא דתנין זשליש**
ושש בריכות בחורה **חלחין** **ושב היין דאיכא**
המעלה **והמעלה קשיא** **וחה הנון** **חבורת**
מקצת דמים בחיץ חייב למלא **נפקא ליה**

מדרביא **אדם יחשב לרבות הוורק דברי רבי**
ישמעאל **ר"ע אומר** **או ובח לרבות את**
החוקף **רבי ישמעאל** **האי או זכר מאי עביד**
ליה **חוקף עקבא** **חילק מנא ליה** **נפקא**
ליה **מלא ב"אנו** **רבי ישמעאל** **ההוא**
מביעי ליה **ע"ל השלם הוא חייב ואינו חייב**
על הדרת רב **עקבא נפקא ליה** **מלעשות**
ארתגור **ישמעאל** **חב למוקמרי פנים שחטרו**
והעלו בחיץ **חב למוקמרי חייץ שחטרו**
והעלו חתניא **רבי ישמעאל** **אומר**
זכור מוקמרי פנים שחטרו **והעלו בחיץ חייב**
ח"ל לעשות אותו על השלם חייב ואינו חייב
על החטר **ורבי עקיבא** **מוקמרי פנים שחטרו**
והעלו בחיץ חייב **רבי עקיבא** **האי דם יחשב**
מאי עביד ליה **לרבות שחיפת העוף** **ורבי**
ישמעאל **נפקא ליה** **מאו אשר ישראל** **ורבי**
עקיבא **אמר לך הדרת מביעי ליה על השורש**
הוא חייב **ס' ולא על המולק** **רבי ישמעאל** **נפקא**
ליה **מזה הדבר** **רנניא** **ואשר ישחם** **א"ל ר'**

פחה אל מועד לא יביאט ברואין
להבילן לפנים ולהעלות הכחב
מדבר: **מוקמרי חייץ** שטמי חייץ
שטמין לוקטרי בחין ולא בפנים:
ולפנים חאמר זה החילה פרישת
העלה וסמכה לפרישת שטמי חייץ
על הראשונים דמשתמי בשטמי חייץ
י' חאמר שם העל בחין חייב
ועליהם קרין: **ולפנים כפיט דבי ר'**
קשיא הוא: **ס"ג אלל כרפאל דבי ר'**
ישמעאל **ולפנים חאמר** **לערב**
פרשיות **ר"ז מוסף על ענין לחוקף**
ומערב הפרשיות למר שאף שטמי
בחין שהעלן בחין חייב: **ל"ז כרפוס**
כרפוס **וקחשי החס המעלה בחין**
ואינן כה מניינא למה לי ואמר רבי
יוחנן שאם עשאו כולן כהעל **אחר**
חייב על כל אחת ואחת **הא תרי**
עינא לחוברה **המעלה איברי פנים**
המעלה איברי פנים **דכוון דגמרת**
לאו כהיקשא **או בגזירה שיהי**
ליה כל חד וחד גוף פבירה וחייב
על כל אחת ואחת **אפילו כהעל** **אחר**
ומינו שלשים **ועבד** **והא ליכא לשנויי**
שם העלה קמתי **היכי דקא חשיב**
המחלל את השבת **פון והעובד** **עבודה**
סוכבים **בחדא ואת"ג** **דטובא חויבי**
אבל **דכתיב שטיב בכריתות** **ואקשינו** **על**
(א) שבת **יו** **ועבודה סוכבים** **[ומשני]**
הא חילוקין שלתן **במקומן דתני**
במסכת שבת **(דף ט"ז)** **אבות מלאכות**
לרביעית חסר **אחת** **ועבודה סוכבים**
קרינא כבגדרינן **(דף ט"ז)** **אחד העובד**
ואחד הוזהב **ואחד המקטיר** **ואחד**
המנסך **אלל י' חלל לא תנא כהניא**
המעלה איברי פנים **והמעלה איברי**
חייץ חייב **על נכ** **דלחא למשמע**
מפלוגתא דרבי יוסי **הגלילי** **ורבנן**
כדריא מיהא **לא תנינא כתיבתי** **ופל**
דטמן **למחמתינן** **(דף ק"ג)**
הוורק **ע"ו** **מקלתו** **דמיס בחין**
לרביעית חסר **אחת** **מנהגה** **אחת** **חייב**
דהויל דזיקא **בפנים** **דכוותיה דתני**
(נעל דף ט"ז) **כל היתמין על מוכח**
היתמין **סנתנן** **במחנה** **אחת** **ספר**
נגלן **לרביעית חייב** **רס בחין**
כתיב **נבי העלה** **או לרבות** **אח העורק**
למנן **לח חומא** **עד דמסיק** **עולה**
ושלמים **לא יביאנו** **מחמע** **חד**
ואינו **חייב על שחטרו** **למן** **חמך**
על אכר חסר **ואבל למחן** **לחמך**
על כהמה חסירה **עד שיעלה**
למן כל הכהמה **ואבל למחן** **לחמך**
על הקטרה חסירה **כגון פתוח**
מכניה **אוחו** **שם משמע**
עד למוקמרי פנים **כ"ו**
דלי כחב **חד** **הוא** **אמינא**
הא מילי **מוקמרי** **חייץ** **אבל** **מוקמרי** **פנים**
מחייב **הוא** **מיהרין** **פוקשין** **(כ)**
חמכרו **אלמלא** **הקטרה** **היא**
וסא פניא **בנימותא** **ור"ע**
אשר ישמע **אמ"ג** **דלמטרין** **מחין**
למחנה **כלמין** **אפילו** **הכי**
אשר ישחם **איכר** **הוא** **דמלי** **למיכתב** **כ"ג**
אל ממוח **למחנה** **איכר** **לשה** **ישחם**
לרבות **שחיפת** **העוף** **הוא** **אמינא**
כל שכן **מליקה** **שהיא** **רדך** **הכא**
רדך **כפיטו** **לפיטו** **לפיטו** **לפיטו**
לפיטו **לפיטו** **לפיטו** **לפיטו**

ה"ג דאמר רבי יונה...
קו...
ה"ג דאמר רבי יונה...
קו...
ה"ג דאמר רבי יונה...
קו...

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

Table with 2 columns: עין משפט, גרי מצוה. Contains various Hebrew words and their corresponding page numbers.

השו"ת והמעלה פרק שלשה עשר זכרים קח

עין משפט
נר מצוה

י"ט א ב מ"ה פ"ח
מסל' משיק סלכס
י"ט י"ט ז"ל כ"ד וכל'כ
כ ג מ"ה פ"ח מסל'
מסל' סלכס מ' :

כ"ד מ"ה פ"ח פ"ח
סלכס א :

כ"ב מ"ה פ"ח סלכס י' :

כ"ב מ"ה פ"ח פ"ח
סלכס י' :

כ"ד מ"ה פ"ח ס' א'
פ"ח י' :

כ"ה מ"ה פ"ח ס' א' :

נ"א/א'א'נא
ב' תשובות ט"ו רבי
ו'א'ט - ט'ונת'מ' ז'א'ט
ר' ו'ס' ק'ג'ל' מ'ו' ר'ב'ק'ן
ט'ט' א'ל'ת' ק'י'ן
ט'ו'ט' ר'ב'נ'ט' מ'ז'ל'ו' מ'ת'ז'
ט'ו'ט' כ'ח'ף' מ'ז'ל'ו' מ'ת'ז'ף

נ"א/א'א'נא
נ'א'ט' מ'א'ת' ק'ג'ל' ז'א'ט'
נ'א'ט' ב'ט' - כ'ד' ז'א'ט' ז'ח'ף
נ'א'ט' ט'ט' ז'א'ט' ק'ג'ל' - מ'ח'
ר' ק'ג'ל'ו' ו'כ'י' - מ'י' א'מ'ר'ין
ז'א'ט'ר' ח'ן ל' א'מ'ר' ב'א'ט'ר'
כ'ו'ל'

נ"א/א'א'נא
ק'ו'ר'ת' כ'פ'ס'ק'ת' א'ק'ו'כ'ט' ט'פ'ח'ז'ך
ק'ו'ט'י'ט' (ד'ר'ו'י'ט') א'מ'ח'ף' ב'א'ט'ר' (מ'י'ן מ'ת'ז')
ט'ו'ט' ק'ט'ו'י'ט' ז'א'ט'ר' כ'ח'ף' מ'ת'ז'

[ג'] חו"ט (גס) שאלו
נאלד והעלה שחיבת
א"י כ"י ט"ו

שישה מקובצת
ב' לא או רבא לא
שנא חביבין ג' פריש
מינא לא ג' פריש
פריש ג' פריש
שנא חביבין ד' בתין
שנא חביבין ה' ה' בתין
חייב ג' פ' בתין
ועלה בתין שאני
ד' נכנסה ה' ה' ונח'כ'
נכנסה חביבין ז' ז' ז' ז' ז'
תלייה ג' פ' ה' ונח'כ'
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:
חייבין העלה חזר:

שחימת לילה איכא בנייה . לכאורה רבי זכרי אלעזר בר"ש
סבדי כר"ס דאמר בפירוק המזבח מקדש (לשיל דף סד).
שחמת בלילה אם עתה לא חרד דהא קדש מקבל ולא יתנה לו
עמא הוה אכל לרבי יהודה דאמר אם עתה חרד בין לרבי בין
לרבי אלעזר בר"ש שמת בלילה בפנים

והעלה בחון לא מכביא (לילה) לרבי
יוסי הגלילי דפטור אלא אפילו לרבנן
נמי פטור כדמכח בסוף פירוקין
(לקמן ק"ח) גבי הא דתנן ר"ש אומר
כל שחייבין טלו בחון חייבין על
כיוולא זו בפנים שהעלה בחון ומפרש
זעירי גופיה שחימת בנמה בלילה
איכא בנייה וה"ק השומט בנמה
בלילה בפנים והעלה בחון פטור
פירוש דלון מתקבל בפנים כר"י יהודה
דאמר אם עלה (לא) יד שמת בחון
והעלה בחון חייב אלמא דאפילו
לרבנן דמחייבין שומט בחון ומעלה
בחון מוודו שומט בלילה בפנים
ומעלה בחון דפטור לר"י יהודה והקטן
חימה זעירי ורבה אחאי נקטי הכא
שחימת לילה וקבלה בכלי חול דהייט
כמו נשפך דמה ולא חייב אלמא לר"ס
לרבי יהודה חייבין ירדו חייב ליה
למימר איכא בנייהו שחמת חון
לומט וחוץ למקומו לטבול עלמא
לא יד דהרי קדש מקבל ולא יתנה
לו שמת הכוסר ושמת אגב דנקטי
רבה זעירי בסוף פירוקין (סג) גבי
פלוגא דר"ס ורבנן שחימת לילה
וקבלה בכלי חול נקטי נמי הכא ולרבי
לדקדק לר"י יהודה דאמר (לשיל דף סד).
כ"א דמה אם עלה יד הכי זורק
מקלח דמיס בחון דחייב אט"ג דלון
קדש מקבל ושמת לרבי יהודה לא
הוה חייב והא דדרשין מקלח לרבי
הזורק דלמא בשמיטין מין ולא בשמיטין
פנים מדי דהוה אשחימת לילה בסוף
פירוקין אכל לרבי יוסי הגלילי אלכא
לרבי יהודה דלון לא משכחת לה
זורק בחון דחייב ועוד נראה דהא
דמיפטור לר"י יהודה משום דלון קדש
מקבל הייט כשילין קדש מקבלו
ומנתח פסול חזר מלכדי פסול זה שילא
לתוך והעלה והיחא נמי דמתני'
מחייבין הקומן והלכונה והקשרת
ומנתח כהנים שהעלו בחון אף על נב
דלמדין כריס המזבח (לשיל דף פג).
דמנתח לר"י הגלילי ירדו וכן נכסיס
הכאים עם הזבח דלמדין לרבי
טולן ירדו וכרייתא דבסמוך (דף ק).
דמריב פטולין לא חשיב שחמת
בלילה וכשפך דמה שמע מינה דרבי
יהודה הוא ולא מחייבין אחי משום
דירדו ואפילו הכי מחייבין הקומן
ומנתח נכסיס ועוסקין הוון והמיס והייט
סעמחא כדפירשית וקלח קסה דלרבי
יהודה אין מתיישב מה שהשיב ר' אלעזר
בר"ש תחת ר"י הגלילי דאחתי חוקי

ראש בן יונה שאין בו כויה ומלח משלימו
לבויה מהו"ל רבא מפרוקיא לרב איש לא
היינו פלוגתייהו דר' יוחנן ור"ל: חייב לרבי
יוחנן וחייב לר"ל: חייב לר' יוחנן ע"כ לא
קאמר ר' יוחנן החם אלא עצם דמינא דכ"ש
הוא אבל מלח דלא מינא דבר יונה הוא לא
חייב לר"ל ע"כ לא קאמר ר"ל החם אלא
דאי פריש ב' מינה לאו מצוה לאסוקי אבל
הכא דאי פריש ג' מינה לאו רבא דלמא
לש"ן חיקי: ר"י יוסי הגלילי אומר כו': חייב
בגל תחת רבי יוסי הגלילי מה לשחימת בפנים
ומעלה בחון: חייב לר"י יוסי הגלילי חייב
חומר בשחימת חוף ומעלה בחון שלא
היתה לו שעת הכושה הש"ה ר"א בר' שמעון
תחת ר"י הגלילי מה לשחימת בפנים ומעלה
בחון ע"כ קדוש מקבלו חומר בשחימת
בחון: חייב יוסי קדוש מקבלו מאי בנייהו אמר
זעירי שחימת לילה איכא בנייהו ר"ב אמר
יבבלה בכלי חול איכא בנייהו: טמא שאבל
בין קדוש כו': שפיר קאמר ליה רבנן לרבי
יוסי הגלילי: אמר רבא: כל היכא דנמנא
ז' מומצאת הגוף ואחד כך נמנא בשך דכולי
עלמא לא פליגי דחייב שכן מומצאת הגוף
בכרת, כ"י פליגי בשוממא בשך ואח"כ נמנא
הגוף דרבנן סבדי אמרינן מינא ור' יוסי הגלילי
סבר לא אמרינן מינא ור"ב יוסי הגלילי
לא אמרינן חייבי מומצאת הגוף דחומרי ותחיל
על מומצאת בשך: אמר רב איש ממיא דמומצאת
הגוף חמורה דלמא מומצאת בשך חמורה שכן
אין לה סודרה במקוה: **במתני'** חזר
בשחימה מבעלייה, ובעלייה מבשחימה: חזר
בשחימה שהשומט דהריהו חייב והמעלה
דהריהו פטור, חזר בעלייה: השנים* שאחרו
בסבין ושחמין פטורים* אחרון באבר ט' והעלה
חייבין/ועלה חזר והעלה חזרו והעלה חייב על
כל עלייה. לרבי ר"ש, יוסי אומר אינו חייב
אלא אחת/ויאנו חייב עד שיעלה לראש
המזבח* ש אומר אפילו העלה על הסלע או
על האבן/חייב: ג' מאי שנא מהמעלה דהריהו
דפטור דכתיב לה: בשחימה נמי הכתיב לה*
שאי התם דאמר קרא איש איש חייב העלאת
נמי כתיב איש איש חייב חייב ליה לשנים ז'
שהעלו באבר חייבין, אי הכי ה"נ מיבעי ליה
לשנים שאחרו בסבין ושחמין שחייבין: שאני
הוא דאמר קרא הוה אחד ולא שנים, אי הכי
גבי העלאת נמי הא כתיב הוה אחד: מיבעי ליה
למעוטי

לילה אף הקומן בפנים והעלה
מינא . באיבור כולל פליגי דמפרש בסוף גיד הנשה (חולין דף קא).
ז'אג'
הא"ש הא"ש יהוה" (סג) :
למעוטי

ר"ש יוסי . של עולה העוף והעלה בחון : מלת ד' פריש מילה לחזור
ולמולח כדכתיב (ויקרא ג) ולא תכביד מלח ברית : ש"ס ספוסר .
ליקרב בפנים : ש"ס קדוש ספבלו . אט"פ שהעלו אה חזר והכניסו
והעלה "לא ירד כדלמדין במוזבח מקדש (לשיל דף סד) . הלן והיולא
כו' : שמיטת לילה איכא בנייה . לרבי חזרה אור

שמת בנמה בלילה בפנים והעלה בחון
פטור עלה יתנה לה שעת הכושה
דבשחימת נפולה ור"ל חייב שהרי
קדש מקבלו שאם עלה לא ירד :
כ"ב אמר ה"ל כ"י מ' א'א'א'
בנייה . ש"ס הכושה . ל"ל' י'א'
מקבלו חייב רכל ספסולו בקדש הקדש
מקבלו : כל היכא דנמנא גופו של
זה ואח"כ נמנא הכוסר . ואפילו ע"י
אחרים מודה ר' יוסי הגלילי דחייב
כדלמדין מה לו על ידו מה לו ע"י
אחרים דעמח' ד' יוסי משום בלון
איבור מל על איבור הו"ו וכלן איבור
עוממת הגוף קדוש: ג' פליגי בשחימת
בשר סעילא . ונחמט על זה משום
טומאת בשר שאין חייבין טלו טומאת
וכי הדר נטמא הגוף חייב ליה לר' יוסי
אין איבור טומאת הגוף חל על איבור
זה וט"ג דאיבור כולל הוא דאיכא
למימר דמינא דמיחמך בשאר חסיכה
טהורות משום טומאת הגוף נחמט
ג' פליגי אמרינן הא מינא . הלבך
אין רחיה ממתא שאכל את הטואר
לכחן, דהתם טומאת הגוף קדים:
ג' פליגי אמרינן ט' ואיבור כולל
חל על איבור אחר דהא דלמדין אין
איבור חל על איבור באיבור דעלמא
קלמרינן: ג' פליגי אמרינן ט' .
לחול איבור על איבור ואפילו הוא
כולל מינה הייט מינא היכא דשניין
שוין אכל בהחייב טומאת הגוף
דחמירא וחיחול ככולל על טומאת
בשר דקילא דהכי אמרינן בשחימת
חולין כפרק גיד הנשה (דף קא) . דרבי
יוסי הגלילי לית ליה איבור חל על
איבור אפילו ע"י כולל ובאיבור חמור
אית ליה איבור חל על איבור כשהוא
איבור כולל גבי אוכל גיד הנשה של
עולה דלוקמנא כרבי יוסי הגלילי
דקמני חייב שמים: **במתני'** פסופט
קדשים בחון . לאכילה דקדוש חייב:
ופמטל לפדוטע טעוה משום העלאת
חון וחייב משום עובד עבודה טובכים
ואם היוז בעבודה טובכים ושגג
בהעלאת חון איט מניח ז'ן על
שגגות מנחה וטעמא מפרש בגמ':
שנים שאלו . בגמרא מפרש לה:
ספולס וטרופ לו וטור וספולס . מלוטת
כהמה טעמה ובעמא מפרש
פלוגתייהו: **ששילא לראש ספולס** .
שיבה מזבח לשם ק' ועלה וטעמא
מפרש בגמ': (ג' כ"י דכתיב ל' .
ואל פתח אהל מועד לא יבוא
לעשות חוץ לה' (ויקרא יז) מכלל
דכעשה לשם הכתוב מדר: **בשחימת חון נמי כתיב** .
ואל פתח אהל מועד לא יבוא להקריב קרבן לה': פ'א'ט
פ'ש' . להביא איה שחמת לחם: שפ'ט' ספוס . בשחימה לא מליח
למודרש איה איה לחייב שנים שאלו בסבין ושחמין:
פ'א'ט' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי :

זל לא ירד כדלמדין
פ'א'ט'

* חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי :

(לקמן ק"ח)
(סג פ"ט)

חולין ק"א פ"ט

נ"י ס"ק אכל ה"כא
ש"ס ש"ן פ"ט כ"י

קחין ג' .

(לקמן ק"י)

גליון הש"ס
גמ' מיבעי ליה ל'כ'ט'
שהעל' מ"י טומאת
זר טומאת שחימת פ"י
כ ס"ק כ"י :

[פ] עלייה ועלייה חסרת דרבי : [א] חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי : (א' חוה מיבעי :

עין משפט
גזר מצוה

שזוגג אטום ומוטעה. קלה קשה אטום ל"ל קרה פשוטא דאזנים
רמזתא פטריה ושמה היא אטום פרט לאומר מותר ותימה
ל"ל קרה למפקדיה מכרה כשהוא שזוגג פשוטא בר קרבן הוא י"ל ס"ד
למנהא חי לא מיידי קרבן ליהוי בזרתה האל לאחד הבאת קרבן
דוקא כדבז ונסלה לו :

כו ב מיי' ט"ז פ"ח
כלבס ח'
ש"ן מעלי'
כח נ מיי' ט"ז פ"ח
כלבס ח' :

חומר
חומר אטום אטום
חומר אטום אטום

והמעלה להדיות פטור. פי'

בזקנטרם פטור משום
הטלחה תוך חייב משום עובד עבודה
טובים ולא הוד בעבודה טובים
ושגב בהטלחה תוך איש מביא על
שגנתו מטהא ותימה אמאי יחייב
מעלה למכירו משום מעלה בתוך כיון
למדיד בעבודה טובים לאו שב
מדיעתו הוא דמותר לעבודה טובים
מותר לכל התורה טלה וכתבם הדק
עלמז בקונטרס מעלה למכירו אין
ש"ך לחייבו משום עבודה טובים כיון
לדון מחטיין לשם עבודה טובים :
להוציא שעיר המשחלה. הייט
לאחר הגרלה דקדס
הגרלה מחייב הכריזיה כדמוכח פרק
שני שעירי (יומא דף סב) :

דבריה תורה כששון בני אדם.

בפרק אלו מציאות (ג"מ
דף לא) פירשתי : **אבר** בהמה
כתוב. לפיכך העלה כמה אברים זה
אחר זה איש חייב אלף אמת הקמח
מחייב דאחיהא לכולה בהמה האחרית
פטור ודבר חסרה דמה שהעלה הרי
הוא כנאבד ומ"ם אלף אבר ואבר אלף
אבר אחר שהעלה לתאון לכ"ט לא
מחייב אלף אמת ומחייב חותי קמח
ורבי יוחנן אמר מחלוקת באבר אחד
דמז סבר מוקטרי פנים שחסרו
והטלו בתוך חייב וכי כתיב לעשות
איתו אשחטני תוך אלף לא אשחטני
פנים דהא מהדרין פוקטין ומר סבר
פטור כ"י יסמטאל דלעיל וקסבר דלא
מהדרין פוקטין (אלף בר' ו') אברים
חייב על כל אבר לכ"ט וח"י מא'
טמחאל לא מחייב אבריה שני נתי דלא
מהדרין פוקטין מ"מ חס מחסך
אבר אחד לכמה יחסים חייב להעלות
חס טולן אי"כ הקמרה הוא ואלמאי לא
מחייב טלה בהון ו"ל דהא מחייב
לקטיר הכל לאו משום דתיחוי חסובה
הקמרה בחתי אבר אלף משום דטלה
חזא הקמרה היא וכיון שהתחיל בה
גומר "אלף אי מהדרי פוקטין שחסרה
ונקטרה שאר מזה יש לגומר דתישב
הקמרה בחתי אבר וכ"כ שיעה זו
ובקונטרס פי' כפ"א : לא נתלך
אלף במקטרי תוך שחסרו והטלו
בתוך מר סבר חייב. פי' בקונטרס
וכי כתיב איתו למטעי פחות מכות

הוא כל וד' ור' חנן קפיוו
אחיהא רבתי ר' ז' י"ס אמי
בתוך ד' כל דל"ו י"ו י"ו
ג"מ

כ' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
כ' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
כ' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'

ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'

ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'

ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'

ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'

וכי כתיב איתו למטעי פחות מכות
אלף שאין הקמרה שלימה וכדדריש
לקמן וז"ל מואי טעמא כתי קרה
למטעי פחות מכות הדין מליט
שמייבה תורה בחתי שיעור ומלי ית
ש"ן עבד ליה טיבי :
ו' דף איש איש
היהיה מן הדיבה
חייב נמקח : (נ' ע"ה)
חייב סבא ליה נפק
ליה : (ו' אלף אבר
אבר : (ו' שחסרה על
תוך : (ח' במקטרי
תוך : (ס' דאי כ"י
ויש ביה דפסני :
(י"ג) חייב אשילו נמקח :
(י"ד) איסורן אט עליו :

במאן מהדרין
ש"ך ב' : הא דמחייבין בריש פירקין
מפסלי כדביי אלף מחנה שחסרה וקמרה
בתוך פטור ר"ב עולה קתי המעלה *
(ולמטעין ומן האימורין בתוך חייב)
משמע כגמרא דכינוסיה מיידי דקתי
כדרייתא און שלמים ואימורין

למטעי שוגג אטום ומוטע. להי דריש כ"כ כל האהא דגבי וכתרת
כששון כדרייתא ובלפתו ולא אטום ולא שוגג מאילוי או מוטעה ע"י
אחרים : **פרי ספוא פניני**. דס יחשב לזאם הוא בשמיטה כתיב
(ויקרא י') : אלף לסי' . דכתיב גבי שמיטה : ליל לזולאי שעיר ספסלה.

תורה אור
למעושי שוגג אטום ומטעה, אי הכי הכא נמי
מ"ב ע"י למעושי אטום שוגג ומטעה : תרי הני
כתבי, ואלא לה"י למה די' : להוציא שעיר
המשחלה : חומר בהעלאה כו' : ת"ך איש
איש ט"ל לרבות שנים שאהו באבר
והעלו שדריבין, שיכול והלא דין הוא ומה
השורה להריום שדריב, שנים שאהו בסבין
ושחמז פמרוין, המעלה להריום שפמרו אינו
דין ששנים שאהו. פמרוין, ת"ל איש איש
דבר ר"ש, רבי יוסי אומר ה"הא אחד ולא
שנים א"כ מה ת"ל איש איש : דבר תורה
בלשון בני אדם ור"ש האי ה"הא, מ"ב ע"י ליה
למעושי שוגג אטום ומטעה ורבי יוסי מהוא
הוא, ר"ש ה"הא ה"הא לא דריש, ורבי יוסי
מהוא איש איש רבה תורה כלשון בני אדם
(ו' ה"הא) איש איש נמי דברה תורה כלשון בני
אדם ואלא השוחט להריום מ"ה מנא ליה דחייב
נפקא ליה מ"ה יחשב לאיש ה"הא דס שפ"י
ואילו השוחט לאיש : העלה וחור והעלה
כו' : אמר מ"ה מ"ה לוקח כ"י ו' אברים ד"כ
סבר כי כתיב לעשות איתו על שלם הוא
חייב ואינו חייב על חסר א"כ בהמה כתיב
ומ"ה אכל אבר ואבר כתיב אכל ו' אבר
אחד ד"כ ה"כ אינו חייב אלא אחת ו' אבר
אמר מחלוקת באבר אחד דכ"כ סבר מוקטרי
פנים שחסרו ! והעלה בחיץ חייב ומ"ה סבר
דפמור אכל כ"י ו' איבין דברי הכל חייב
על כל אבר ואבר, ופליגא דעולא, דאמר עולא
ה"כ מדום במקטרי פנים שחסרו והעלו
בחיץ שדריב לא נתלך אלא במקטרי (ח' בחיץ
שחסרו והעלו בחיץ דכ"כ סבר פמור ומ"ה
חייב א"כא דאמר אמר עולא ה"כ מדום
במקטרי חוץ שחסרו והעלו בחיץ שהוא
פמור לא נתלך אלא במקטרי פנים שחסרו
והעלו בחיץ דמ"ה פמור ומ"ה חייב ופליגי
דאברה דשמואל א"י ששנא קמא דעולא דאמר
אברה דשמואל כמאן מהדרין פוקטין לגבי
מוזבח כמאן דלא כ"י יוסי : ואינו חייב עד
שעלה כ"י : אמר רב מנא קמא ע"ה דכ"י
יוסי דכתיב י"ב נח מובה לה"י א"ד יורג' ונדח
מ"ה ג' ור"ש וכתוב י"קח מנח את ג' העיים וספרי
ואת המנחה ועיל על הצור לה"י וצ"ח נמי
והכתוב י"ב נח מובה לה"י ה"הא גובהה בעלמא
וה"הא וצ"ח נמי ה"הא וי"קח מנח : ה"הא כדתיבא
ר"ש אומר : מובה פתח אהל מועד ואין מובה
בבמה לפיכך העלה על הסלע או על האבן
חייב (א' י"א מ"ב ע"י ליה) ה"הא ח"הא בשעת
איסור הבמות העלה על הסלע או על האבן
חייב ורבי יוסי ב"י תינא קרן וכתב ויסוד
ורבינו מרשע עשעבבו בבמה : א"ל רבי דימה
תינא קרן וכתב ורבינו יוסד מעבבין
בבמה גזולה ואין מעבבין בבמה קמחא :

דמשמע הראוי ליקרב לשם חייבין עליו
בתוך וצ"ח עומד לשם אין חייבין
עליו בתוך, ולקמן בפ' ברה"ק (דף ק"ב)
דריש לה תנא דכרייתא הכי וגלי
מ"הא בשמיטה והוא הדין להעלה דהא
פ"הא בר מהדרי מ"ה חייב ומ"ה חייב
דמפ"ה קרף ככולהו בין לחייב בין
לפטורא : מה ת"ל איש איש. גבי
העלאה : ושמו פטורין. כ"י לפיכך
לעיל דכתיב ה"הא : אלף כספס
כתיב. על כל הבמה הוא חייב
ואיש חייב על אבר אחד הלך כולה
חזא העלאה היא : אלף באבר אחד.
והקריב לחלוץ לאחר שהקריב שאר
האיברים דלילו עליו לבדו אפילו
הקריב שלם פטר לה ר' יוסי או מיידי
שפקט מעל האף ומר החיבור :

דכ"י הכל הטלף חסם היא. דהא
חוורו כתיב שלם ולא חסר : ר' יוחנן
אמר מחלוקת באבר אחד. ודכוני
עלמא חוורו אלף אבר ואבר כתיב ומומין
דמחייב סבר מוקטרי פנים שחסרו
והטלו בתוך חייב דהא מהדרין פוקטין
למוזבח דהו לחסר וכי כתיב חוורו
למוזב כתיב חוורו למטעי
אמוקטרי תוך כתיב : ומ"ם פטור.
דנפקא ליה מלא יביאט כ"י ויטמאל :
לא נתלך אלף במקטרי תוך כ"י. מר
סבר חייב דכי כתיב חוורו למטעי
פתוח מכות אהא שאין הקמרה שלימה
וכדדריש ליה לקמן : פוקטין
שפוקטין מעל האף : דלא כ"י יוסי.
לקמן דכפנים בני הקמרה נינהו וא"ע
דחסרו, בתוך נמי מ"ה מחייב במקטרי
פנים שחסרו והטלו בתוך, לחמא קסבר
אברה דשמואל דרבי יוסי למקטרי
פנים שחסרו והטלו בתוך פניו : וי"ב
נ"ה מובה. לחמא י"ה אפילו כמות היד
שהיא בתוך איהא העלאה בלא מובה :

על הגור. בלא ביין מובה לשם כך
וקרי ליה העלאה : גובס כפמלא.
כד"כ כל הארץ שהיא טח להשתחש
ולא לחובת מובה : מובה פתח אלף
מועד כ"י. האי קרף דריש ליה ר"ש
ב"כ הכי ור"ה הכן ליה חס
על מובה ה' פתח אהל מועד ולא
מוזבח בבמות יחיד בשעת היקב המות
ובפ' המעלה בתוך כתיב : ה"ה חייב
י"א מ"ב ע"י ליה ה"ה לפיכך בשעת
אסור הבמות העלה ע"ה הסלע או
על גבי האבן חייב : י"א מ"ב ע"י
ליה. כיון דלמז און מובה כמות
א"ה בשעת היקב הבמות קרף הליך
י"א מ"ב ע"י ליה : סי"ק לפיכך. הואיל
ובבמה בשעת היקב הבמות היא
הקמרה בשעת י"ה איסורו חס העלו
על הסלע חייב : קרן וככ"י ויסוד
ורבינו. וק"ל דמטעי במוזבח השקין
בפרק קדשי קדשים (ע"ל דף ט"ג.)
מ"ה שיטבבו בבמות יחיד : ב"ה
דגלגל. אף טב ובעשון שהיו כמות
ל"בזר וכל שכן שילה וכות עולמים :

הגרות הב"ה
(ח' נ"ה על סוף חייב
חייב י"ה מייבי

לפ"ל פי' לקמן ס"ג
ל"ה כ"ה מן הסלע וכן
סלעוין בתוך
ל"ה

בגמרא דכינוסיה מיידי דקתי וכו'

השוואת והמעלה פרק שלשה עשר זבחים קט

עין משפט
ג' מצוה

מתני' ואחד קדשים פסולין שהם פסולין בקדש. האילן ובפנים
אם עלו לא ירדו (מתקבל בפנים) קריגא ביה ומייבין עליה במוק
כדילוף בגמ' (פמ"ג כ"ה מן הפוסק ומאפורים. תי' וזה מה וחלי
זה מזה חייב דכולה כלי: (ג' ו) ואימורי קדשי קדשים. כשי' עזרת:

לא ומוקי לה בתיחורו וכו' יהאע וקלה חימה קומץ ולבונה אחיא
לא מייביב עליהו במוק כשחזרו נה דמיפלי לכחילה מ"מ מתקבלין
הם בפנים דלם עלו לא ירדו דהוה ליה פסולו בקדש כשחזר בין
קמילת להקטרה ולמאן דחשיב במונות פ' קמא (דף ט'): חסרון כבעול
מוס ניחא וי"ל דחשיב חמלא לומר
דלם עלה לא ירד מ"מ סברא הוא
למשוייה מוכתיב אחוה על השלם הוא
חייב ואיט חייב על החסר כיון
דלכחילה לא יעלה "ולרין לרקק
חי מהדרין פוקטין דדכו "ובפרק
המובח מקדש (למ"ל דף ט'): חיכא
כמה קרף לרוב גמליל מהיא העולה
על מוקדה ולאיך מאגר חמלא הא
ועוד דדרשין לעיל (דף טו.) ועשיה
פלוהויך הבשר והדס עיבולי עולה
אחה מחזיר וחי אחה מחזיר עיבולי
גידין ועלמות "משמע הא בשר דומיא
דגידים ועלמות מהדרין אפילו
במקלה ומימה חי פליג עליה רבי
יוסי: **ובנחת** כהניס ומנחת
כן משיח. הא דפלגינא השם
דמנחת כהניס בהא עשרון ומנחת כסן
משיח חי עשרון ותימה דלח תני
מנחת נסכים: **עזרה** ואימוריין
מטטרפין לכויס להעלות במוק ולחייב
עליהם משום פניגול נותר ומוחא .
במסכת מעילה פרק קדשי מזבח
(דף טו): תני תמשה דברים כפולה
מלטרפין זה עס. זה הבשר והחלב
והשלם ויין והשמן ושקה בחדה
דאיכא למס ותימה לענין מאי קאמר
חי לענין מעילה הא תנא ליה רישא
(ע"כ) קדשי מזבח מלטרפין זה עס
זה למעילה ט' ועוד דתורה אין זה
מעילה כי אם לאתר זריקה באימוריין
אבל בלחם לחי וחי (לא יתחייב) במוק
הא לא תני בשמעתין אלא עלה
ואימוריין אבל תמשה דברים לא דחף
על גב דמייביי במוק כדדרש לעיל
מקרא בני מילי דכפי עמון אבל
אילטרופי לא ועוד דלא מייביי במוק
אלחם שבתורה ועוד ולא מלב ויין האך
מלטרפין והא אין שיעורן שוה שזה
כבית וזה בשלשה ענין וחי לענין

גירסת ז"ק משמע פ"ח
דומיא דבשר ודס אפילו
במקלה מהדרין ותימה
היכא פליג ר"י

שימה מקובצת

[ה] העולה ואימורייה
חיות וכן ואימוריין
נחום: [ג] חיות או
ובח נחום: [ג] ובה
פנין לרבות את הדס
ת"ל ו י ובה פנין
[ד] ופסח שהמזבח שלאו
פ"ח ח' לא ויהי:
[ו] ששתייך פנין כות: [ג] ו
[ז] הימוריין לעשות חתי אחריו
אגילו: [ח] בשלמים אם נרדף אגילו
חייב: [ט] דייבין ו' כדילוף
שליש: [י] חיות כלל(ח"ב נ"ב כ"ט
נחום: [יא] אחרין נמי ונ"ג: [יב] אחרין
ליא: [יג] חזר אינו וי"ג ג' וי"ג
וירק: [יד] רחוק חוף
פ"א
ג' וי"ג

גירסת ז"ק להמייב

לח ומוקי לה בתיחורו וכו' יהאע וקלה חימה קומץ ולבונה אחיא
לא מייביב עליהו במוק כשחזרו נה דמיפלי לכחילה מ"מ מתקבלין
הם בפנים דלם עלו לא ירדו דהוה ליה פסולו בקדש כשחזר בין
קמילת להקטרה ולמאן דחשיב במונות פ' קמא (דף ט'): חסרון כבעול
מוס ניחא וי"ל דחשיב חמלא לומר
דלם עלה לא ירד מ"מ סברא הוא
למשוייה מוכתיב אחוה על השלם הוא
חייב ואיט חייב על החסר כיון
דלכחילה לא יעלה "ולרין לרקק
חי מהדרין פוקטין דדכו "ובפרק
המובח מקדש (למ"ל דף ט'): חיכא
כמה קרף לרוב גמליל מהיא העולה
על מוקדה ולאיך מאגר חמלא הא
ועוד דדרשין לעיל (דף טו.) ועשיה
פלוהויך הבשר והדס עיבולי עולה
אחה מחזיר וחי אחה מחזיר עיבולי
גידין ועלמות "משמע הא בשר דומיא
דגידים ועלמות מהדרין אפילו
במקלה ומימה חי פליג עליה רבי
יוסי: **ובנחת** כהניס ומנחת
כן משיח. הא דפלגינא השם
דמנחת כהניס בהא עשרון ומנחת כסן
משיח חי עשרון ותימה דלח תני
מנחת נסכים: **עזרה** ואימוריין
מטטרפין לכויס להעלות במוק ולחייב
עליהם משום פניגול נותר ומוחא .
במסכת מעילה פרק קדשי מזבח
(דף טו): תני תמשה דברים כפולה
מלטרפין זה עס. זה הבשר והחלב
והשלם ויין והשמן ושקה בחדה
דאיכא למס ותימה לענין מאי קאמר
חי לענין מעילה הא תנא ליה רישא
(ע"כ) קדשי מזבח מלטרפין זה עס
זה למעילה ט' ועוד דתורה אין זה
מעילה כי אם לאתר זריקה באימוריין
אבל בלחם לחי וחי (לא יתחייב) במוק
הא לא תני בשמעתין אלא עלה
ואימוריין אבל תמשה דברים לא דחף
על גב דמייביי במוק כדדרש לעיל
מקרא בני מילי דכפי עמון אבל
אילטרופי לא ועוד דלא מייביי במוק
אלחם שבתורה ועוד ולא מלב ויין האך
מלטרפין והא אין שיעורן שוה שזה
כבית וזה בשלשה ענין וחי לענין

גירסת ז"ק להמייב

לח ומוקי לה בתיחורו וכו' יהאע וקלה חימה קומץ ולבונה אחיא
לא מייביב עליהו במוק כשחזרו נה דמיפלי לכחילה מ"מ מתקבלין
הם בפנים דלם עלו לא ירדו דהוה ליה פסולו בקדש כשחזר בין
קמילת להקטרה ולמאן דחשיב במונות פ' קמא (דף ט'): חסרון כבעול
מוס ניחא וי"ל דחשיב חמלא לומר
דלם עלה לא ירד מ"מ סברא הוא
למשוייה מוכתיב אחוה על השלם הוא
חייב ואיט חייב על החסר כיון
דלכחילה לא יעלה "ולרין לרקק
חי מהדרין פוקטין דדכו "ובפרק
המובח מקדש (למ"ל דף ט'): חיכא
כמה קרף לרוב גמליל מהיא העולה
על מוקדה ולאיך מאגר חמלא הא
ועוד דדרשין לעיל (דף טו.) ועשיה
פלוהויך הבשר והדס עיבולי עולה
אחה מחזיר וחי אחה מחזיר עיבולי
גידין ועלמות "משמע הא בשר דומיא
דגידים ועלמות מהדרין אפילו
במקלה ומימה חי פליג עליה רבי
יוסי: **ובנחת** כהניס ומנחת
כן משיח. הא דפלגינא השם
דמנחת כהניס בהא עשרון ומנחת כסן
משיח חי עשרון ותימה דלח תני
מנחת נסכים: **עזרה** ואימוריין
מטטרפין לכויס להעלות במוק ולחייב
עליהם משום פניגול נותר ומוחא .
במסכת מעילה פרק קדשי מזבח
(דף טו): תני תמשה דברים כפולה
מלטרפין זה עס. זה הבשר והחלב
והשלם ויין והשמן ושקה בחדה
דאיכא למס ותימה לענין מאי קאמר
חי לענין מעילה הא תנא ליה רישא
(ע"כ) קדשי מזבח מלטרפין זה עס
זה למעילה ט' ועוד דתורה אין זה
מעילה כי אם לאתר זריקה באימוריין
אבל בלחם לחי וחי (לא יתחייב) במוק
הא לא תני בשמעתין אלא עלה
ואימוריין אבל תמשה דברים לא דחף
על גב דמייביי במוק כדדרש לעיל
מקרא בני מילי דכפי עמון אבל
אילטרופי לא ועוד דלא מייביי במוק
אלחם שבתורה ועוד ולא מלב ויין האך
מלטרפין והא אין שיעורן שוה שזה
כבית וזה בשלשה ענין וחי לענין

גירסת ז"ק להמייב

מתני' אחד קדשים כשיין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולין בקדש והקריבו ברוץ חייב המעלה כוית מן העולה וכן המעלה

מתני' אחד קדשים כשיין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולין בקדש והקריבו ברוץ חייב המעלה כוית מן העולה וכן המעלה
בחיין בחיין חייב: **ג' ח' ת"ד** "אשר יעלה עולה [וא] ו
[ובח] איו לי אלא עולה וכן לדברים אימורי
אשם ואימורי רמאת ואימורי קדשי קדשים
ואימורי קדשים קלים ח'ל ובה"ט [מזון] לרבות
הקומץ והלבונה והקמורת ומנחת כהנים
ומנחת כהן משיח והמנסך שלשת לוגין יין
ושלשת לוגין מים ח'ל "ואל פתח אהל מעד
לא יביאנו כל הבא לפתח אהל מעד חייבין
עלין בחיין ואין לי אלא קדשים כשיים [מזון]
לרבות פסולין יבון ודחין, והיוצא, והממא,
ושגשגחן וחיין לוכנו וחיין למקמיו ושקבלו
פסולין וזרקו את דמם והניחנין למשה שנתנו
למעלה, והניחנין למעלה שנתנו למשה,
והניחנין ברוץ שנתנו בפנים, והניחנין בפנים
שנתנו ברוץ, ופסח הרמאת ז' (שנתנו) שלא
לשמן מנין? ח'ל לא יביאנו לעשות כל
המתקבל בפתח אהל מעד חייבין עלין בחיין
המעלה כוית מן העולה כו': עולה ואימוריה
אין, שלמים ואימוריה לא, תניא להא דח'ד
עולה ואימוריה מצטרפין לכוית להעלותן
בחיין ולחייב עליהן משום פניגול נותר וממא
בשלמא "העלאת עולה דכליל אין ישלמים לא,
אלא פניגול נותר וממא מ"פ [הוא] *חיין כל
הפסולין מצטרפין וכל הנותרין מצטרפין
קשיא פניגול אפיגול קשיא נותר אנותר פניגול
אפיגול לא קשיא באן בפניגול באן במחשבת
פניגול נותר אנותר לא קשיא באן בנותר
באן בשיחורו עזר שלא נורק הדם ומני
רבי יהושע היא *דתיאורי יהושע אומר כל
הזבחים שבתורה ששתייהו ו בהן כוית בשר
וכוית

כסניס. שהיא כלי וראויה להעלה
קומץ מנחת ישראל אבל שרי מנחת
ישראל אינו חייב על העלאתה: מנחה
כסן פשיה. עשירית האופה שהיא
מביא בכל יום: ושלש לוגין יין .
שהיא פחות שבכאניס: ושלש לוגין
פיס. בתק קאמר ובמוקדשין לתב שחין
העלאת תוך עוהגת בחולין: מנין
לרבות פסולין. הקד' דלם עלו לא
ירדו דלח מתרבו מלא יביאנו" דהא
איכס כלויין להביא לכהניס: מ"ל
לעשות. משמע הראויין ו לעשות
אשלו איט רחוי לבה ממוק לפנים
והני נמי כיון דלם עלו לא ירדו והני
מוק להפק בהם בנותר או להעלות
מחא המנחה למעשרה רחויין לעשות
קריגא ביה: שלמים לא. אין בשרין
מטרף עס אימוריהן לכוית העולה
חוץ משום דבשר שלמים לאו בר
הקטרה הוא ולא קריגא ביה "אל פתח
אהל מעד לא יביאנו: ולחייב עלין
משום פניגול נותר ופסח. קא ס"ד
באוכל כוית בשר ואימורין מעולה
פניגול או נותר, וכו' בנמוחא הנוק
אלו: מלי עמא. לא מלטרף נמי
בשר שלמים עס אימוריין לפניגול ונותר
וממא, והא בין בבשר בין באימורין
שיך פניגול נותר וממא כדאמר בפ'
כית שמוי (למ"ל דף ג'.) דכל שיש לו
מזריין בין לאדם בין למזבח חייבין
עליו משום פניגול והי' הדס מחיר אה
הבשר לאדם וחלי האימורין למזבח
וחני נמי הדס דברים שחין חייבין
עליהם משום פניגול כגון הקומץ
והלבונה והקמורת שחין להם מחירין
אלא הם עמון מחירין חייבין עליהן
משום נותר וממא עמא וכל שכן
אימורין שהפניגול נוהג בהן ומקראי
ליפתינ להו: כל פניגולין מלטרפין .

גירסת ז"ק
תוספתא מעילה ס"ח
כ"א להעלות ז"ק
מעילה ס"ו
מעילה שס' מנחה פ. ט.
טו. תוספתא דספחיה
פ"ו [פסחים ע"ב. כבודות
נ"ג: לעיל כ"ב: תוספתא
זבחים פרק ד']

גירסת ז"ק

תוספתא דמעילה ס"ח

כ"א להעלות ז"ק

מעילה ס"ו

מעילה שס' מנחה פ. ט.
טו. תוספתא דספחיה
פ"ו [פסחים ע"ב. כבודות
נ"ג: לעיל כ"ב: תוספתא
זבחים פרק ד']

גירסת ז"ק להמייב

גירסת ז"ק להמייב

גירסת ז"ק להמייב

גירסת ז"ק להמייב

גירסת ז"ק להמייב

גירסת ז"ק להמייב

שי' לפי ז"ק (לעיל ד"ד)

השוחרט והמעלה

פרק שלשה עשר זבחים

ק

עין משפט
גרי מצוה

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

וקטור (ע"פ) [קביעות] דמנא מילחא הוא האילן ונתן שני תלמי
פרס בכלי כ' הקטרת היכל קבועה מנא וחי' חסר' בל שהיה מושפל
יאלך בחוץ לא משיב' עד שקריב את כולו : **גריצא** כדרי.
קביעותא דמנא לא כולם היא : קבע שש' לוגין . דהוא חגי ההין

במנא כ"ד סבר קביעות מנא מילחא היא ובר
סבר לאו מילחא היא ואמר רבא השחא
ל' דמנא דאמר קביעותא דמנא ולא כלום היא
קבע ששה לפר ומשך מהן ארבעה והקריבין
בחתי' חייב ט' שראויין לאיל **קבע ארבעה**
לאיל ומשך מהן שלשה והקריבין בחתי' חייב
שראויין לכבש חסרן כל ששה והקריבין
בחתי' פחותה אש' אבר נוסף מהקפירה לא
ילפי רבנן אף על גב דחתי' מחתי' ד(לא ילפי)
הקפירה מהקפירה ילפי *אף על גב ט' (דחתי'
מפניו) : וכולן : שחטין : איבעיא להו
חסרין דחתי' שמה חסרין או לא שמה חסרין :
אימרין כיון דנפק וי אפילו להו מה לי
חסרין מה לי (יחר) או דילמא יוצא דאיתיה
בעיניה אין דליתיה בעיניה לא? אמר רבוי
חייש ר' אלעזר פומר עד שקריב את כולו
אמר ליה רבה בר רב הונן לאביי מדר' אליעזר
פשיט מר'אמר ליה בפירוש שמיע לי מיניה
חז'רב' עד כאן לא פליגי רבנן עליה דר'
ט' אלעזר אלא דאיתיה בעיניה אבר' בחסרון
מדרי' ליה , לאו דחסר בחתי' ,לא, דחסר בפנים
ח'ש'ובולן שחטין והקריבין בחתי' מנא
דחסר בחתי' ,לא, דחסר בפנים : המקריב
קדשים : אמאי והאיכא חיציה? אמר שמאי
כשהפך וד' יוחנן אמר אפילו חימא שלא
הפך והא מני רבי שמעון היא דאמר *אפילו
העלו על הסלע י' חייב'ב אמר *מין במינו
אינו חייב : מ'ר'ג'י' מנחה שלא נקמצה
והקריבה בחתי' פטור ,קמצה וחזר קומצה
לחובה י' והקריב' בחתי' חייב : ג' : ואמאי
ליבטלי שריים לקומץ? אמר רבי יורא נאמרה
הקמרה בקומץ ונאמרה דמרה'ב שריים מה
י' הקמרת קומץ אין קומץ מבטל חבירו וכן
הקמרת שריים אין שריים מבטלין אף
מתני' *הקומץ והלבונה שהקריב את אחד

מזן והקריבין בחתי' חייב שהרי ראוין
בפנים לאיל : פטור . דבגרי משלש
לוגין לא חזו בפנים : רב אשי אמר .
לעולם כדמלה אבוי דבהקפירה של
פלי' בחתי' פליגי וקמלין פנים מחזן
ודקא קשיא ל' דמנא חזן מחזן לא
ילפי רבנן כ' לא דמי ניסוך להקטרה
דניסוך מהקפירה לא ילפי רבנן ו'אע"פ
דחזן מחזן ואכל קטרת של פנים
מקטרת של היכל ילפי ו'אע"פ דפנים
מחזן : מפרכו דמזן . הוליהן שלמים
לחזן ומכור לחיבור : שמיס חסרון .
ואם העלה את המזכיר בחזן פטור :
ולו לא שמיס חסרון . ויחייב לרבנן
כאילו כולו קיים : אפילו כל לוי .
ולפי' הכי מייחבי עליה בחזן ומה לי
יולא ומה לי חסרון : עד שקריב
(כצ'ולו) אלמא טליה בעיני' מדריכי ט'
אליעזר פומר פטור מר . בתמיה רבי
אליעזר אשי' ככולו קיים כמי פטר
ואכן לרבנן מיבעי לן דמייחבי ככולו
קיים ומזון בשחט' בפנים : ו'אפילו
פליג' . שהחזן כד' אילוי רחוי
להקטרה חוזק בין אימורין למערה
ודכוחיה בפנים לצו העללה היא
דמתנא חסר (ויקרא ח') על העללים
אשר על האל וקס"ו דמתא' רבי
יוחי היא דאמר חזק חייב עד שיעלה
לראש המזבח הקטרת פנים :
כשהפך : החלבים למטה : מתני'
מנחה שלא נקפצה . לא חזי לפנים
הילך מהקריבה בחזן פטור : קפצה
וחזר קומצה לחובה וסקריבה בחזן
חייב . שכולא בה בפנים כשריה כרתני
בהקמת' (מנחות ד' ע"ב) . נתערב קומצה
בשריה לא יקטיר ואם הפקיר עלמה
לבעלים : ג' : ויבטלי שריים
קומץ . כרובה והי' כמחין דליתיה
ולא יתייב עליה ובמנחות (ד' ע"ב)
כמי פרכין לה גבי הקטרת פנים :
נאמר הקטרת בקומץ . וקמן והקטיר
(ויקרא ז') ונאמר סקטרה בשריים .
לא תקטירו ממנו אשה לה' (ס"ט) כל
שמתנו לאשים הרי הוא בכל תקטירו
דהיינו שריים : אין קומץ מבטל קומץ .
ואפי' רבה עליו דלאמרין בהקומץ
רבה (מנחות ד' ע"ב) . ולקח מדם הפר
ומדם השעיר הדבר דועט שדם הפר
מרובה מדם השעיר מכאן לעולין
שחין מבטלין זה את זה : מתני'
הקומץ והלבונה . על מנחת נדבה

קומץ מהו שחטין כנגדו בשריים .
פסול אילין דרך שירות בכך :
קומץ מהו שחטין כנגדו בקטיר
קומץ לבדו על מנח להחזיר חגי
השירים וזכרון לתקון מהו לאכול
מישרא שרי פלג' לגמרי או חלקושי
מקלש לאיסורא דטלוה שריים וקומץ
ולבונה חרויהו אטלוה שריים ומו'
וכי מקטיר חד חיקליש ליה איסוריהו
ומיאו לא אישכריי מדי מייחביה לגמרי
עכ"ל והא דתנן בהקומץ רבה (מנחות
ד' ע"ב) . הקומץ והלבונה מעכבין זה
את זה היינו דבעי שיהו עטיה דלא
לייתי מנחה בלא לבונה ובעי קמילה
ומכל מקום תימיה דאפילו למחין דאמר

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

לפ א מיי טיש מהל
מסתיק גליטו ונדנד
סכך :
ב ג מיי טש טלית :
מא ר ה ו י מיי טש
טלית :
מב (ו מיי) טפ"ז מהל
מסתיק טלית :
מב ח מיי טיש מהל
מסתיק טלית :

רמי : (ס"א) אין אלא חובה ובהו וטא : ל"ט : כ"ג דאמר יש בריהו דחא חובה משרא שרי לה ל"ט :
קייב
כ"ג דאמר יש בריהו דחא חובה משרא שרי לה ל"ט :
קייב
כ"ג דאמר יש בריהו דחא חובה משרא שרי לה ל"ט :
קייב

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

עין משפט ורמזה
בר א מיי פייס סמל
משרק סמל
מה ב מיי סס ואל
ספס סמל
כו ג מיי פ"ג סמל
כו ד מיי פ"ג סמל
ולג סמל

ומודה רבי אלעזר בדמיס. תימה מאי קמ"ל רבא דמתייתין הוה דהא תנן רבי אלעזר אומר אף המנכך כו' שבע מינה דמדה ברישא וי"ל דסלקא דעקר רבי אלעזר קמי' אהבו ללעיל ולא תמקלה דמיס ועוד י"ל דמתייתין איכא לאוקומי בדמיס הוילעוים דבמתנה אחת כיפר ואחא רבא לאשמעינן דלפילו בפנימייס דכל מתנתו מעכבת אפי"ה מודה ר"א דחייב על מקלה בחזן דתניא ר"א אומר ממקום שפסק הוא מחיל ועליל נמי בפרק בית שמאי ר"א בדמיס גבי חטאות פנימיות מייקו לה: **א"ר** מה להלן בשאר ימות השנה אף כחן בשאר ימות השנה. תימה דהא רבי עקיבא מודה דלזין ניסוך המיס אלא בחג ויש ספרים דגרסי הכך נכך בשני ניסוים והוא קרא בתמיד כתיב וליחא דר' נתן גרים הכי בריש מסכת תענית (דף ג.) ואלפילו לרבי נתן נמי לא מישתמיט מנא ליתא ניסוך המיס כל השנה כולה ואמר רביהו סם דנמנא בספרים ישניס אף מה להלן בשאר ימות התג לא לרבי עקיבא לא רמזה אלא בשני וחמירין במסכת תענית (ס"ג) אלא הך דתנן ניסוך המיס כל שבעה מני אף רבי עקיבא האמר בשני מוכיר תרי יומי או רבי אלעזר בחג קאמר משמע כל ימות התג ונראה שפיר ליישב גרסא בספרים דהך על גב דלזין ניסוך המיס אלא בחג מכל מקום חייבין עליו בחזן כל השנה כדאשכחן בשמעיין למאן דאמר קריב נככים במדבר דמחייב בלא כלי שרת אע"ג דלזין מתקבל בפנים הואיל ובעצת הישר הכמות קריבים בלא קדושה כלי ודלמתיין נעיל (דף ק"ג) דמתלה על גבי סבלע דמשום דהוה הקמרה בבמה יחד מחייב עליו בחזן בשעת אסור הכמות ומיהו לא דמי דלזין לך מחוסר זמן גדול מהו וכיון דהשתא לא חוו בפנים הכי מחייב וחמירין ביומא בריש פרק שני שיערי (דף ק"ג) שלמים ששחטן בחזן קודם שפתחו לנתוח ההיכל פטור מ"ט מחוסר פתיחה כמחוסר מטעם דמי וז"ל ומאי שנה נככים בכלי חול מקבלה דס בכלי חול דאמר רבא לעיל דקבלה בכלי חול לרבי פטור ויש לומר דלא דמי לקבלה בכלי חול בפנים חזק בחזן אין לט לחייב ממחה דכשר בבמה הואיל וכבר נפסל בפנים ולא דמי לנככים שמקריבין בחזן בכלי חול ולא נפסלו בפנים: **אישתמייתיה** כו'. פ' דקדושין (דף ק"ג) דאמר רבי יוחנן וי"ל דלשמייתיה לריש לקיש דאי הוה שמייה לא היה מקשה כלום דהו מי לפרושי בשביעיה רבי עקיבא רבא אמרה דאמר ניסוך המיס דלדוריתא ואלו מטעמיה ואלו מטעמיה לריש לקיש דהו ידע להא דר' יוחנן דעשר נביעות ערבה וניסוך המיס (דף ק"ג) חולין בעורה לאו דלדוריתא שחטא חמיה לכך הילין בעורה שמה לוי שהוא אז זמן בשמים כדי שזכור לפני המקום להסביר בנזי' דאמר ריש לקיש האם כהנים בעלי מומין היו נכבדים זין החולם ולמבזה כדי ללאח בעברה ושמה ניה דשמייה ליה ערבה, ניסוך המיס לא שמייה ליה ומיהו לא יחך פי' זה לפי האקונטרס במעילה פרק וד חטאת (דף ק"ג) דתנן ההם נתן ללוותיה מועלין בהן אמר ריש לקיש אין מועלין אלא בשלש גונוין ורבי יוחנן אמר מועלין בכלן ופריך למימרא דקסבר ריש לקיש יש שיעור למיס והא חנן רבי אלעזר אומר אף המנכך מי התג בחזן חייב ואמר רבי יוחנן מאוס ר' מנחם יודפתא רבי אלעזר בשביעיה רבי עקיבא אמרה דריש ונכביה אחר נככי יין ואחד נככי מים ואמר ליה ריש לקיש אי מה יין שלשה גונוין אף מים נמי שלשה גונוין מכלל דקסבר ריש לקיש אין שיעור למיס ומשני לטעמיה דמנחם יודפתא קאמר "ופי' בקונטרס דריש לקיש דאמר יש שיעור למיס היינו לטעמיה דמנחם יודפתא דאמר רבי אלעזר בשביעיה רבי עקיבא אכל איבה סבירא ליה כרבי יוחנן רביהו דלזין שיעור למיס ומיהו לא יתכן אותו פ' דמעילה דלמה ליה למימר לטעמיה דמנחם יודפתא והו ליה למימר לטעמיה דמנחם יודפתא היינו מה שהקשה אי מה להלן שלשה גונוין דלרבי עקיבא יש שיעור ורבי אלעזר ור' נתן ונראה לפרש לטעמיה דמנחם יודפתא היינו מה שהקשה אי אלעזר דר"ל קסבר יש שיעור אלא לאשוקי מנחם יודפתא קאמי דאמר רבי אלעזר בשביעיה רבי עקיבא:

חייב לרבנן דלא בעו כולו מחיר ורבי אלעזר נמי מודה בה כדלמתיין בגמרא: מי סמוג. שנתחילא לשם ניסוך המיס בחג הסוכות: שירי סוס. של חטאות העטוין שפיכה ליוסר (ד' שהקריב בחזן חייב דקסבר שירי סוס מעכבין הילכך מקביליט בפנים וזריק חורה אור גמורה הן: **גמ'** שורפ' ר' אלעזר בדמיס. ופי' בחטאות הפנימיות דהא בפנים חס נשפך הדם אחר שנתן מחנה אחת פ'אית הך דהיבבא ומזיבא פ'ר אחר ומתחיל ממקום שפסק: דמנן כו'. במסכת יומא דהוליו לו (דף ס.) יודפתא. דמן יודפתא: ניסוך המיס דלדוריתא. הילכך בחזן נמי מחייב עולה: אמר לוי ריש לקיש: אף רבי אלעזר מההוא קרא יליף ס' ובהואו קרא מים ויין חתוקים אלאם שלשה גונוין וצבעיין נכככי יין של עולה החמוד: וס' ר' אלעזר מי התג קאמר. ואלפילו פתוח משלשה גונוין דלזיח למאן דאמר סוכה (דף מה) בלוג כ"ה מנכך: בחג קאמר. בלוג קשיא גרסינן ליה: אישמייתיה. למנחם יודפתא: פ' דלזין יוחנן בנ'. אלאם לכלי עולמא דלדוריתא הוא הילכך איכא למ"ד בלוג גמרי לה או חין להס שיעור: (פ'א' בניינין). במאי קמיפלגי ומאי קא אחי רבי אלעזר למימר: ביש שיעור לפי. דקאמר ריש לקיש המנכך שלשה גונוין חייב והוא הילין ויפריט משלש גונוין ידש בכלל מאחיס, מהו, ואף על גב דמליניהו בכלי גדול קדשיהו כלי דלזין שיעור למי התג למעלה, ואחא בנ' חטאת למימר והוא שמילאן לשם חג כדרך מילואן דדביי שלש גונוין ופ'א' כדמתן (סס) ללוותיה של זהב מחוקק שלשה גונוין ממלא מן השליות אבל אי הו טפי לא קדשיהו כלי דלא חוו ליה דיש שיעור למיס ואין כלי שרת מקביליט אלא בלזין להם: בקרב

מעייל י: [לפני לה: לפי לקמן]
יוחא ס: למל מב
[סס פיר ערכין גב]
מעייל י: י
מתייל ב: שנת קב:
י"ל סס מנכ כו שמוס
מתייל ג: פ"ס מויק ג:
סוכה לר: פ"ס מד
הגרות הב"ח
(ה) נ"ס לשם חג חייב
מאי קמיפלגי אמר רב
מתן כד יתקן .
מטעם דמי סכ"ד ופי' ופי' מ"ד סכ"ד ש"ן לקמן
דף ק"א פ"א בריש בקדוש
נככים בגמרא . פ"ג
ופי' זה פ"ג
י"ל ושמה פ"ג
ונככים שנתו אהא סס
כפי' רבי' כפי' האיס
ופי' סתום' שבתו סלן
בס' רש"י כחם סס
תום' בס' י"מ ופי' ופי'
רש"י

שיטה מקובצת
ל' בחזן חייב . אמר
ר' משה סנאס חייבת
רבי נפתך : [ג] אפי
אמר ר' יוחנן דאמר :
ג] אומר ורוא שכלאן
לשם חג חייבת חייב
נפתך : [ד] יליף לה
שחייבין : [ה] יליף לה
ובתריה : [ו] ליתיה
משלשה גונוין :

ד"ק מ"ו

השוחרט והמעלה פרק

שלושה עשר זבחים קיב

עין משפט
נר מצוה

אלא בפנים וחור ותן בתוך שריים יונה - אט"ג דליח לאוקומא
ב' תמות שבתות דאמרינן בפ' ב"ש (לעיל דף נח:) דלענין
מוך היו כחמילתן לא משמע ליה אלא בשריים דומיא דסיפא דמי
כוסות אחד בפנים ואחד בחוץ שלל היה עושה דמיו אל"כ נתן

גמ' מאן גמ' דפסח עליה דר' אלעזר בר' שמעון - בפרק כל
הפסולין (לעיל דף נד:) ואומר כום עשה חבירו דמי דקמי חטאת
שקבל דמה בצבדע בשבט ועון ארבע מתנות מאחד מהם הוא לבדו
נשפך ליסוד וכן נשפךין למהא גמ' דלעזר ב"ש דמחזיק אמר הכס כולן
נשפךין ליסוד דקבער כום אחר תורה אור

(לעיל נח: טז. קי.)

גמ' בשלמא "בחורין וחור ותן בפנים" שכולו
ראוי (ל' ליהוד) בפנים אבל "בפנים (והעלן)
בחורין" שריים "גמ' אהא מני רבי נחמיה
היא דאמר שריי הדם שהקריבן בחורין חייב"
אי רבי נחמיה אימא סיפא וקבל דמה בשני

הכל קבל דמה כוס אחד נתן
בפנים וחור ותן בחוץ חייב דשירי
ינהו ושירי הדם פ' שהקריבו בחוץ
חייב והיכל דקילב בצר כפסגא אמר

בוסות: נתן שנייהם בפנים פמור שניהם
בחורין חייב אחד בפנים ואחד בחורין פמור
והאמר רבי נחמיה "שירי הדם שהקריבן
בחורין חייב" ד' ספא אתאן לחנא קמא
דרבי אלעזר ברבי שמעון דאמר כום
עושה דמיו לחבירו: למה הדבר דומה

למחל הלך לא מייחב עליה בחוץ:
(ה) מאי למפ סדבר דופס: למאי
הלכתא דמיכה ומאי גמר מינה:
הא מני רבי סיפא דלמבר - במסכת

למפריש חמאתו ואברה והפריש אחרת
חרתיה ואחר כך נמצאת הראשונה:
למה הדבר דומה למה לי? הא מני רבי
הוא דאמר "אברה בשעת הפרשה מתה"
והבי קאמר מעמא דאברה הא הפריש
שתי חמאות לאחריות חרא מינייהו מעיקרא

תמורה (דף כג:) אבודה בשעת
הפרשה קמחא שכיפרו בעליה
דקימאן לן (שם דף כג:) דאלול
למיתה אפילו לא היתה ראשונה

עולה היא וכדכר הונא אמר רב דאמר
רב הונא אמר רב "אשם שניתה לרעייה
ושחטו סתם בשיר ועולה" מי דמי - התם
אשם זכר ועולה זכר אבל ל' חמאת נקבה
היא: א"ר היא מוסחתיניא בשעיר נשיא:

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

הדרן עלך השוחרט והמעלה

שתי חמאות לאחריות מעיקרא שחט
תאבד האחת יתכפר בחביריה דאפי'
רבי מודה י"ג כו דמתכפר בחתם
מתן והשניה תרעה דומיה לעולה

פרת המשתלח (י) ששורפה חוץ מנחה וכן
שעיר המשתלח (י) שהקריבו בחורין לא
פמור שנאמר "ואל פתח אהל מעד לא
הביאו" כל שאין ראוי לבא אל פתח אהל
מעד אין חייבין עליו" (י) הרובע והגרבע
והמקצה והנעבד והמחזיר (י) (והאחנן)
והכלאים והשריפה ויוצא דופן שהקריבן
בחורין פמור שנאמר "לפני משכן ה' כל
שאין ראוי לבא לפני משכן ה' אין חייבין
עליו/ בעלי מומין בין בעלי מומין בין בעלי

הגרות הבי"ח
(ה) רש"י ד"ה למה הכי
דומה נמי לי נמלי
כילתא:

שבתות מהה באשם רועה ומגל כב"ד ואמרו לו ירעה ושחטו
סחם כשר לעולה ורוקח ניתק אבל לא ניתק לא כדאמר בפ' ק"ן (לעיל ד' ה:)
הוא כדבייטו יהא: מי דמי - מחני' לדבר הונא לחיובי אחטאת שניה
בתוך מהו טעמא הא לא חויל היא גופה לעולה כלל דהא נקבה
היא: מוסחתיניא: מקום: כשעיר נשיא (ש) שהפריש שנים
לאחריות דהתם זכר הוא:

ק"ן האומצת וכן לרבנן באבודה
בשעת הפרשה דליח לכו תרעה
בהוא לא אמרינן דאש שחטת בחוץ
לשניה דנפטר ואף על גב דלכתחילה
לא קריבה הוא גופה עולה אלא

הדרן עלך השוחרט והמעלה

ק"ן האומצת וכן לרבנן באבודה
בשעת הפרשה דליח לכו תרעה
בהוא לא אמרינן דאש שחטת בחוץ
לשניה דנפטר ואף על גב דלכתחילה
לא קריבה הוא גופה עולה אלא

פרת חטאת - חוץ מנחה - בגמרא מפרש היכל - גסה - לשון גת
כלומר י"ג מקום עמוק: ששחטה חוץ מנחה גרסי': פטור -
ולא אמרינן שחט קדשים בחוץ פ' שלא במקום מלוה דרחמנא פטריה
מולא פתח אהל מעד וגו' הרעו לפתח אהל מעד שחובה עליו
להביאו שם דמקפיד קרא לעגשו על שלא הביאו שם בשומד להביאו
שם משחטי קרא: כל שאינו ראוי - כל שאינו עשיר [לכא] ובגמרא
פריך הא שגיר המשתלח עשיר לבא להגריל ולהחזרות: שגאמר
לפני משכן: להקריב קרבן... לפני משכן "אע"פ שכשר לבא הואיל
ואינו כשר ליקרב ובגמרא פריך הני נמי חיפוק לי מולא פתח אהל
מעד: עונב בלי"ט - הואיל ורעו לבא לאחר זמן דקדקתי כסיפא
שהיה

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

פרת חטאת חוץ מנחה וכן במסכת פרה פרק ד' (מ"ג) תנן שרפה חוץ לנחה פסולה
והוא הדין בשחיטה דלין חייב מוח לא בשחיטה ולא בהעלאת כדמוכה בגמרא ועיקר גת ניתקן לשחיטה שהוא ענין גומא
כדפריש בערוך ושרפין אותה שם ואוספין אפרה:

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

פרת חטאת חוץ מנחה וכן במסכת פרה פרק ד' (מ"ג) תנן שרפה חוץ לנחה פסולה
והוא הדין בשחיטה דלין חייב מוח לא בשחיטה ולא בהעלאת כדמוכה בגמרא ועיקר גת ניתקן לשחיטה שהוא ענין גומא
כדפריש בערוך ושרפין אותה שם ואוספין אפרה:

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

פרת חטאת חוץ מנחה וכן במסכת פרה פרק ד' (מ"ג) תנן שרפה חוץ לנחה פסולה
והוא הדין בשחיטה דלין חייב מוח לא בשחיטה ולא בהעלאת כדמוכה בגמרא ועיקר גת ניתקן לשחיטה שהוא ענין גומא
כדפריש בערוך ושרפין אותה שם ואוספין אפרה:

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

פרת חטאת חוץ מנחה וכן במסכת פרה פרק ד' (מ"ג) תנן שרפה חוץ לנחה פסולה
והוא הדין בשחיטה דלין חייב מוח לא בשחיטה ולא בהעלאת כדמוכה בגמרא ועיקר גת ניתקן לשחיטה שהוא ענין גומא
כדפריש בערוך ושרפין אותה שם ואוספין אפרה:

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

פרת חטאת חוץ מנחה וכן במסכת פרה פרק ד' (מ"ג) תנן שרפה חוץ לנחה פסולה
והוא הדין בשחיטה דלין חייב מוח לא בשחיטה ולא בהעלאת כדמוכה בגמרא ועיקר גת ניתקן לשחיטה שהוא ענין גומא
כדפריש בערוך ושרפין אותה שם ואוספין אפרה:

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

הוא רבי שחט אחת מזה גמ' אמר
שקריבה חביריה (ל' פגער דמיני
לשם דמיני מאוס וכדבי סבירא ליה
דאמר למיתה אולול אכל המפריש

שיר למחני' דלעיל
גמ' קב"ט ונכ"ט
וגמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט
גמ' קמ"ח ח"ב -
מ"א, ש"ט

פרת הטאת פרק ברבעה עשר זבחים

מסורת הש"ס

הוא ב' מ"ח מ"ח מ"ח
קרבן כחצ' נ' :
ג' נ' ומחבר ג' נ'
ואחטו דל' וכל י' ג' :

י' נ' ד' מ"ח מ"ח מ"ח
מס' נ' כחצ' נ' :
כ' מ"ח מ"ח מ"ח :

שיטה מקובצת

ח' לשנה דמא' וני
ט' סילי לרבנן אכל לרבי
ג' נ' נ' נ' נ' נ' :
ג' נ' נ' נ' נ' :
ד' נ' נ' נ' נ' :
ה' נ' נ' נ' נ' :
ו' נ' נ' נ' נ' :
ז' נ' נ' נ' נ' :
ח' נ' נ' נ' נ' :
ט' נ' נ' נ' נ' :
י' נ' נ' נ' נ' :

פ"י מ"ח

נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :
נ' נ' נ' נ' נ' :

אלמה אמר רבי זירא הכתוב נחקו לעשה און זה כשאר לוח
היתק לעשה דכפ' בהרוא דמולין (דף קמ"ה) וכן ב' דמכות
(דף י"ד ס"ו) כגון לוח דגזילה ולקט שכחה ופיאה וטוהר ואלו יוכל
לשנה כל ימיו דל"ח מ"ח פ"ח דללקי מקום לוח דלא תעשו והא ניתק
לעשה הוא אלא הא כמו נחקו הכתוב
מטומאה תמורה לטומאה קלה דבאוחו
ואת בנט (מולין פ"ג) דרשינן ולגדר לא
ירנה לימוד טל כל הפסולים שבכור
וזה שסם בגלל ירנה וכתב רמחמא
במחוסר זמן מיום השמיני והלאה
ירנה להוציא מכלל שאר פסולים שהם
בגלל ירנה ועמר דבהאי לוחא אלא
עשה כעין דבר שיהא בכלל וילא לירון
דכרב החדש כסוף פ"ח דתמורה (דף
י"ג) וזכרנו זה הא' כדר' יצב דמלועט
כפ' אלו דכריס (פסחים ס"ו) דאמר'
שככות נחקו לעשה והואילא מכלל
שאר פסולים שהם בגללו דלא יטמאו
לוח ומכניה ולהכי פריך דללקי מקום
דמפורש בגופיה לוח כהדיח כדרשינן
מלא תעשו וכן פ"ג בקומטרם אבל
בפרק אוחו וזהו בנט (מולין פ"ג) פירש
בקומטרם דהו' כשאר לוח היתק לעשה
דעלמא דמיוס השמיני והלאה ירנה
משמע קודם זמן לא ירנה והכימיה
עד שיטבור זמנו וקשה מתק
דשמעיה ובי טומא דהכי פריך משום
דאיכא נמי לוח דלא תעשו לוח
אמרין דלוחי חד עשה ועקר תרי
לאוי כדאמר' בפ"ח דתמורה (דף ד')
לא דמי דהי מיילי ההס דמכחי גבי
הדי הלואין אלא העשה חדע דהא
בפרק ב' דמכות (פ"ג) וס' ד' מ"ח
איכא לא יטמאו את ממניה יותק
לעשה י' לוח משום דקדמו עשה אף
טל גב דאיכא לוח נמי דואל המקדש לא טהא ומיה ההס איכא למימר
משום דאיכא תרי עשה דכתיב מחון למחנה השלמים אבל אשכחן
גולה דאיכא תרי לאוי לוח דלא תעשו וזה תגול דבפרק המקבל (ג"מ
ק"ה) אמר רבא זה עושה זה גול והכי ליה ניתק לעשה במטה
(דף י"ד) ובתולין (דף ט') הלכך לר' הלחן כהדיח דתמורה (דף ד')
כדפרישית ולכן סמך שני הלואין אלא העשה לומר שאין העשה מנתקם
ר' נתן בר' יצחק אמר פנים דגלגל כ' . שטיחיה הוא דקמטני
(ההס) דאפילו לר"ס לא לקי במחוסר זמן בפנים כי אם בתוך
כדפ' ב' בקומטרם וכן גירסא אחרת בספרי לרבי שמעון הל' והא
גלגל פנים הוא אומר רב נתן בר' יצחק פנים דגלגל כ' אר"ס לקי
פריך דנפקא ליה מלא תעשו לוח במחוסר זמן והאי קרא בגלגל קאי
ופנים הוא ובי חימא קל וחומר בתוך הוא און מזהירין מן הדין ומשני
פנים דגלגל גבי עילה כדפ' דמי : **א"ר** לוח קודם טהא . ואע"פ
דחיו בפנים שלא לשמו לא מחייב כתיב כיון דמחוסר עקידה און עומד
האי ליעקר קודם זמנו : **ר' ירמיה** כמה לחיבורו . ושעתה הדיח הבמות
דקתי אית קודם טהא דכער בכמה שלא לשמו וא"ס דשמעיה הכא
דותרין שלא הגיע זמן לרבי שמעון חיילא קדושה עליהו והאוחטון
בתוך בללוא וכמעילה בפרק ג' ד' חטאת (דף י"ג) נמי אמר רבי שמעון
דמוטעין משום דרזיון לאתר זמן ובתמורה בפרק אלו קדשים (דף י"ג)
משום דכל מודי דלא חוי ליה לגופיה לא נחאה ליה קדושתה הגוף ופריך
הגוף דהוא קדושה הגוף ופריך ההס מ"ח רבי שמעון אומר בלא תעשה
ומשני דליתיקם לכבוד דקדושת לפני זמנו וקרבו
לאחר זמן והשאת תינה מחוסר זמן מורין שלא הגיע זמן מ"ח מקדשו
וקרבן אכל דבר שראוי לקרבן אחר ולקרבו זה שהוא מקדשו איש ראי
לא נחאה ליה קדושתה הגוף ופסח קודם טהא דקדושת לר' שמעון וכן נחאה
ואשם דוב וזהו ויולדת ומלווע דקדושת קודם זמן ולאשם בן שנה והביאו
בן שנה ופריך דלאשם בן שנה והביאו בן שנה דמחוסר זמן בגופן וא"ס
שמעון והאוחטון בתוך בללוא הכי און מחוסר זמן בגופן ולא דמי
לאשם בן שנה והביאו בן שנה דלאשם בן שנה והביאו בן שנה דמחוסר
זמן בגופן וא"ס דמחוסר זמן הא אמרין לעיל בפ"ח (דף י"ג) לילה לקדושה
יוס להרלואה אבל ביום שביעי לוח ובכסותו פרק הלוקח בהמה (דף כ"א)
קאמר ר"ס מחוסר זמן ככנס לירי להעשיר יליף מבכר דקדושת לפני זמנו
ופריך דלאשם בן שנה והביאו בן שנה דמחוסר זמן בגופן וא"ס
ומן לא קדשו י"ל דאכור להקדישם אבל אם הקדישם תוך זמנם הקדישם
אלא דעבר דאיכא דמחוסר זמן ביום שביעי לוח ובכסותו פרק הלוקח בהמה
(דף כ"א) לוח לא אכל מעשר לרבי שמעון שרי להכניסו תוך זמנו לירי להעשיר
כדיליף ההס מעשר העברה העברה מבכר והא דלא נחאה
ליה למילף חתה תהה מקדשים דחיה ליה למילף הכברה טפי משום
דהעברה דהדיניהו מהשני מעטערה להקדישה ויס ליתן סעס לרבי
דריש תמורה (דף ד') האך מחוסר זמן קדושת קדושתה הגוף דכל
הכא דאמר רמחמא לא העביר אף עבד לא מהי וטמא לענין ז' י"ח
אחת תחת ממעשר או טמא י"ט סעס אחר : **ר' זעורי** קבועה גאו' .
משום דמלווע י' ב' טומאה כעין ז' וזהו ויולדת אבל ניד
דלא דמי לוח שיריה וכן כבדיותה בפרק ארבעה מחסרי כפרה (דף ט'
מ) נמי אשכחן דמי ז' וזהו ויולדת ומלווע וההס מפרש מ"ח
טעמא לא הני מלווע ומלוועה כדקתי ז' וזהו ויחא ההס לזעורי
דבכור בגלל מלווע פני דאיכא תרי בכורי טומא מביא אשם : מ"ח ר"ח

מילקי נמי לילקי יליקוי האוחטו מחוסר זמן והוא תשקדוגלגל דהא במת ליתר
פנים הוא שחאל מעד טל מדבר היה סם וקאמר רמחמא ביה נמי לא
תעשו : **אלפס** אמר רבי יצחק . כפ' אוחו וזהו בנט (מולין פ"ג) דקתי
קדשים בפנים ז' וסוף אף הארבעים משום לוח דלוחו וזהו בנט והדין
בה וילקי נמי משום לוח דמחוסר
תורה אור
(מ"ח)
אלמה * אמר רבי ירמיה
הכתוב נחקו לעשה : ח' הני מילי קרבנו / לרבי
שמעון הכי נקראו ב' יצחק אמר פנים
דגלגל לגבי שיהיה כחן ר' אמר
מעמיה דרבי שמעון * כדנתיא רבי שמעון
אומר מנין לזבחה * פסח בבמת יחיד בשעת
איסור הבמות שהיא בלא תעשה : ח' ל' פסח
תכלל לזבוח את הפסח * יכול אף בשעת
היתר הבמות כן ת"ל באחד שעריך * לא
אמרתי לך * אלא בשעת שכל ישראל ובנסין
בשעת אהם אימת אי ימא אחר חזוה כרת
גמי * מחייב אלא לא קודם חזוה נולדוהם
לאחר חזוה * ובשעת היתר הבמות קאי * והוא
בשעת איסור הבמות * האמר ? איסור מ"ח ל'
היתר במה לחיבורו : מ"ח זמן ב' : והני בני
אשמות יגידו : אמר (ע"ד) ח' מ"ח מצוה
בהדיניהו : עולותיהן ושלמיהן : והני בני
שלמים יגידו : אמר ר' ששון תני יגור , דויערין
קבועה תנאי , ר"ב ששון לא כבועה תנאי , אמר
ר' חלפתא (רבי) ר' לוי לא שנו אלא לשמו
אבל שלא לשמו * חייב הואיל וראוי לשלא
לשמו בפנים , א' הכי לשמו נמי נידוהי הואיל
וראוי לשלא לשמו בפנים : (א) ס' ל' עקידה ,
טחוקה לה , ב' ה' הוא , ובי יש לך * דבר
שאינו כשר לשמו וכשר שלא לשמו , ור' אהר
פסח

איכא לא תעשה ואלו משום מ"ח זמן דהא ח' פסח בבמת יגידוה
איסור כסא לו . לקרבן זה : פסח בפסח לפניו : לעולה ושלמים קודם
ודכה , ובפסח ב' י' ל' אף בשעת טהא מותר בכמה כגון קדר
טהא טהא * לשלמים * ח' ס' בשעת אחד בכמה גדולה לתשם
פסחיהם : דויערין קבועה פניו . ומיה און משעין לה בגמרא דקבועין
דב' פסח לא קבועה פניו . ומיה און משעין לה בגמרא דקבועין
לה בגמ' הכי ככל חוקרי מחסרי ההס : בב פלפלי . אשם קאי
ולא אחטאה דילי טהא פסולה שלא לשמו בפנים : לא שנו . דפסוד
בתוך : אלא לשמו . ואפילו טהא דכחאי קמח דיש מתקבל טעמו
כפנים : אבל שלא לשמו . כגון לשם קמח דיש מתקבל טעמו
לפנים דכל הוכחים שזכחו שלא לשמן כשרין מן הפסח והתראת
אי סכי כי שפתי לים לשמו כפון נמי נתייבי . דהא ראי לה נפקד
סם זה זמנו ולכא לפנים : פשוט פניו . וכל כמה דלא אישקר סם
אשם מויה , סחמיה לוח למשקד קאי , ולוח ראי הוא : ובי יש לך
דבר שאינו כשר לשמו . לפנים : וכער שלא לשמו . אש' דק"ל לעיל
(דף י"ג) כל הוכחים כשרין שלא לשמן ה"מ הכא דכשרין לשמן אבל
מחוסר זמן כבעלים זה שאשם כשר לשמו האך וכער שלא לשמו :

נתיין חש"ס
תום ר"ס סי' וס'
מיום השמיני און ס'
קודם לכן לא * מ"ח
יחא דף ט' ע"ב :

מסורת הש"ס

פ"ג זכרים ונקבות המימים ובעלי מומין לאסוקי מחוסר אבר דלא. ואלו (ג) גרס' תמות וזכרות כבהמות ט' דמאי איריא קודם מתן תורה לאחר הקמת המשכן נמי אייתא להא ועוד מדקאלמר אבל מחוסר אבר לא מכלל דבעלי מומין לא נפקלו לא כבהמה ולא כעוף: שנאמר לבני נח. להקריב תורה אור

פרת חמאת פרק ארבעה עשר זבחים קמו

ודילמא למטועי טריפה. תימה דכפ' שילוח הקן (חולין דף קפ. ג) וז"ל גבי שתי לפריס חיות דרש"י מינה טריפי שקיין ראשי איברי שלם ולמטועי טריפה וי"ל דשאלו ליפירי מלודע שהא כעין קרבן ועינין שוין לענין פסול אבל גבי נח דשאלר מומין כשקין הא"ל לאוקמינה למטועי טריפה דוקא:

עיין בפנים מאירות

קדושין כה מנחות ו. כה. תמורה יד. [חולין כג.]

פ"ג ז' דף נה. כל הפעול

[מלין גנ]

פ"א סג

[סנהדרין קת ט"ט]

לא מתרחק השחרון כח"ל סך פול גינ"ס [כנס]

הגהות הב"ח
(א) נ"ב שמו וכל סבירי
(ב) ר"ס ר"ג זכרים וכו' ולא (אמרי) [גרסי']
דאמר מ"ל תמות וזכרות כבהמות (אסוקי) לא כבהמה ולא כעוף: שנאמר לבני נח. להקריב תורה אור

[פ"ג כד.]

תנאים כט

סג

שמיים סו

ע"ז כד.]

תנאים כט

סג

יבוסה כט

סג

סג

סג

סג

הקדשה שהקריב מהן בלאתו מן

התיבה: מלחיות זרע נפקא.

דטריפה אינה יולדת: כדומין לך.

למטועי טריפה: תמים בדרכיו.

עניו וסבלן: מהו דתימא אמרן. לאו

למידע כדומין לך אלל כה' שהודיע

שאינו עושה אלל לכבודו ליהוה לו

לזוואת: קפ"ל לחיות זרע. לאו

לזוואת בעי להו ומהשקא על כרחך

לך ימירא הוא למידע כיה כדומין

הכיין מאליהו. וכל איתן שכלו אל

הקריבה מאליהו. בלו ובען הכרי:

אללם שכלו שבעה שבעה ידע שכן

טהורין וכללו שנים שנים שכן עמאין:

ויזכו וזכים שלמים. ופ"ע ק"מ

הקמת המשכן הוא ולא חמרת דעד

[שלל] הוקם המשכן לא קרבו שלמים

כלל: ג"פ. ב"ן לישראל בין לבני

נח קרבו עולות, אבל שלמים לא קרבו

לבני נח, ומשעתה מתן תורה שנכתבו

ישראל קרבו להם שלמים: כן התעבר.

שון (שמות יד) ויגער ה' את מלרים:

שמעיהו כלפון. היינו עולה שטענה

לפון: מ"ל ונבא. אל מל המשיח: אומם

שמעיהו לפון ודרום. דהיינו ישראל

שמקריבין עולות ושלמים: משפטיהו

דיבון. מן השמיני שבתן ומיהו

עולות הו: כפיבון גלות. [וה"ק]

עורי רוח לפניהו ובווא רוח דרומים

לקבן גלות המשורות ככס: ובתים

ועולות. וזכים היינו שלמים וקודם

מן סוף גלות בני ג"ס. ומשני

זכים אינן שלמים אלל לטון שמיטה

כעלמא ולחליה: טימא למ"ד כו'. י

פלוגתא לקמן: כהנאי. אי קודם

מתן תורה הוא [יתרו] אי לאחר:

וכסילו כולו אומר כבודו. רישא

דקרא קול היחולל אילת ובמתן תורה

משמעי וביחולו של כל מלך ומלך

כולו אומר כבוד להקדיש: אבר לפפ

וישב מלך לעולם. ככר נשכט

שיבא מלך לעולם על כרייתו ולא

ישחיתם: תשט מחלו ושכטים וארבעט

דורות קודם שנכתב העולם. וכו'

מאלם ועד משה רבינו הרי דבר

נוה לאלף דור (תהלים קף): ע"ו.

התורה שהיא מעוין של ישראל.

דלמי'

מר *תמות וזכרות כבהמה ואין חמאת

ובעלי מומין) לאפוקי מחוסר אבר דלא

אלעור *מנין למחוסר אבר שנאמר לבני נח

ת"י *ומכל החי מכל בשר" [אמרה תורה

הבא בהמה שחייין ראשי איברין שלה דילמא

למטועי טריפה טימא מלחיות זרע נפקא

הניחא *למ"ד טריפה אינה יולדת אלל למ"ד

טריפה ויולדת מאי איכא למימר: דהיינו קרא

אתך בדוכין לד דילמא נח גופיה טריפה

הוה דמי כתיב ביה דילמא חמים כדרכיו:

דילמא כתיב ביה דילמא חמים כדרכיו:

במעשיו: דילמא דילמא נח גופיה טריפה

הוה כי קאמר ליה [נח] דנח דכוותך עייל שלמים

לא עיילי: ומאחר דנפקא לן מאתך, לחיות

זרע? דמה לי? מהו דתימא "אתך" לצוואת

בעלמא אפי' זכו אפילו סריס, קמשמע לן:

שחורין אבר לא פמאין: ומי הוה פמאין

וטהורין בההיא שעתא? א"ר *שמאל כר

נחמי א"ר יוחנן *מאוקן שלא עבדה בהן

עבדה, מנא הוה דיע' כדבר הסדא דאמר רב

סדא העבירן לפני התיבה: ל"ל שהתיבה

קולמתן בידוע שהיא מהור אין התיבה קולמתן

בידוע שהן טמאין, דבי אבהו אמר אמר קרא

היהבאים זכר ונקבה הבאין מאליהן: ואמר מה

דילמא קרבו עולות עולות אין שלמים לא הוה

כתיב "ויזכו זבחים שלמים לך" פריס' אלא

אימא *ויזבל קרבו עולות [ושלמים] והיניא

אבר שלמים לך ב"א עולות] עולות אין שלמים לא

לכני נח דאיתמר ר"א ר' יוסי בר חנינא כתיב אמר קרבו

שחלבו עולות דבר שחלבו קרב לגבי מוזה ואין כולו

קרבו לגבי מוזה הוי אוכר זה שלמים מ"ד קרבו: עורי

צפון ובואי תימו' [תחנעך אומה שמעשיה בצפון

ובדרום, וזכר ומלכות] ומלכותה] משמיהו [יתרו]

גם אתה חתן בדיני וזכרים ועולות ועשינו לה' אלהינו:

ובתורה עולות ועולות ועולות ועולות ועולות

תורה הוא דכתיב, הניחא מ"ד [יתרו] אחר מתן תורה

היה חייא ר' חייא ר' ירושע בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה

היה חייא ר' חייא ר' ירושע בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן

תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע בן לוי חד אמר יתרו

קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע בן לוי

חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

בן לוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה היה חייא ר' חייא ר' ירושע

עין משפט
נר מצוה

כג א מ"י ט"ז סג
א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש ד' כ"ז ח"ט כ"ז ח"ט נח
א"ש מ"ז מ"ז ס"א

מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

א"ש מ"ז מ"ז ס"א

פרת המאת פרק ארבעה עשר זבחם

וחובות הקבוע להם זמן אבל פר העלם דבר ושעירי עבודה כוכבים לא קרבו להם בגלל ע"ל ובחסם הזכיר פר העלם דבר ושעירי עבודה כוכבים שהן מטואות שאין קבוע להם זמן דלפי מטואות הקבוע להם זמן כגון שעירי הגדלים לא קרבו לר"ש כדמסיק לקמן חתרגם ומחגי' בעולה. (הג"ה) וא"כ ביוה"כ

לא תעשו וגו'. לאמר ביאה הארץ משתשו וקאלמר לא תעשו כשהבאו בגלגל: ככל אשר אנחנו עושים פה פיוס. שאנו בין לבטור בין יחיד מקריבין מטואות ואשמות וזכור ומעשר שהן חובות שאין קבוע להם זמן ו"כ חובות הקבוע להם זמן אבל מה אנו עושים שם איש כל תורה אור הישר בעיניו היחיד לא יקריב שם

מועד שבגלגל וכוונת י"ק
מקור (ש"ת) ר"ח
דומה ד המידים י"ק

וְחֻבוֹת הַזָּבָח לְהַזְבִּיחַ מֵאֵי מַעְמָא דְרַ"מ?
דאמר קרא לא תעשו ככל אשר אנחנו עושים פה היום אמר להן משה לישראל כי עייליתו לארץ ישראל מקריבו חובות לא תקריבו, מנחות וזיירות ישראל ניהו ורבנן אין מנחה בבמה, נזירות חובות ניהו אמר שבתא מחלוקת בהמאת ואשם אבל בעולות ושלמים דברי הכל ישראל ניהו וקרבי, מותיב

אלא נדרים ונדבות ששירו בעיניו לנזור ולגדוב עד מתי"י לא באחם וגו' עד שמבאו לטילה: ישרות מקריבו. נדרים ונדבות: מנחה לא פקריבו. היחידים דליש' כתיב ולא פליג קרא בין גדולה בין קטנה לייחוד לא קרב אלא יחיד וינדב הלכך שאין נידר וינדב אין קרב

במה חזון ומתורה (דף י"ד) שהקריבים בחברון בבמה יחיד דלי הלך בחברון להביא כבשים טובים ולהקריבם בבמה גדולה אי"כ מחברון מיבטי ליה והשחא לר' יהודה אי נזירות נידר וינדב הוא אחי שפיר שהקריבין בבמה יחיד בחברון ולי נזירות מובה הוי אי"כ הקריבין בבמה בזהל

מנחה
ה' ט' ו' ט' ו' ט' ו' ט' ו'
מנחה
ה' ט' ו' ט' ו' ט' ו'
מנחה
ה' ט' ו' ט' ו' ט' ו'

במה חזון ומתורה לחמי חודה נהגון בבמה גדולה ואין נזירות בבמה קטנה ואילו ה' יחידים בשלה' שיהיה אי אמרת בשלמא בעולה ושלמים פליגי הא מיני רבנן היא אלא אי אמרת בהמאת ואשם פליגי הא מיני רבנן אי אמרת הכי אתמך אמר שבתא מחלוקת בעולה ושלמים אבל בהמאת ואשם דברי הכל חובות ניהו ולא קרי. אמר בהן וזבחמים מאי מעמיהו דרבנן אמר קרא איש הישר בעיניו יעשה: איש ישירות הוא דליקרוב חובות לא ליקרוב וצבור אפי' חובות לליקרוב ורבי

במה חזון ומתורה לחמי חודה נהגון בבמה קטנה וזכור מקריבין במשכן קריבנות יחיד קריבין בבמה: מנחות וזיירות ישרות ניסו. דלע"ל דבמלחא מרו אוין קריבנותיהו [חובה עליו מיהו ע"י נדר בלו עליו: אין מנחה בבמה. כדאמרי' לקמן זבחים ולא מנחה [דכתיב] למען אשר יביאו בני ישראל וגו' על פני השדה הייט וזבחות שעת הישר שלהם ויביאו יתחם שהקדשו בשעת הישר ולא הספיק להביאם עד שגאסרו כדאמרו בהשוחט לעיל (דף ק"ו) דפסוק זה בקדשי קדשים שהקדשו בשעת הישר והקריבות בשעת איבור קאי וחבו

וה"ה י"ק
מנחה
ה' ט' ו' ט' ו' ט' ו'
מנחה
ה' ט' ו' ט' ו' ט' ו'
מנחה
ה' ט' ו' ט' ו' ט' ו'

זבחי שלמים ונפרש בח"כ אין לי שקרב בבמה אלא שלמים דלא ארקומנא בקדשי במה מניין אף עולה ח"ל זבחים יכול אף מטאה ואשם ח"ל אחס ומה ראיית אחרי שריבה ומיעט אמרת מה שלמים הבאים בנדר ונדבה אף כל הבא בנדר ונדבה ולר"מ איטרבו נמי מנחות ומזירות ורבנן דייקי זבחים ולא מנחות אלא דבר הזבוח: עובדות שופט פי"א. דואו לא התנדב ז' אלאו הקריבנות אלא אכר עלמו ז' בין ובתנא, ומאליו נחמיב בקריבנות: מפלוגת. דר"מ ורבנן בזירות כחטאת ואשם שנה אבל עלות ושלמים דנייר דברי הכל קרבי: חוס ושוק. המורם משלמים וטורה (ה) וארבע חלות המזרחית לכהן מארבע מיני חלות שבתורה כדכתיב והקריב ממנו אחד מכל קרבן וגו' (ויקרא ז): ואין נוטין בבמה קטנה. גרסינן בסוף פירקין (דף ק"ט): דכתיב בהו להניף מטפה לה' ולא בבמה ואילן מורס מאלו נזיר דהיינו זרוע בשלה שירה ולא תנייה שמע מינה לא קרבי שלמי נזיר בבמה דלי הו קרבי הוה תני דלא נהיג ביה נמי תרומה דידיה (ג): אלא אי אמרת כהמאת ואשם הוא דפליג. אבל שלמי נזיר דברי הכל קרבי הא מני: איש הוא דזבוחות לא שקריבו. ואשי' בגדולה אבל לבטור מקריבות חובות: ורבי

נדרים מיירי בנדרים ונדבות. (הג"ה): "ר"ב" שמעון אומר אף לבטור לא הקריבו כו'. לכאורה ר"ש ארבעין דלעיל מנייה קאי וחינהו סברי כרבנן קמאי דמנחות וזיירות לא קרבו בבמה דליכא בינייהו אלא נכסים כדמפרש לקמיה ש"מ דלר"ש נמי לא קרבו דהא אפי' לבטור ממעט יומר משאר הנאים וימיה דכפ"ק דמגילה (דף ק"ט) [במהני דקמני] אין בין במה גדולה לבמה קטנה אלא פסחים זה הכלל כל הנידר ונדב קרב כו' ומפרש בגמ' כעין פסחים דהיינו חובות הקבוע להם זמן אבל שאין קבוע להם זמן הבא והבא לא קרב ומוקי לה כר"ש אלמא ר"ש חגי האי כללא אי"כ מנחות וזיירות קרבי לר"ש וכדאמרינן הבא לר"מ דמני האי כללא ואי הוה גרבי' במגילה זה הכלל נידר וינדב בלא לל הוה יחוא ליה דכל דר"מ אחי לרבויי מנחות וזיירות ועוד יש לומר דהא דפשיטא ליה לר"מ דמנחות וזיירות ישרות משום דהניחא כח"כ בפרשה אחרי מות מה שלמים מיוחדין שהן נידר וינדב קריבין בבמה אף כל נידר וינדב קרב בבמה אף המנחות והזיירות דברי ר"מ וקלף חימה אי אהיה סמך דלא מייתי לה ועוד לר"ש דמגילה מי נפקא מנחה מכלל נידר וינדב ונראה לישב מהניחין דהכי קאלמר דאין חילוק בין במה גדולה לבמה קטנה אלא פסחים כל הגייר וינדב הקרב בבמה גדולה קרב בקטנה וכל שאין נידר וינדב" שאין קרב בגדולה אין קרב בקטנה ולא נחא אלא לפרש מה ששוחה הגדולה והקטנה אבל יש נידר וינדב שאין קרב לא בכו ולא בכו כגון מנחות וזיירות אבל לנידר וינדב דר"מ אין לפרש דלא איירי במנחות וזיירות דשפיר משתמע מלישנא דנידר ועוד דקמני לה כדכתיב בה"כ וכן נראה דלי לפרש דלהיה דתורה כהניס סמוך אש"ט דלא מייתי לה דכחמורה מייתי לה כפ"כ (דף י"ד) דאמרי' הסם אמר ליה אבי ליתא מר שלמי פסח דלי שלמי נזיר נידר וינדב הוא דהא תניא זה הכלל כל הגייר וינדב קרב בבמה יחיד וכל שאינו נידר וינדב קרב בבמה יחיד ותניא המנחות וזיירות קריבות בבמה יחיד וינדב קמני סמי מכלן נזירות: ורבנן מנחות אין מנחה בבמה ליחיד. בין בבמה גדולה בין בבמה קטנה קאמר כדתיב איך רבנן כאן וכאן לא קרב (נכסים) יחיד אלא עולה ושלמים בלבד ואמרי' דנכסים איכא בינייהו ותו לא והיא' דעופות נמי לא קרבו לרבנן כדאמרי' בסוף פירקין (דף ק"ט). לדברי האומר אין מנחה בבמה אין עופות בבמה מ"ט זבחים ולא עופות זבחים ולא מנחות דאוקומנא הוא קרא לעיל בריש השוחט (דף ק"ז): בקדשים שהקדישן בשעת הישר הכמות וימיה דבסוף פירקין (ק"ג). חגן ר' יהודה אומר אין מנחה בבמה והבא קאי' יהודה כל שהצבור ויחיד מקריבין בזהל מועד שבגלגל והאי מנחות ועופות דבגלגל כאן וכאן לא קרבו ולא מיחאבד ליתמר דהי דלרבנן כאן וכאן לא קרבו לר' יהודה קרבו "בבמה לבטור דמיהי פיוס הך דרשא למר ולמר ועוד אי"כ לקמן דפריך דכמיס הייט הנא קמא ומשני קרבו נכסים במדבר איכא בינייהו לימא דמנחה קריבה בבמה לבטור איכא בינייהו דלרבנן קדמוי קרבה ולבתראי לא קרבה: מחלוקת בהמאת ואשם. כהמאת ואשם של נזירות איירי:

ואין נוטין בבמה קטנה. פי' ביוקטרים דכתיב בהו להניף מטפה לה' ולא בבמה ואילן מורס מאלו נזיר דהיינו זרוע בשלה שירה ולא תנייה שמע מינה לא קרבי שלמי נזיר בבמה דלי הו קרבי הוה תני דלא נהיג ביה נמי תרומה דידיה (ג): אלא אי אמרת כהמאת ואשם הוא דפליג. אבל שלמי נזיר דברי הכל קרבי הא מני: איש הוא דזבוחות לא שקריבו. ואשי' בגדולה אבל לבטור מקריבות חובות: ורבי

הג"ה וכו' לא נטלו לא כחזו כן ופי' כתיב חטויה דף ק"י ע"כ דה סמי דף ק"י ע"כ דה סמי דחמלתו חמיה ו'

[לקמן קט: ע"פ]

הגרות הב"ח
(ה) רש"י י"ט חוה וכו'
וחוה סמ"ד ואח"כ
מה"ד וכוונתו למי תורה
ארבע: (ג) ר"ה ואין
טובין וכו' חובות דידים
בבמה יחיד סמ"ד:

הש"ס שקרב בבמה גדולה
י"ק
ש"ק מ"ז

זל דמהני' חק י"ק

זל בבמה זכר

פרת חטאת פרק

ארבעה עשר זבחים

תורה אור

מה עופות
קדשי במה קמנה
פסול בה חל
ויקרא י

מה עופות^(א) שאין המים פוסל בהן^(ב) פוסל בהן^(ג)
קדשי במה קמנה^(ד) שהמים פוסל בהן אינו רין שזמן
פוסל בהן מה לעופות שכן^(ה) יאין הזך בשך בהן
חאמר בכמה קמנה שהזך כשר^(ו) אברה לא יהא זמן
פסול בה חל^(ז) וזאת תורה ובה השלמים לעשות
וזמן במה קמנה בזמן במה גדולה:

ופס עופות שאין המים פוסל בהן - דלמר מר (חמורה דף יד.) אין
החומה חכמה בעופות: זמן פוסל בהן - דהא רבינו לאו נבי פניול
כפי' בית שמאי (לעיל מה.) הלמחא פסול בהו זמן: פורב זבם פלגמס.
תורה ומה הלמחא לכל הפלמים ונשיעו לשלמי במה קמנה - למה שאמר
כענין ומה אמר באותו ענין זמן לתורה זמן לשלמים ומחשבת פניול
הוא דלמערך רבינו ומה פסול מהו דלמי מוכנין אב דהאן ישרף והוא
ישרף ללא פסול בה זמן לפיך הולך לרבות: (פסול זמן ב) במה
קמנה בזמן פסול גדולה - למעב זיס וליה ולשלמים שני ימים וליה
לחד, וישיר זמי - פניול יליץ(מס) מני'ש דעון עון וטמא נמי כהיה
פרשסא כתיב (ויקרא י) ובפש אשר האכל וגו':

הדרן עלך פרת חטאת וסליקא לה מסכת זבחים

פרשסא כתיב (ויקרא י) ובפש אשר האכל וגו':

הדרן עלך פרת חטאת וסליקא לה מסכת זבחים

אמר השלמה המסכת יאמר זה ויעיל לזכרון בעורה הסס יתנדך :

הדרן עלך (ה) מסכת זבחים והדרן עלך דעון עלך מסכת זבחים ורעתך עלך לא נתגש מינך מסכת זבחים ולא נתגש מינך לא בעלמא
הדין ולא בעלמא דאתי : יאמר קן שלם פעמים ואתר קי יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו שיהא תורתך אוימתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא (ב) תניא בר פפא רמי בר פפא
נחמן בר פפא ארתי בר פפא רמי בר פפא רמי בר פפא מרחב בר פפא ארא בר פפא דרו בר פפא :
הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונודהו כולנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו
יודעי שבך ולומדי תורתך : מאויבי תרבעמי מצותיך כי לעולם הוא לי : יהי לבי המים בהקדך למען לא אבוש : לעולם לא
אשבח פקדתיך כי בם חייתיני : בריך אתה יי למדני דקך : אמן אמן אמן סלה ועד :

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו משכימים
הם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שבר
הם עמלים ואינם מקבלים שבר אנו רצים והם רצים להיי העולם הבא והם רצים לכאן שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם
לכאן שחת אנשי דמים ומרמה לא יחזו ימיהם ואני אבסח בך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעורתי לסיים מסכת זבחים כן תעורני להתדול מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד
לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמד לי ולורעי שלא
חמוש התורה מפי ומפי ורעי ורעי עד עולם. ויתקיים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך : כי בי
דבו ימך ויסיפו קך שנות חיים : אורך ימים בימונה בשמאלה עושר וכבוד : ה' עוז לעמי יתן ה' יברך את עמי בשלום :

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחרא מתאי ולאסקא להיי עלמא ולמבני קדשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בדיכון
בגוה ולמעקד פולחנא נוכראה מארעא ולאחבא פולחנא דשמיא לאחריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בדיכון
וביומיון ובחיי דבר בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמר אמן : יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי : יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתגשא. ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבחהא ונחמתא דאמרן בעלמא
ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא. די בארתיא הדיןודי בכל אתר ואתר.
יהא לזון ולבון שלמא רבא תנא וחסדא ורחמי ודאי אריכי ומזוני רוידי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא
רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במדברינו הוא יעשה ברחמינו שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

(ה) בן בן וז' תמלל כסר חיים שחכר לחי בגולן מסר'ל מלא: כסר זכות ח'א' פ' (ג) ביחזאו וטף חזנות כסר'ל דל וכן כספ יז'ס ככך כחזו רחמיס פל כוורס שטוח טלן.

בשם הרב הגאון הגדול המפורסם מהר"ד נפתלי הירש נר"ו לקא"ב אב"ד במדינת פפאלין כפי שנרפס בשמו בקל יתודה
ד' הימבורג בשנת תקפ"ל

דף יד ע"א מורה יהי ר"ש לפסול מק"ז ומה שלא לשמן וכו'. וכתום' דימה מה שלא לשמן עק טוב דב' עטותה ס'. ומה' פרך לעיל [מ"ה לח"ן לומני' עין
כ"ח] תמשה חיכות אלו המזויינים כהל' מחקו כל הגאונים- ה"ס בעל תורה חיים ובה' ופיס מלכות ובעקס דרס מדפיס ס"ס חדש עם
נהוה בגולן מהר"ש מקראקא אכ"ז דק"ק פינקפורט דמין. וליין לעיל דף ד' ע"א דעביד הגמרא פירכא עק טוב דב' עטותה ולפע"ד נראה שהוס' טוט
לחוק קשיים מה' דפריך רבה בר אבהו לעיל דף י' ע"א מה לחון לומט עק כתי' דהנה הוסי' כתבו נקודהין דף ה' ע"א דהיי' שאין פריך. ונחולין דף פה ע"א
ד"ה מה למהל והעיקר ככ"ך דף כה ע"א ד"ה אי לא חזון - שהק' כיון שאין הפירכא משין הק"ז נשים הפירכא כהך הק"ז וסרנו ולין משין הפירכא כהך הק"ז
רק היכא דהי רק כנהל בעלמא אכל תומרא וקולא דהכתי כנון סא פירכא אצ"ג דלא אי משין הק"ז. ומכילין סס ראה מפירכא דרבה בר אבהו אצ"ג. וכן ועל
קשיים הוסי' כהל מה לחון לומט עק טוב דב' ע"ג י"ס לתרן כיון דלין הפירכא משין הק"ז נשים הפירכא כהך הק"ז. לכך מסימי הוסי' ובה"ג פריך לעיל מה לחון לומט עק
כה דמשנה מזה דכין דהומרא וקולא כתיב פירכא אצ"ג דלא אי משין ק"ז איכ' דימה מה שלא לשמן עק טוב דב' עטותה וח"ק ותמלא שאלת כדברי :